XXVI. évfolyam, 30. szám **Ára: 1,80 Ft** 1970. július 23.

Ludas Matyi

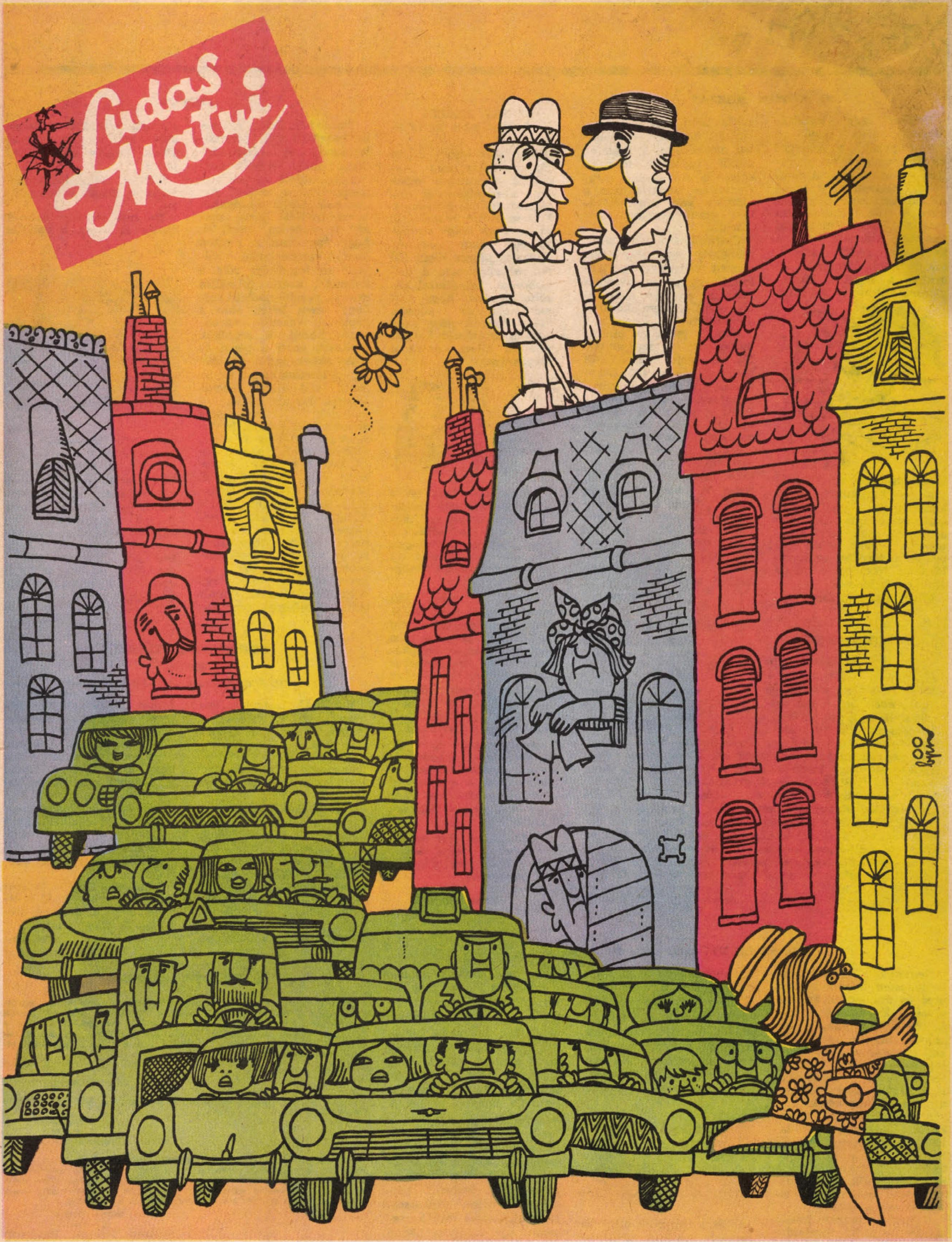

Balázs-Piri Balázs rajza

— Mondja, maga se mer az utcán gyalog járni?

KEDVES LUDAS!

MI KÖZÖM HOZZÁ?

Vettem egy kazettás magnót, mert ennél a magnótípusnál a szalagot kazetta védi, s én szeretem a biztonságot. A magnóhoz vásároltam a Lottó Áruházban egy Standard kazettát 180 forintért, ám amikor otthon magnózni akartam, kiderült, hogy a kazettába rejtett szalag: selejt. Reklamáltam, s az áruház a kazettát kivizsgálásra küldte. A RAVILL Üllői úti szerviz állomásán — háromheti várakozás után — pillanatok alatt megállapították, hogy a kazetta már nem érintetlen, valaki kicserélte benne az eredeti szalagot. Meglepő fordulat: a bűnös akár én is lehetek.

Mivel a szóban forgó kazettát nem zárt csomagolásban hozzák forgalomba, megkértem, árulják el, miből tudhatja meg az egyszerű vásárló, hogy érintetlen kazettát tart a kezében vagy sem? A válasz: eszük ágában sincs elárulni.

Cseréről szó sem lehet, mondták az áruházban, viszont készséggel felajánlottak egy újabb kivizsgálást. Szó ami szó, a kazettát végül a szemétkosárba dobhattam.

Mindig tanul az ember, mondanám magamnak. Na, de várjunk csak! Mit tanultam én a 180 forintomért? Hogy vannak kazettafosztogatók, valahol a szállító cég és a vásárló között, akik büntetlenül garázdálkodhatnak?

Mert ugyan miképp győződöm meg legközelebb arról, hogy érintetlen-e a kazettába rejtett szalag? Csak úgy, ha kinyitom a kazettát. De akkor a RAVILL ismét azt fogja mondani, hogy ezt már valaki kinyitotta. És akkor a RAVILL-nak megint igaza lesz.

Dozvald János

ÚTGONDOK

Mi, akik Somoskőújfalu új telepén, a Déryné és a Szondi György utcában lakunk, évek óta hiába ostromoljuk a tanácsot, hogy hozassa rendbe az utakat. Egyes útszakaszok annyira ingoványosak, hogy a kocsik nagyon gyakran beleragadnak, s csak nagy üggyel-bajjal lehet kiemelni őket. Az út fölött egy kisvasúti híd ível át, amelynek az alját nemrég eltömették, s így az új telep egy része teljesen el van zárva, járművekkel megközelíthetetlen, még a tüzelőnket sem tudjuk hazahozatni. Kérjük, hogy sürgősen nyissanak utat nekünk! Emellett jó volna, ha néhány dömpernyi követ is szállíttatna a tanács az út mocsaras szakaszára, amit mi, lakók, társadalmi munkában elterítenénk, így legalább az a szakasz is járhatóvá lenne!

Szőke Károly
és a környék többi lakója
Somoskőújfalu

HOGY KÉSZÜL A MAGYAR TEA?

Egy nyári estén, 8 óra tájban, négy svéd vendéggel vacsorázni mentem a mezőkövesdi Halászcsárda étterembe. Frissen sültet rendeltünk és az egyik hölgy számára egy csésze teát. Az udvarias pincér rövid idő múlva szervírozta a sertésbordát. Sajnálattal közölte viszont, hogy teát már nem tud a konyha kiszolgálni. A négy svéd vendég értetlenül bámult rám és tőlem várták a magyarázatot.

Magyarázni kezdtem a vendégeimnek egy bonyolult elektromos szerkentyűről, amellyel nálunk a teát készítik különleges, speciális módszerrel, s amely most éppen bedöglött.

Derék, messziről jött vendégeim az evést is abbahagyva, nagy ámulattal hallgatták, hogy milyen fejlett a magyar konyhatechnika. Szégyenkezve vallották be, hogy náluk igen kezdetleges módszerrel készítik: egy kis forró vízbe kanálnyi teát dobnak és slussz-passz.

Azóta mindig azon aggódom, hogy valaki elárulja nekik: nálunk is ugyanazzal a módszerrel készítik a teát — már ahol víz és egy kis tea is akad.

Kárpótlásul sört ittunk, melynek a hőmérséklete egy teának sem vált volna szégyenére.

Barta Endre
Szentistván, Borsod megye

ÚJÍTÁS

Tihanyból indul a busz a balatonfüredi vasútállomáshoz. A vonatindulások előtt természetesen mindig zsúfolt, de ezt már megszokta az ember. Azt azonban már a mindenhez hozzáedződött hazai polgár is nehezen viseli el, hogy épp ezen a járaton akar takarékoskodni a vállalat és lespórolja róla a kalauzt. Ezért felszállni csak a vezető melletti keskeny résen lehet, ahol a gépkocsi vezetője egyenként kezeli a jegyeket, lyukaszt, szedi a pénzt és csak akkor indul tovább, ha állomásonként tíz-tizenöt utast ellátott menetjeggyel. Emiatt a busz — melynek menetideje amennyiben kalauz is van a járaton, tizenöt perc —, több mint fél óra alatt teszi meg a néhány kilométeres utat. Eredetileg fél órával a vonat indulása előtt kellett volna beérni Füredre, az újítás következtében azonban csak öt perc maradt a jegyváltásra és mi sem természetesebb, hogy a MÁV is takarékoskodik: csak egy pénztárt üzemeltet, mely előtt tízméteres sor kanyarog, miközben a hangszóró már recsegi, hogy a vonat néhány perc múlva indul...

Téboly, tolakodás, sírás-rívás és fogak csikorgatása...

De mit számít ez? A fontos az, hogy a vállalat nyeresége növekedjék. Az idegcsillapítók az SZTK-t terhelik, a vonatjukat lekéső utasok pedig a saját költségükön utaznak tovább. Így aztán azon sem fogunk csodálkozni, ha egyszer a buszon már vezető sem lesz, sőt a busz sem jön, csak egy gyalogos futár szalad végig a vonalon és beszedi a viteldíjakat...

(ő. f.)

RÉSZEGSÉG KÖTELEZŐ?

Életkép

(Szín: a III. kerületi Lajos utcai Sipos-halászkert)

VENDÉG: Legyen szíves, hozzon egy jó csípős halászlét. Kérek mellé egy deci bort.

FELSZOLGÁLÓ *(nagyon udvariasan):* Egy deci bort nem hozhatok, csak egy üveggel.

VENDÉG *(kétségbeesetten):* Ha megiszom egy üveg bort, tökrészeg leszek. Könyörgöm, ezt ne kívánják. Kitagad a családom.

FELSZOLGÁLÓ *(szeretettel):* Nem muszáj végig kiinni az üveget, de kisebb mennyiséget nem hozhatok.

VENDÉG *(alázatosan):* Akkor kérek szépen egy pohár szódát vagy ásványvizet.

FELSZOLGÁLÓ *(halkan, végtelen türelemmel):* Csak egy teljes üveggel. Ennél kevesebbet nem szolgálhatunk fel. Ez a szabály.

VENDÉG *(zsebkendőt lobogtatva búcsúzik):* Akkor most elmegyek egy másik étterembe, ahol az étel mellé kimért italt is kaphatok.

FELSZOLGÁLÓ *(végtelenül udvariasan):* Jó étvágyat kívánok. Legyen szerencsénk máskor is!

(galambos)

HOL AZ AZ UTCA ÉS HOL AZ A HÁZ...?

Nemcsak Londonban, Budapesten is van számos utca és minden utcán van sarok. Budapesten még jogszabály is van, amely szerint minden sarkon fel kell tüntetni az utca nevét, sőt még saroktól sarokig terjedően a házszámokat is. Ennek megvalósítása azonban olykor késik.

A Kelenföldi 12. sz. Lakásszövetkezet házában lakók egyelőre nyugodtan élhetnek, mert az új lakásukat megnézni kívánó rokonok, ismerősök, külön idegenvezető nélkül nem találják meg a házat.

A ház — tanácsi közlés szerint — a XI., Szabados Sándor utca 86—92. házszámot viseli. Az ottlakók már tudják, melyik a Szabados Sándor utca. Az, ahová a lakások egy részének *ablakai* nyílnak. Erről az utcáról *egyetlen bejárat sincs.* A bejáratok egy névtelen térről nyílnak, a tér egyik oldala a Nagykikinda utca, a másik a Fehérvári úton épült ház hátsó bejáratai, a harmadik oldal a Szakasits Árpád út 2—22. számú ház és a negyedik oldal az említett lakóház, amelyen utca- és házszámjelzés nincs. A közvetlen mellette épült, teljesen azonos elhelyezésű ház, amelynek ablakai ugyancsak a Szabados Sándor utcára, míg bejáratai az említett névtelen térre nyílnak, a Bikszádi útról van számozva, jóllehet se ajtaja, se ablaka nincs arra az utcára.

Ha a kissé szokatlan helyzeten már változtatni nem is tudunk, a Ludas nyilvánossága útján szeretnénk napról napra eltévedő látogatóinknak, a sürgős esetekben kihívandó orvosoknak, mentőknek, keresgélést nem kedvelő taxisoknak ezúton tájékoztatást adni arról, hol keresenek egy utcát és benne egy házat.

Dr. Szűcs Ferenc,
a Kelenföldi
12. sz. Lakásszövetkezet
elnöke

A CÍMZETT VÁLASZOL

„Meglepetés a Tiszában” című cikkükkel kapcsolatban közöljük, hogy a Budapesten, valamint a Balatonon már jól bevált gyakorlatot követve határoztuk el vidéki szállodáinkban is a kötelező reggeli bevezetését. Tekintettel azonban intézkedésünk népszerűtlenségére, vidéki egységeinkben a reggeli kötelező jellegét megszüntettük.

Gonda Ágnes
oszt. vez.
Hungar Hotels

Nádas Béla olvasójuk reklamációját jogosnak találtuk, a cipőt kicseréltük.

Béder Miklós
igazgató
Fővárosi Cipőbolt V.

„Elektromos titok” című cikkükre válaszolva közlöm, hogy illetékes ügyintézőnk tévesen értelmezte ügyviteli utasításainkat, amikor fogyasztónknak az általa kért felvilágosítást nem adta meg. Fokozott ellenőrzéssel igyekszünk elérni azt, hogy hasonló jellegű panasz ne merülhessen fel a jövőben.

Hont Ferenc
igazgató
Fővárosi Közüzemi Díjbeszedő

Kovács Lászlóné (Bp. XII., Maros u. 30.) olvasójuk panaszát a helyszínen megvizsgáltuk, s azt jogosnak találtuk. A romos erkély kijavítását a Kőfaragó Ktsz-nél megrendeltük.

Fővárosi
XII. kerületi Ingatlankezelő Vállalat

ŰRÁLLOMÁS

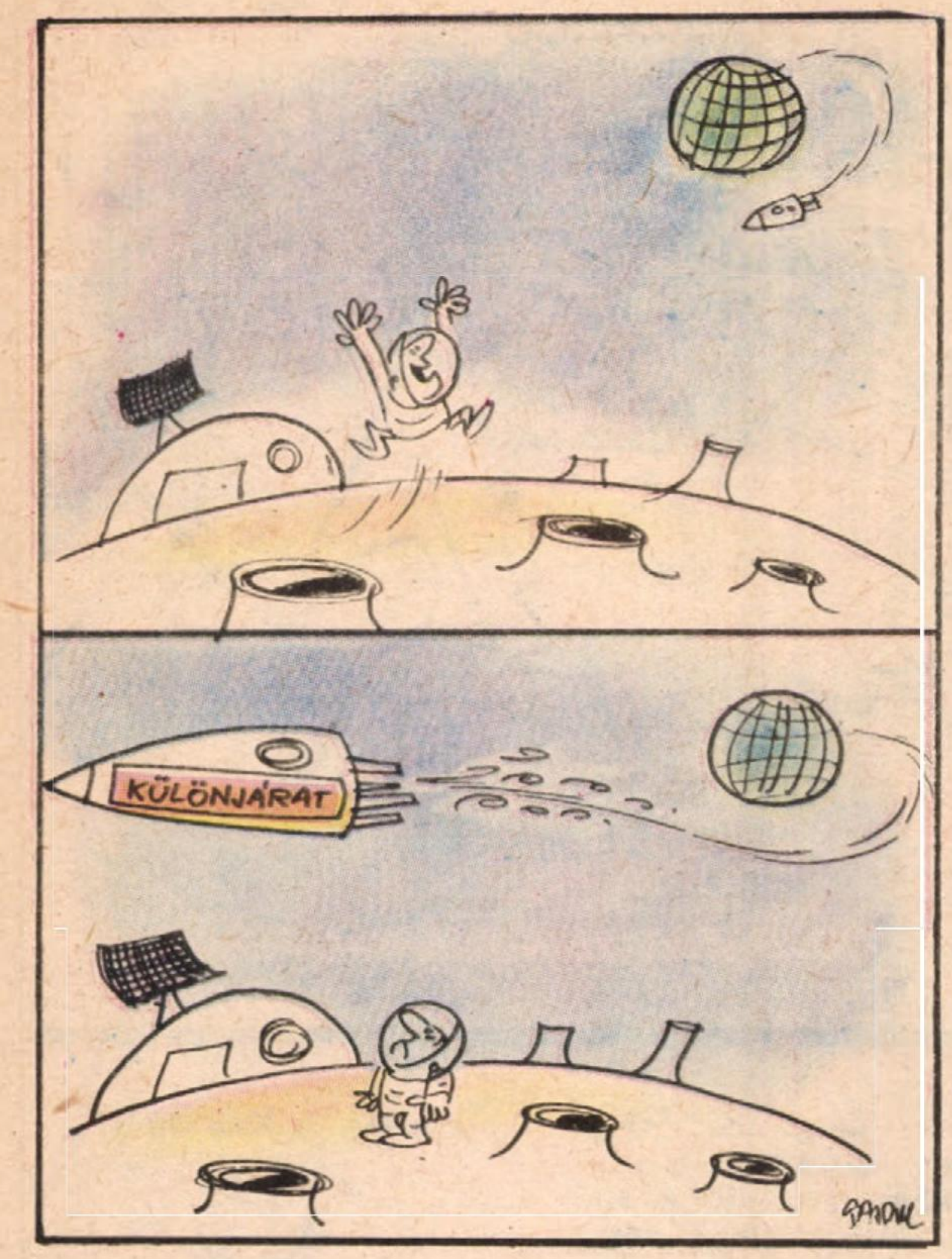

IRORSZÁGI SZMOG

Vasvári Anna rajza

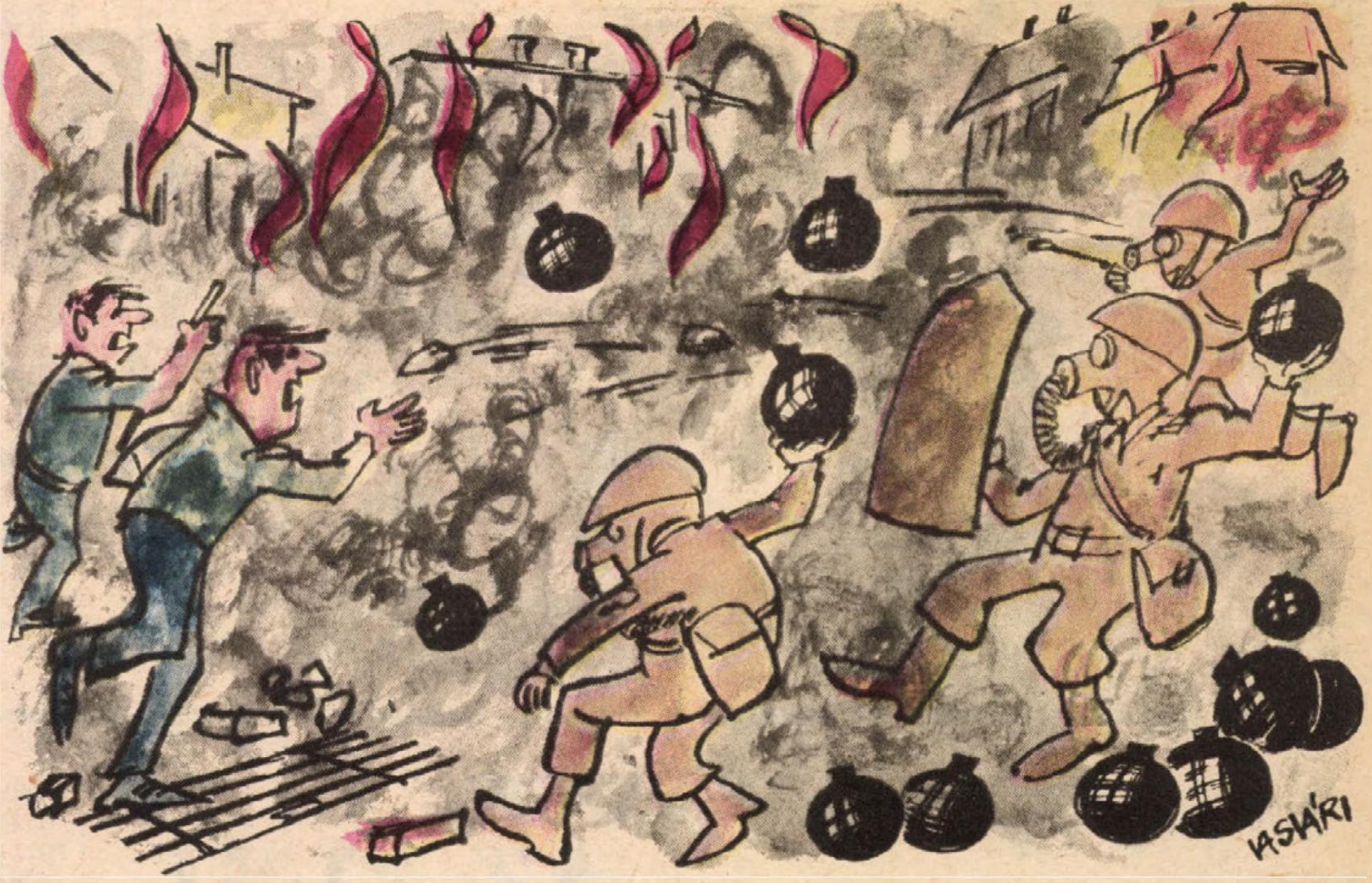

MAGÁNY

Egyedül vagyok. Magányos. Bizonyisten nem panaszkodni akarok, egészen jól bírom a magányt, de őszintén irigykedem azokra, aki soha sincsenek egyedül. Irigykedem azokra, akik így írják alá a különböző lapokhoz intézett panaszos leveleiket:

Kovács János és még sokan mások.

Vagy:

Kovács János, több budapesti lakos nevében.

Vagy:

Kovács János, 28 lakótárs nevében.

Mit jelent ez? Ez azt jelenti, hogy Kovács János nincs egyedül a panaszával, még sokan mások együtt éreznek vele, több budapesti lakosnak ugyanez a problémája, és 28 lakótárssal oszthatja meg gondjait, bajait.

Nekem, úgy látszik, pechem van. A múltkoriban dugfécert akartam venni — van egy mumzlim, abba kellett —, de hiába jártam üzletről üzletre: mindenütt elutasító választ kaptam. Elkeseredésemben elhatároztam, hogy panaszt teszek az illetékeseknél, és a panaszomhoz társakat kerestem, hogy én is elmondhassam: több száz vevő nevében, több budapesti lakos nevében lépek fel, de senki sem állt mellém, senki sem bízott meg ezzel a megtisztelő feladattal. Egyedül maradtam, mint a kisujjam. Pedig milyen szép lett volna, ha így fejezem be a levelemet: „Mikes György és még sokan mások." De nem sikerült. Magamra maradtam. Mint egy fenyőfa a sziklás hegycsúcson. Mint egy sebzett madár.

És akkor kezembe került egy újság, amelyben valaki, több ezer jó ízlésű néző nevében, kifogásolt egy tévéműsort. Amikor elolvastam a hozzászólást, a levelet, elfogott a sárga irigység. Ez igen! Ez az ember nincs egyedül, nem olyan magányos, mint én. Több ezer néző nevében beszél. Több ezer néző áll a háta mögött. És mind jó ízlésű. Több ezer jó ízlésű néző összejött valahol — a nem jó ízlésű nézőket távol tartották a gyűléstől —, és megbeszélték, hogy mi a teendő. Aztán titkos szavazást rendeztek, és az, aki a legtöbb szavazatot kapta, írta meg a levelet a tévéműsor ügyében. Micsoda boldogság lehet több ezer ember bizalmát bírni, micsoda felemelő érzés lehet, hogy a több ezres közösség szószólójává választotta! De kik és hol és mikor?

Irigykedtem erre az emberre, de az irigységbe gyanakvás is vegyült... Lehet, hogy... Nem, az nem lehet!... Túlságosan hiszékeny vagy, mondta a kisördög, aki bennem lakozik, de én rendreutasítottam: egy szót sem akarok hallani!

Akkor elhallgatott, de ismét jelentkezett, amikor ilyeneket olvastam a lapok levelezési rovatában:

Kis János, az édesapák nevében.

Vagy:

Dr. Letenyei A. Ernő, a magyar édesanyák nevében.

Vagy:

Özvegy Szamosi-Zimmermann Bertalanné, 7786 csecsemő nevében.

„Na, ehhez mit szólsz?" — kérdezte bennem a kisördög, én azonban nem válaszoltam erre a provokatív kérdésre. Eleresztettem a fülem mellett, aztán leültem az íróasztalomhoz, hogy elsírjam a panaszomat: a magányról, az egyedüllétről.

Mikes György,
a Ló utcai lakosok
és az Emberiség nevében

GYAKRAN VÁLTOZIK A FÉRJ

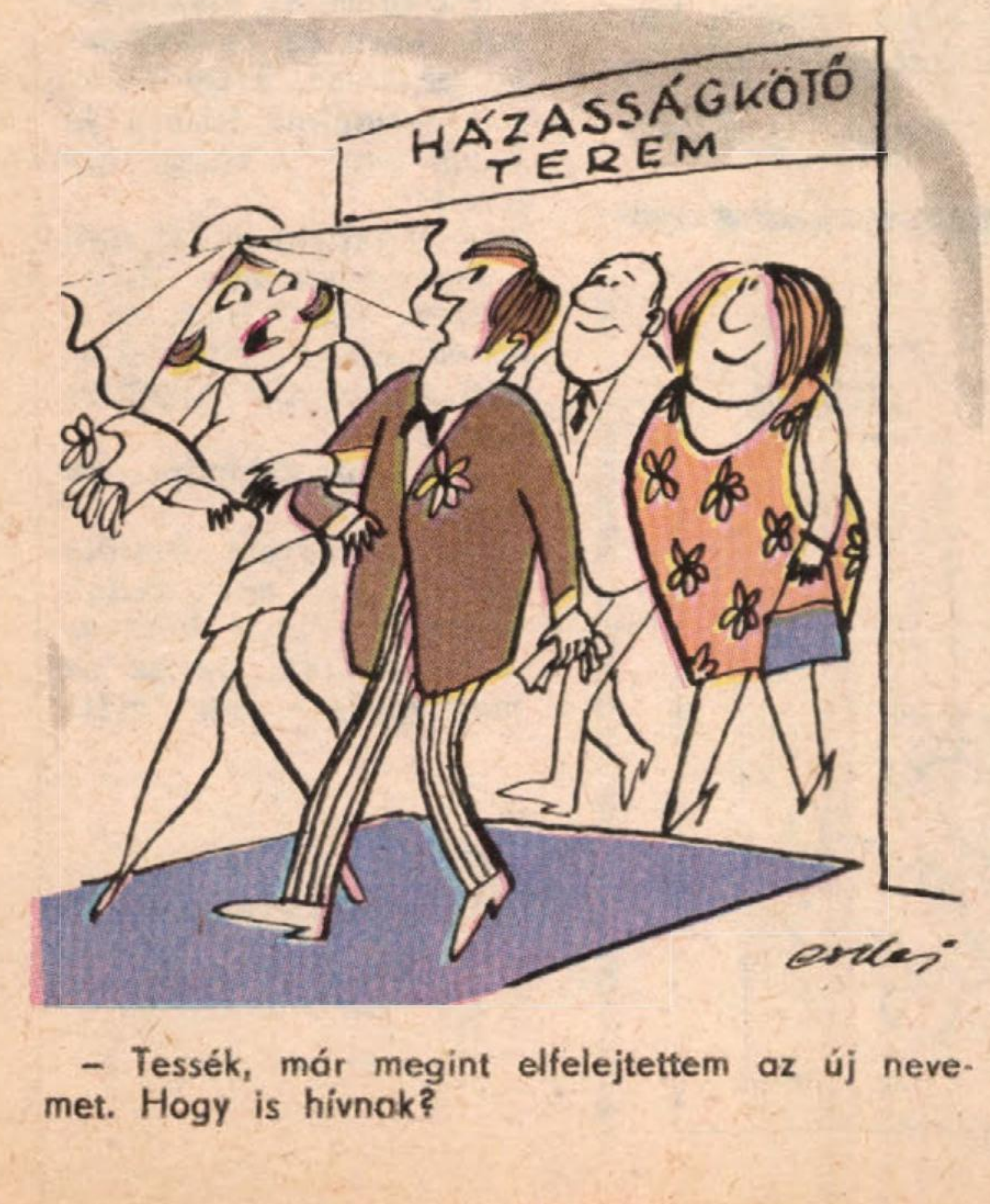

– Tessék, már megint elfelejtettem az új nevemet. Hogy is hívnak?

HÉTVÉGE

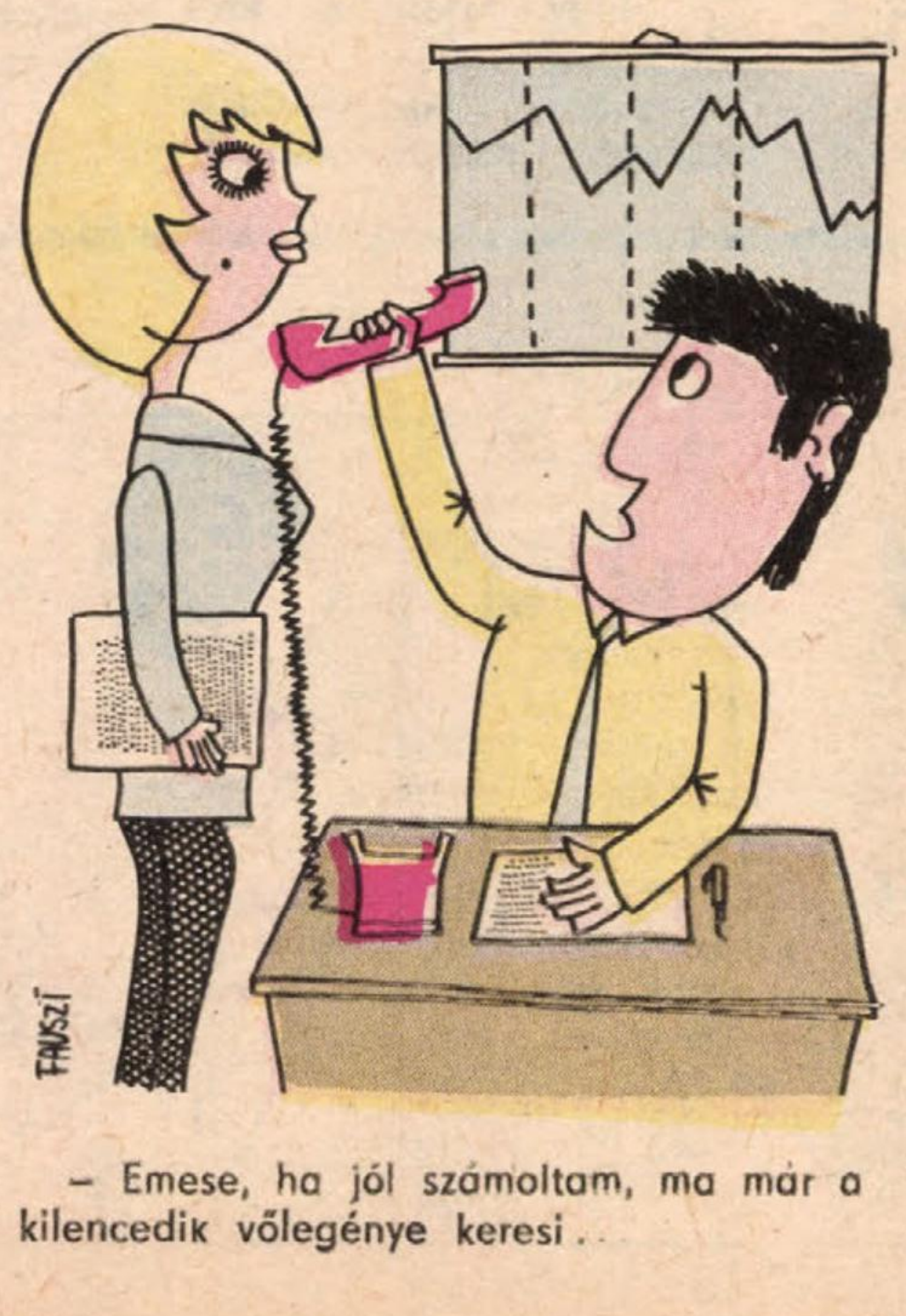

– Emese, ha jól számoltam, ma már a kilencedik vőlegénye keresi...

TURISTAFORGALOM

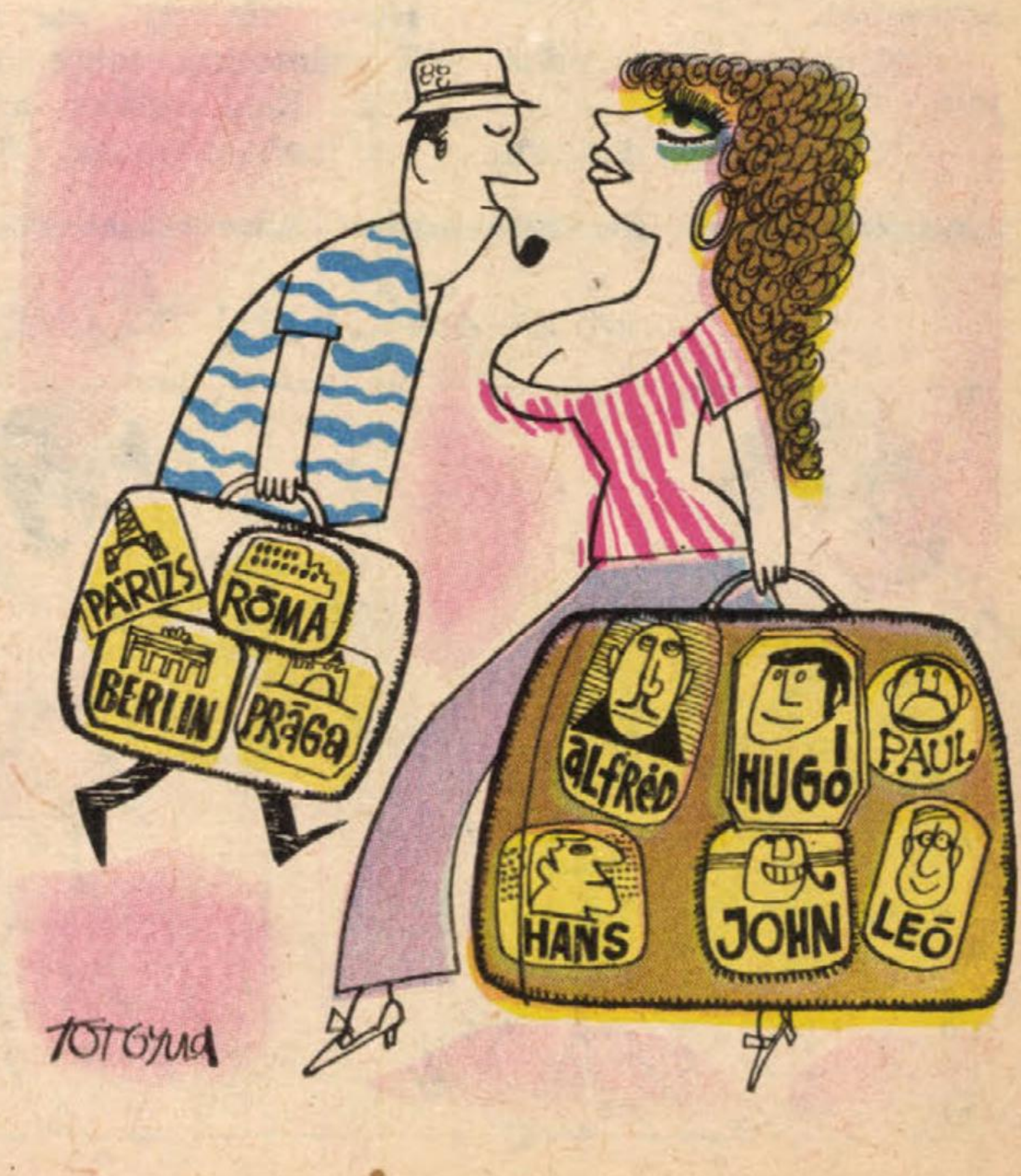

FOGYASZTÓI TÁRSADALOM

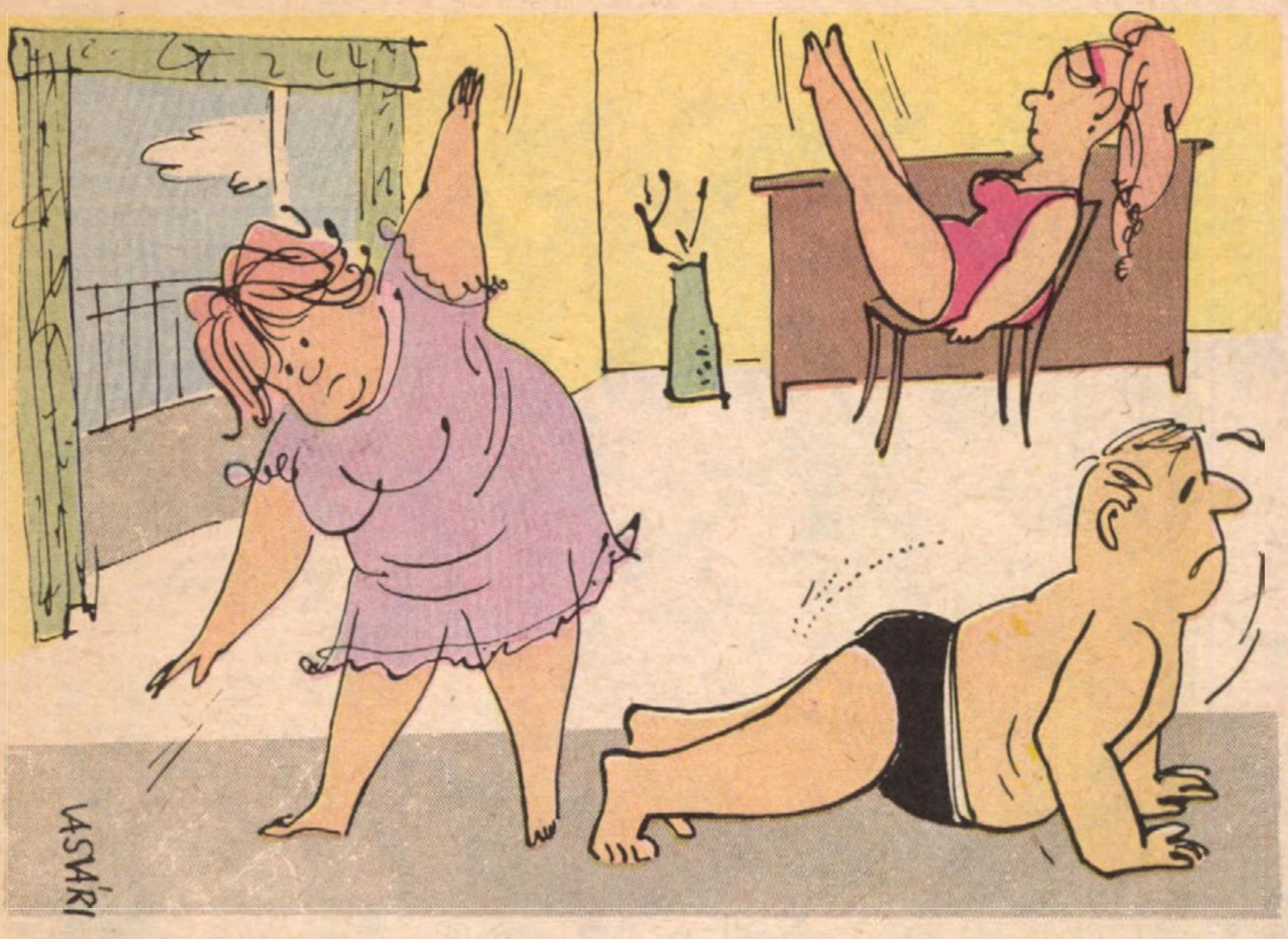

A NAGY ATTRAKCIÓ

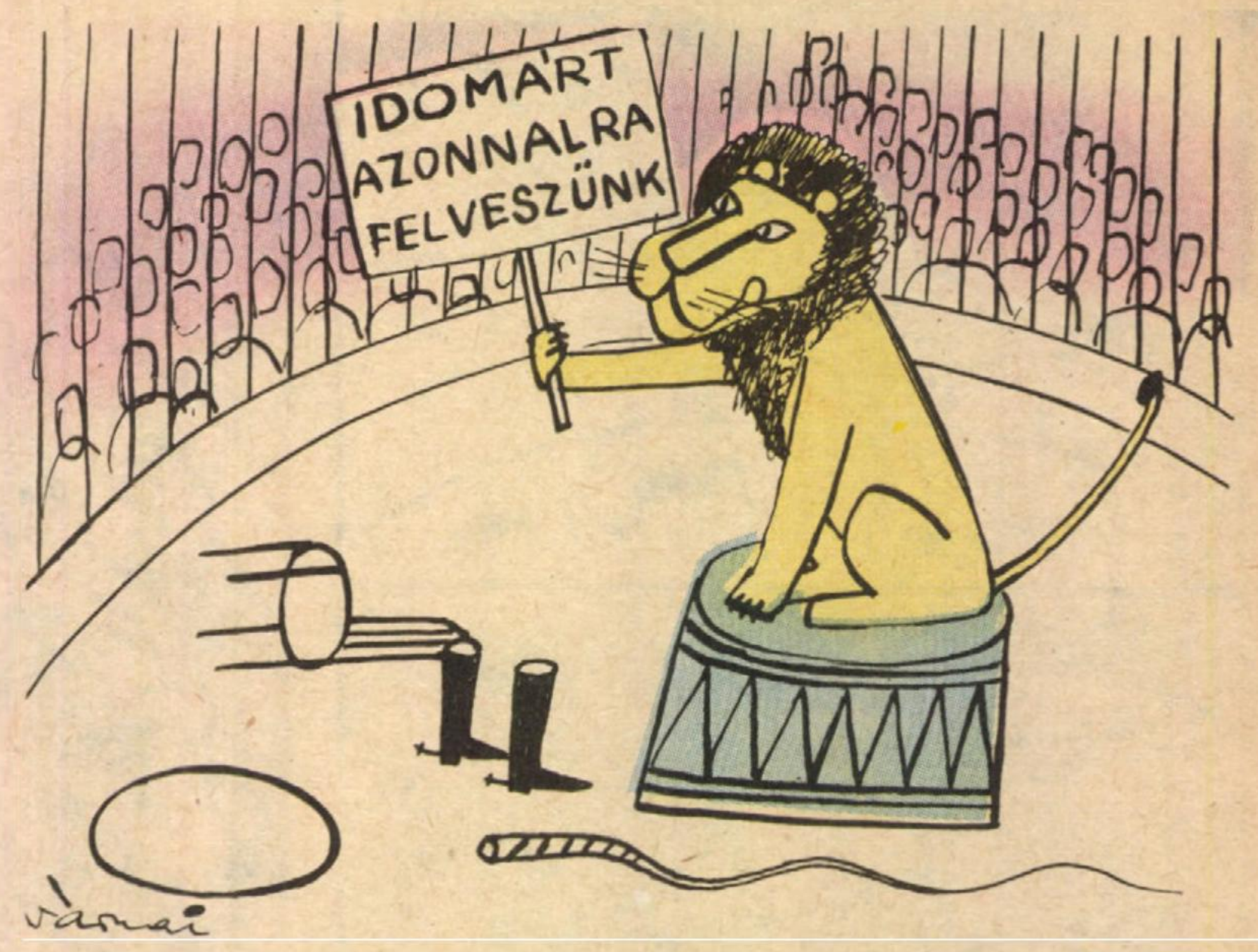

NEHÉZ AZ ÉLET

Ijesztően lefogyott, Teplák kartárs! Csak nincs valami baja?

— Valóban leadtam tizenöt kilót. Nem csoda ez a mai világban...

— Rosszul megy a sora?

— Gondolhatja! Havi ezerkétszáz forintból hárman élünk: a feleségem, a tízéves kislányom meg én. Négyszáz forint egy-egy személyre. Tessék ebből fizetni a lakást, a fűtést, a világítást és enni is kell valamit. A feleségem még nálam is soványabb, de örül neki. Azt mondja, ez most a divat...

— És a gyerek?

— Csont és bőr. Sajnos, rossz evő és válogatós. Reggel otthagyja a lekváros kenyerét és ha feleségem este elébe teszi, undorral eltolja magától. Azt mondja, unja ezt az egyhangú kosztot, pedig vasárnaponként első osztályú babgulyás konzervet kap ebédre. Azt is unja. Sajnos, fogalma sincs az én kislányomnak arról, milyen áldozatot hoz a szülő, amikor ilyen csekély pénzből kell felnevelnie a gyerekét. Egyszerűen nem érti...

— Én sem értem. Önnek jó állása van, tisztes keresettel.

— Nem panaszkodhatom.

— A felesége is dolgozik.

— Ez a szerencsém. E nélkül éhen vesznénk.

— Akkor valami hiba lehet az önök gazdálkodásában.

— Semmi hiba sincs. A feleségem szerény, évi egy-két ruhával megelégszik. Azt is a bizományiban vásárolja. Nem telik neki többre. Nálam fillérnyi pontossággal fel van minden jegyezve, szabályos könyvelést vezetek. Az én fizetésem háromezernyolcszáz forint, a feleségemé kétezerkétszáz, az összesen hatezer. Stimmel?

— Tökéletesen!

— Nahát! Ez az összbevételem. Mellékesem nincs. Húsz hónapig vártam a Trabantomra, amíg kiutalták. Erre minden hónapban befizettem az OTP-be kereken haromezer forintot.

— Maradt a megélhetésre is havi háromezer forintja.

— Nem maradt. Akarattyán valamikor régen vettünk egy kis telket, most víkendházat terveztünk rá. Arra is betettünk havi ezernyolcszázat. Húsz hónapig nyögtük.

— Szép teljesítmény! Mire megkapták a Trabantot, harminchatezer forintjuk volt az építéshez.

— Tavaly ősszel hozzá is kezdtünk. Kiástuk az alapot, hordtuk a téglát, kevertük a habarcsot, mindent magunk csináltunk. Egyetlen szakember irányításával.

— Hogy jutott rá idejük?

— Szabad szombatosok vagyunk, péntek délutánonként leugrunk Akarattyára, felállítjuk a sátrat, abban alszunk, és vasárnap estig szinte megállás nélkül dolgozunk. Szünidőben a gyerek is segít. Nézze meg a tenyeremet, kemény, mint a rinocérosz bőre.

— Kutya fáradtan mehetnek hétfőn reggel munkába...

— Nem veszélyes, péntekig a hivatalban kipihenjük magunkat. Aztán folytatjuk megint Akarattyán.

— Mibe kerül az építkezés?

— Százezer forintba, de nincs gondom rá: a Trabant vásárlásából felszabadult háromezer forintot bedobhatjuk az építkezésbe. Őszre már tető alá kerül a házikó.

— Én az ön helyében lassúbb tempóban építkeznék. Kevesebb lenne a strapa, több jutna táplálkozásra és nem lenne ilyen sovány a család. És főleg nem panaszkodnék...

— Láthatja, hogy én sem panaszkodom. Csodálatos szomszédaink vannak Akarattyán. Gyakran meghívnak bennünket ebédre, vacsorára, és az építkezésnél is segítenek. De beláthatja, Pesten nagyon nehezen lehet megélni havi ezerkétszázból...

Földes György

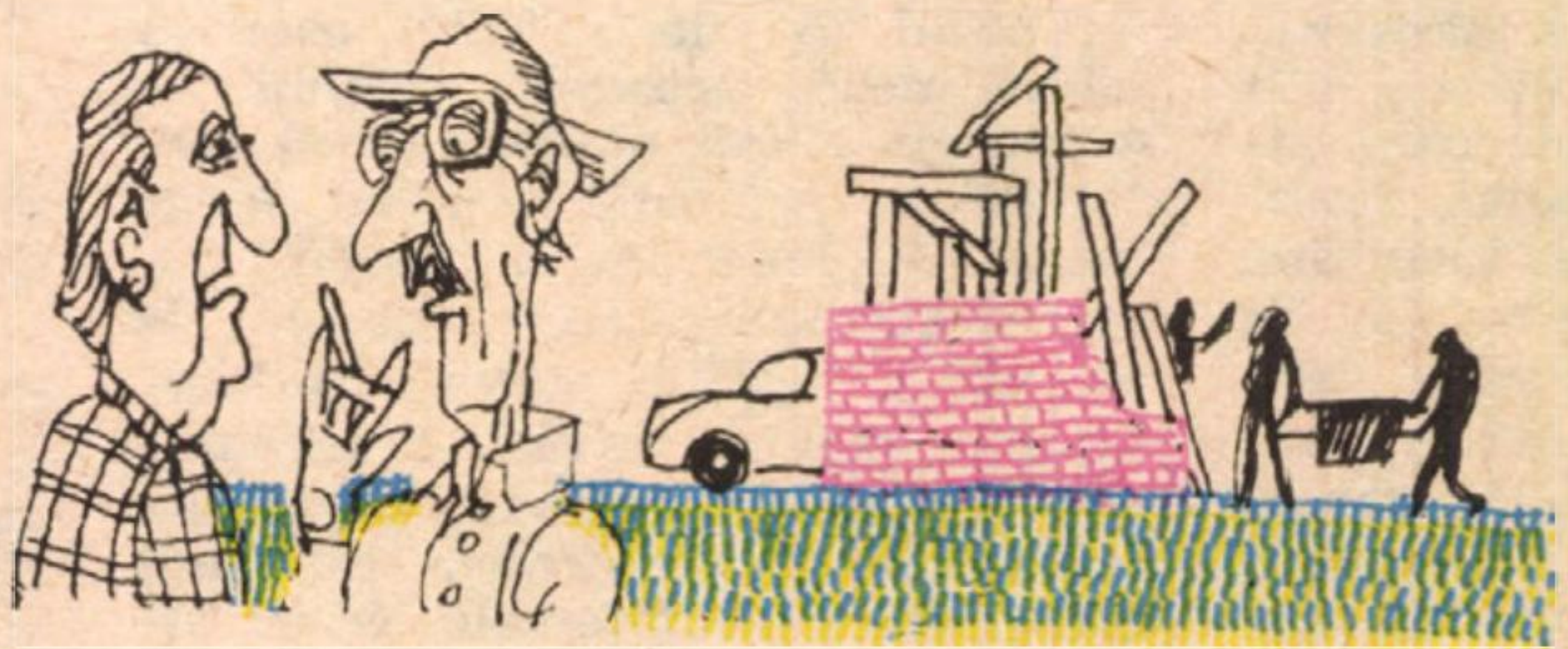

CSODA A KABINBAN

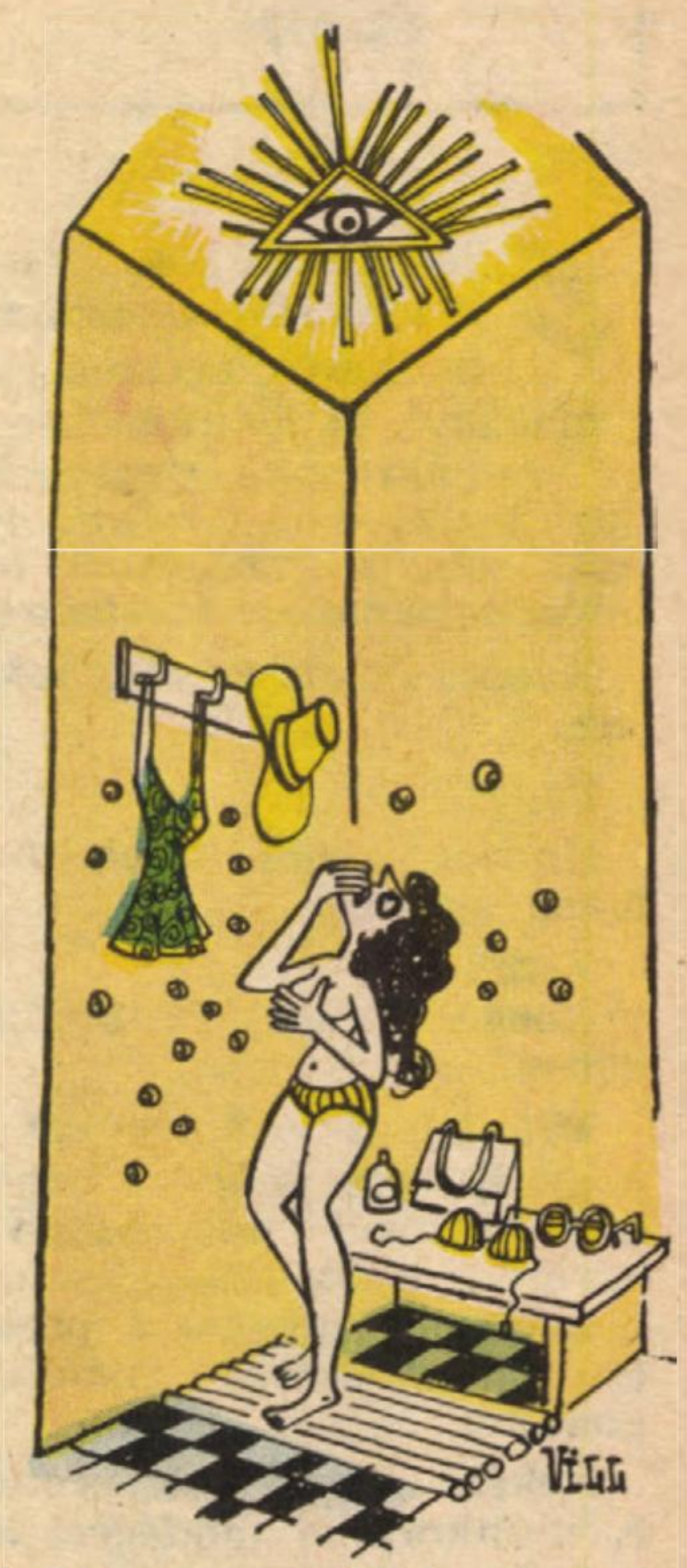

Hallottunk egy viccet

A londoni szobalány felmondott az asszonyának, mire az csodálkozva kérdezte, hogy miért akar elmenni, hiszen jó dolga van. A lány így felelt:

— A felirat miatt, ami a szobámban van. „Légy készen, mert nem tudhatod, hogy melyik órában fog az Úr meglátogatni!"

— És mi kifogása van ellene?

— Jaj kérem, amióta itt vagyok, nem tudok aludni. Folyton készenlétben várok, de az úr még egyszer sem jött!

JUCIKA és a játékos kutya

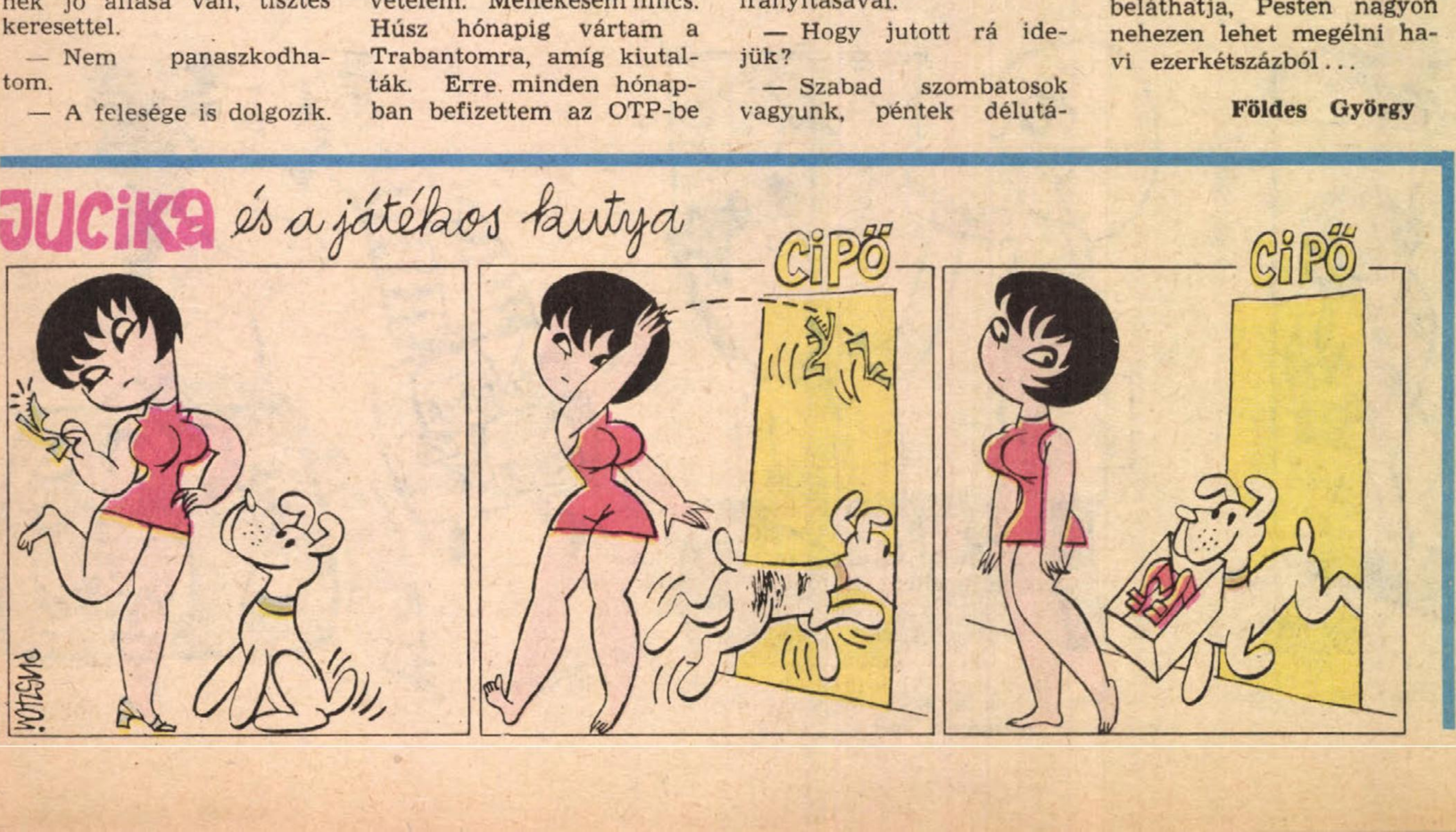

PRECIZ EMBER

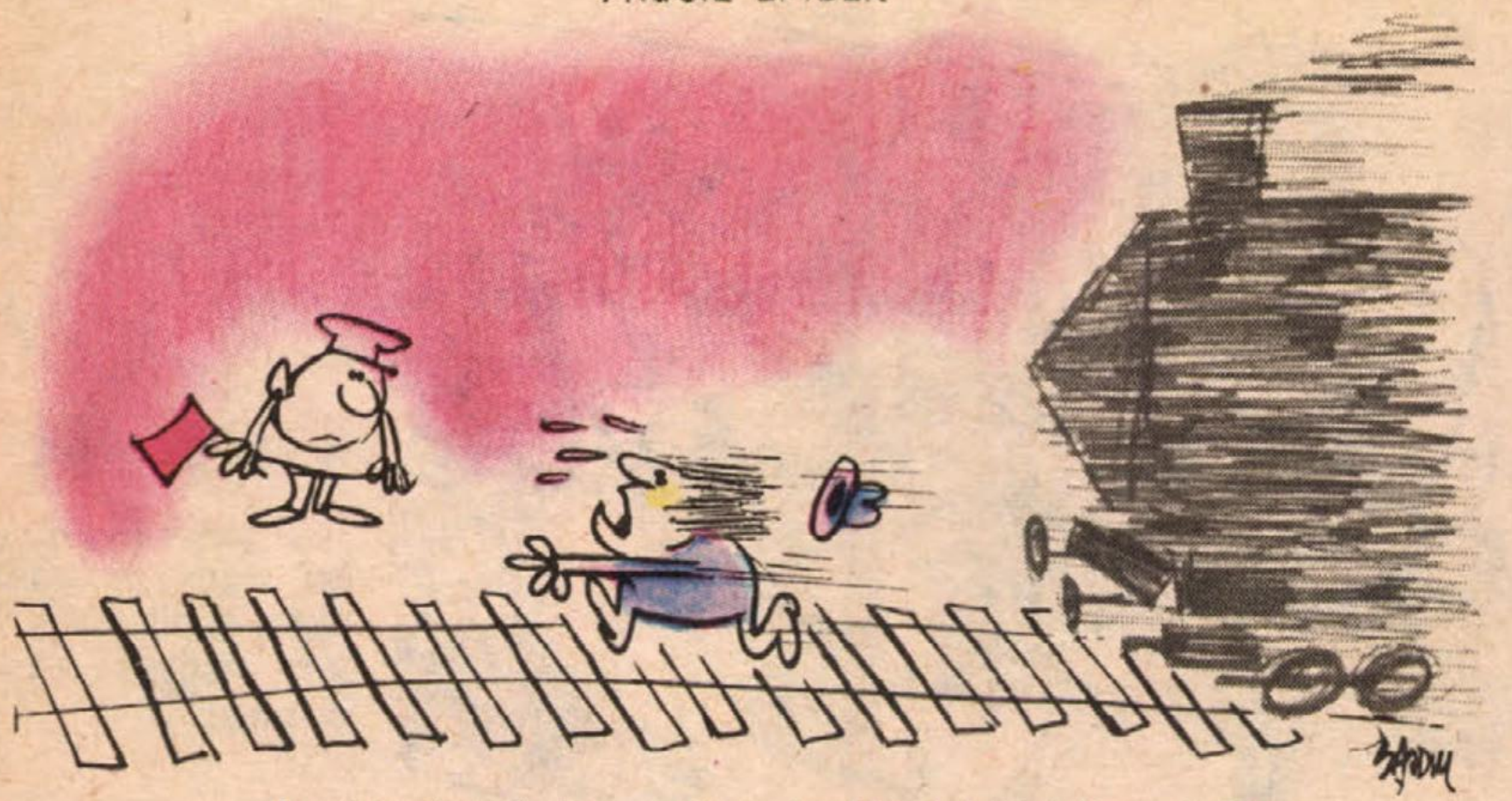

– Az istenért, hol van itt a legközelebbi elágazás?!

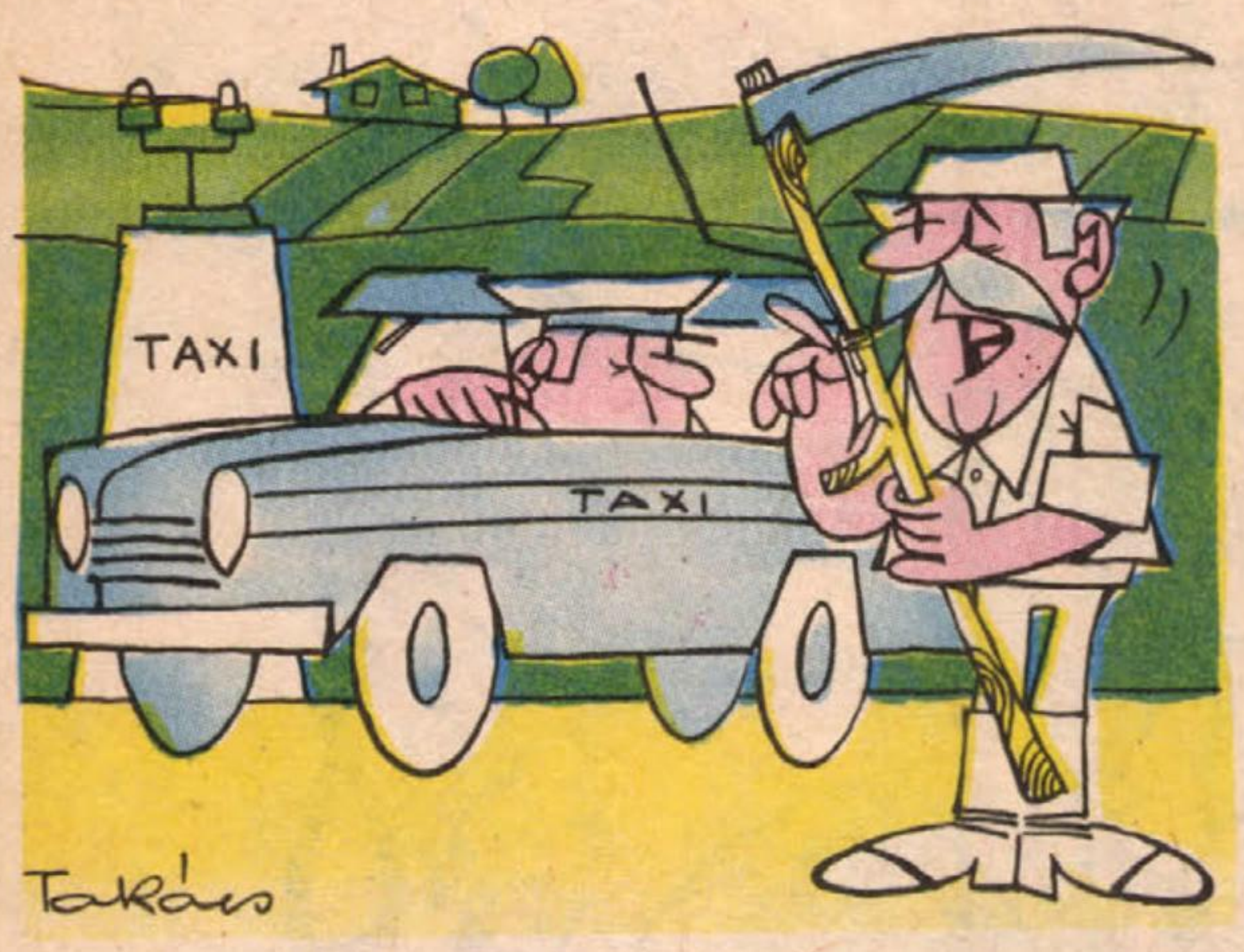

ARATÁS

– Egy kicsit lemaradtam a csapattól. Vigyél gyorsan utánuk!

KUTATÓINTÉZETBEN

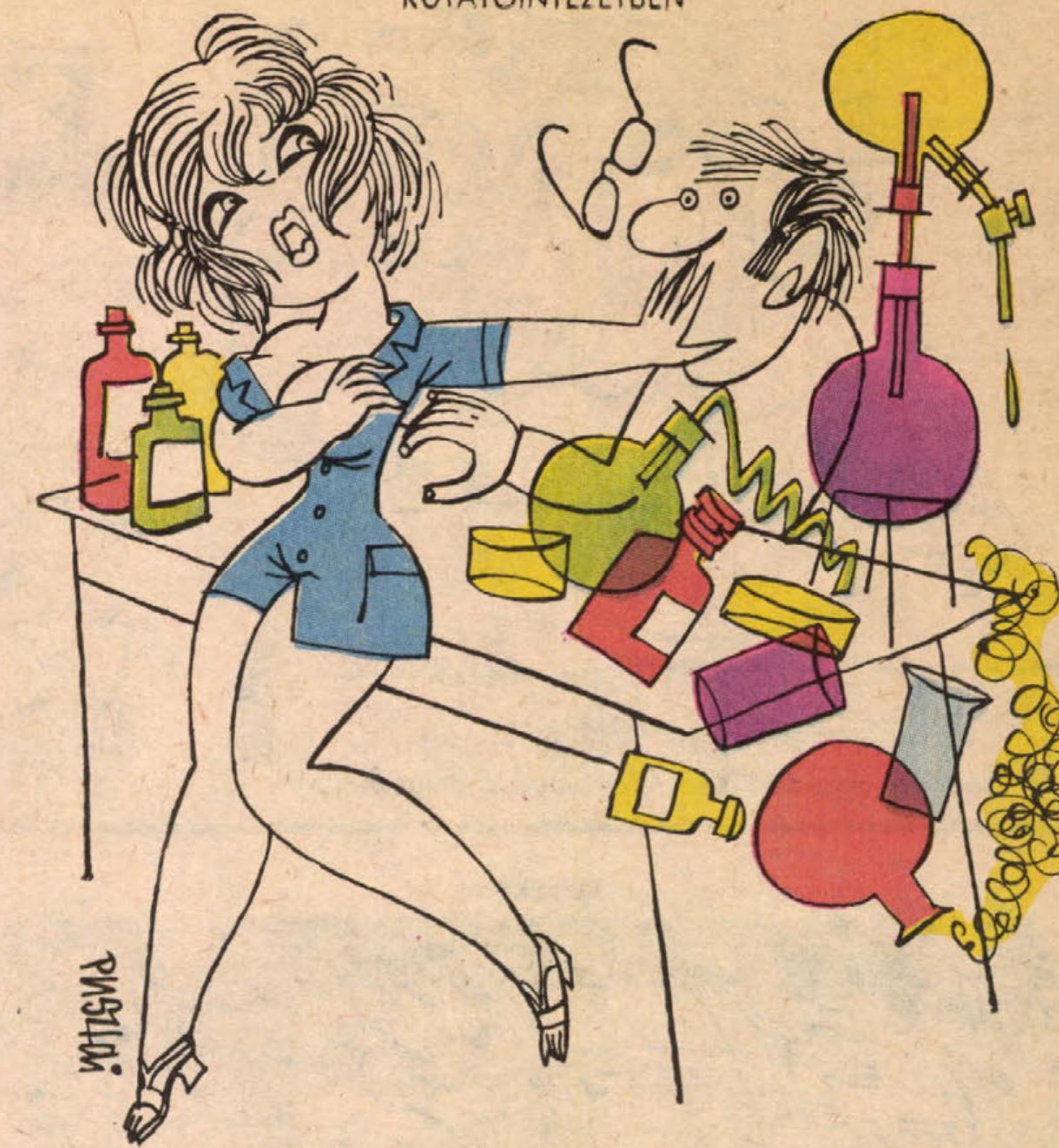

– Kollega úr! Az állam pénzén ne folytasson magánkísérleteket!

GONDOS SZÜLŐ

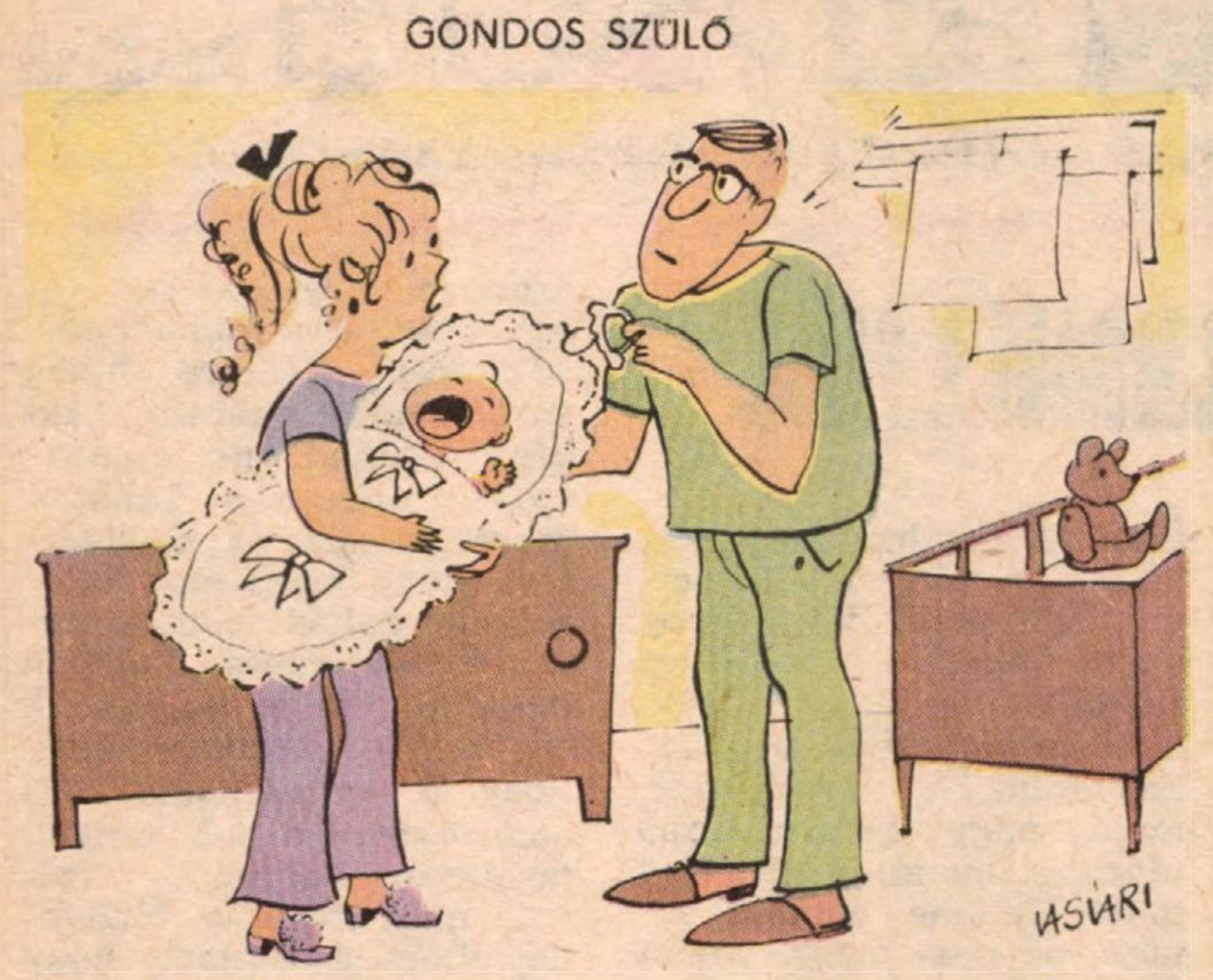

– Már ideje lenne, hogy összeköttetést keress neki az egyetemi felvételhez! . . .

MAKACS HIPOCHONDER

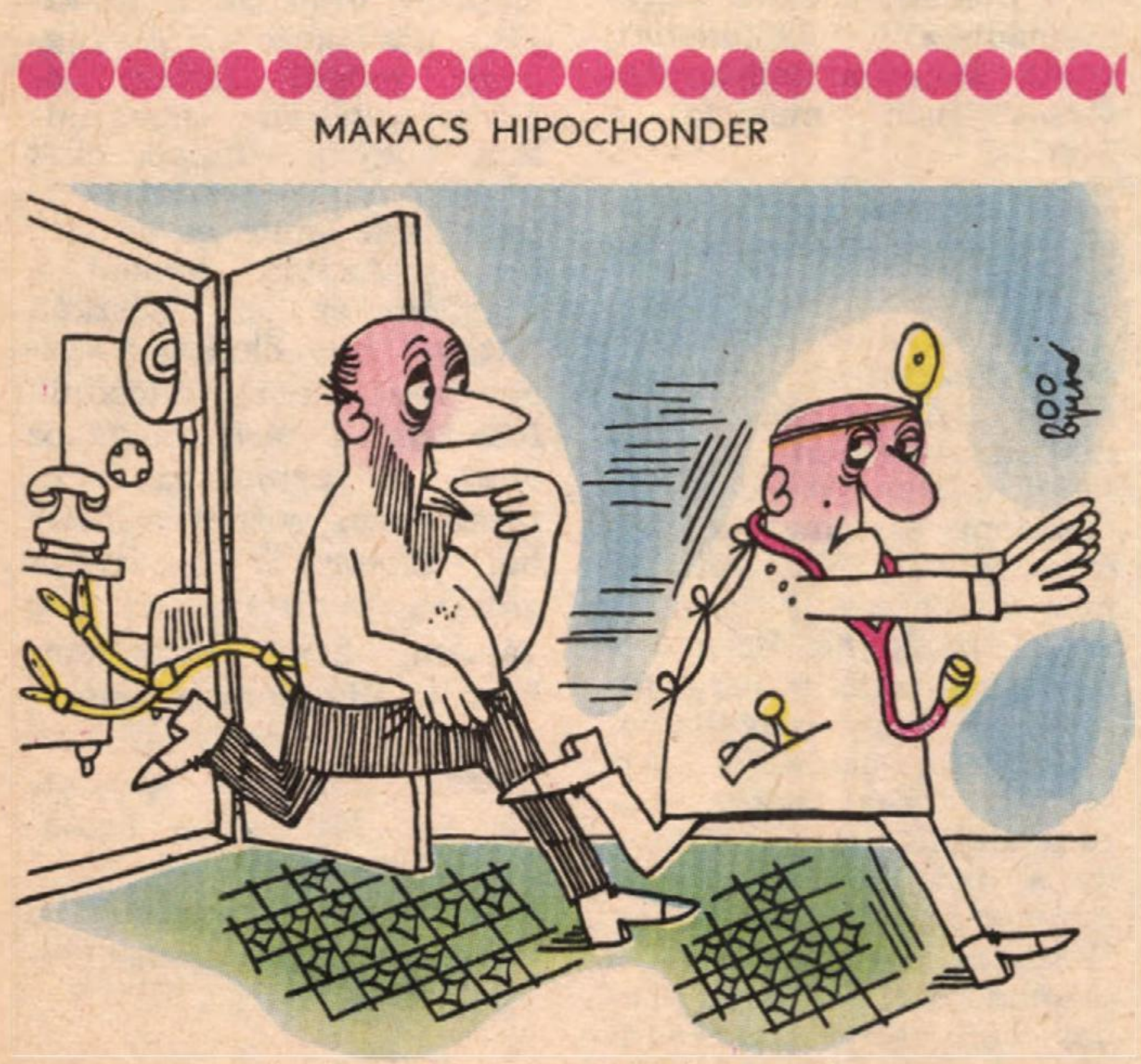

– . . . és futás közben zsibbad a nyelvem!

OSZTAP BENDER VIZSGÁZTAT

Osztap Bendert Ilf és Petrov fantáziája teremtette. De ez az ifjú, aki méltán pályázhat benderi babérokra, itt termett és élt a pesti aszfalton. A Népszabadságból tudjuk, hogy a mi Benderünk besétált a Műegyetemre, kinyitott egy üres szobát, melynek ajtajára kiakasztott egy papírfecnit. „Szociálpolitikai vizsga" — hirdette a cédula. Ide hívta a felvételiző lányokat, ahol néhány kérdése után, bizonyos ellenszolgáltatásokért megígérte jóindulatú támogatását. Három napig „vizsgáztatott" így, és bár egy lány sem állt kötélnek, csak egy akadt aki szólt. Na, nem az egyetem vezetőinek, nem is a rendőrnek: a papájának.

Így bukott le a hazai Osztap Bender, vele nekünk már nincs is több dolgunk, ügye a hatóságokra tartozik. Számunkra sokkal érdekesebbek a lányok. Akik nem szóltak. Miért nem szóltak? Miért nem háborogtak? 18—19 évesek, éppen most léptek ki az életbe. Pardon: ÉLET-be. És nem csodálkoztak.

Magam elé képzelem N. Pirikét, akinek Benderünk megtette a maga kis ajánlatát. Pirike elszaladt, és futás közben imígyen gondolkozott:

„Hiába, már itt is kezdik. Mondta a mama, hogy a Bölöskeiné azért kapta meg azt a státust, mert nem állt ellent a főnökének. Úgy látszik, ez az élet (pardon: ÉLET!) rendje. A mama is elment az érdekemben Cölöskei kartárshoz és még a papa figyelmeztette, hogy legyen nagyon csinos és kedves, mert a vén kecske nem tud ellentállni a csinos nőknek. Persze, azért kellene egy kis botrányt csinalni... Na, de minek? Ott van Dölöskei Kati esete. Kikezdett vele az osztályvezető. Kati bepanaszolta az illetőt és mi lett? Elhelyezték, mert majdnem elcsábított egy tisztes családapát, egy megbecsült vezetőt. Még le is tolták, hogy miért jár olyan vérlázító miniben. Ami azt illeti, az én minim sem a bokámat verdesi... És különben is, a pofa bizonyára tagadna. És ki hinne nekem? Arra gondolnának, hogy így akarok bejutni az egyetemre. Jobb hallgatni. Háromszor annyian voltunk a felvételin, mint amennyit felvesznek. Ha most szólok, mindenki odafigyel, és sokkal inkább fognak annak az alaknak hinni, mint nekem, akiért sajnos, sehonnan sem szóltak le. Még a papa is azt mondaná, hogy minek a cirkuszt csinalni! Sőt, a mama tanácsolta, hogy a szűkebb pulóveremet vegyem fel a vizsgára, mert a vizsgáztatók is férfiak. És Fölöskei néni is megmondta, hogy minden férfi szoknyapecér, ez így van rendjén, és az okos lány ezt nagyon jól fel tudja használni, de én nem vagyok okos. Egyébként nem is volt olyan csúnya az a fiú. Az pedig, hogy tetszettem neki, természetes . . ."

Eközben már lassította a futását ez a bizonyos Pirike, akit természetesen csak én találtam ki. Az esetet elraktározta agyának abba a rekeszébe, ahol az élettapasztalatokat gyűjti és amely rekesz még elég üres.

A mi Osztap Benderünk ötletének nagysága abban rejlik, hogy előre kitalálta Pirikének és a három napon át „vizsgázó" Pirikéknek fentebb idézett gondolatmenetét. És nem is tévedett. Arra igazan nem számíthatott, hogy akad manapság még olyan fiatal lány, aki ilyen jelentéktelen, hétköznapi ügyekkel a papájához rohan . . .

Ősz Ferenc

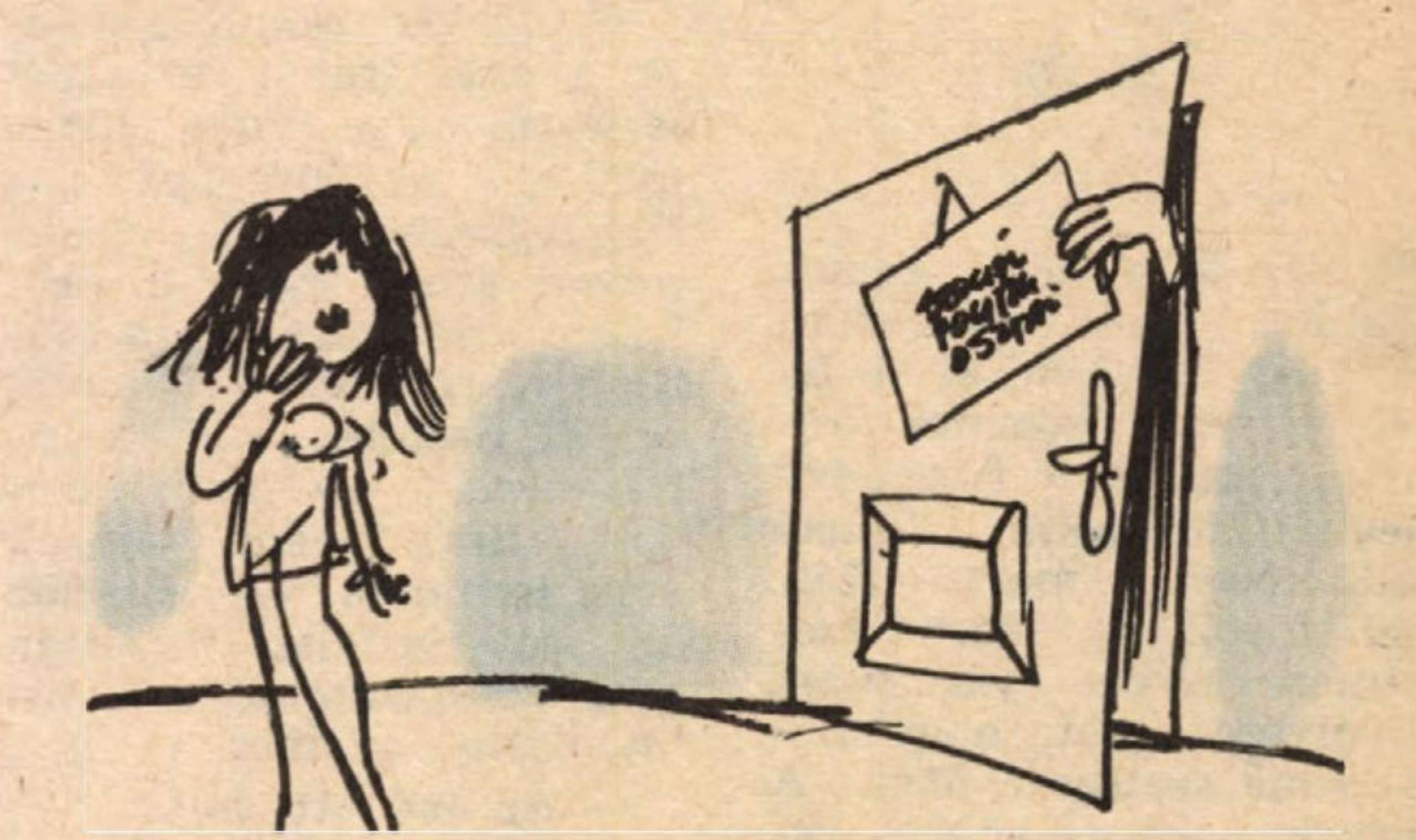

SZABADSÁGON A SZOBATÁRSAK

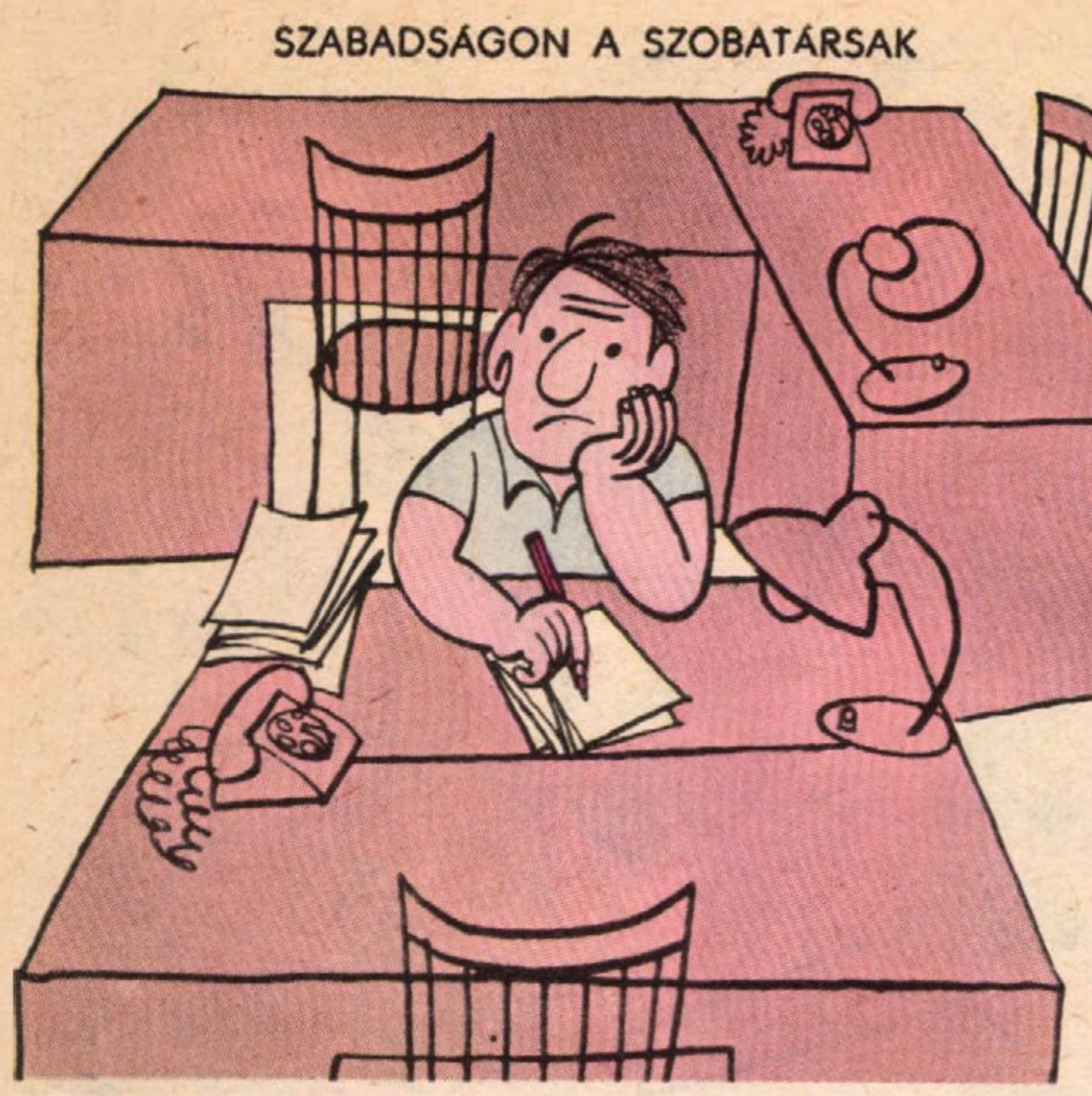

– Unalmas egyedül! Kénytelen vagyok dolgozni...

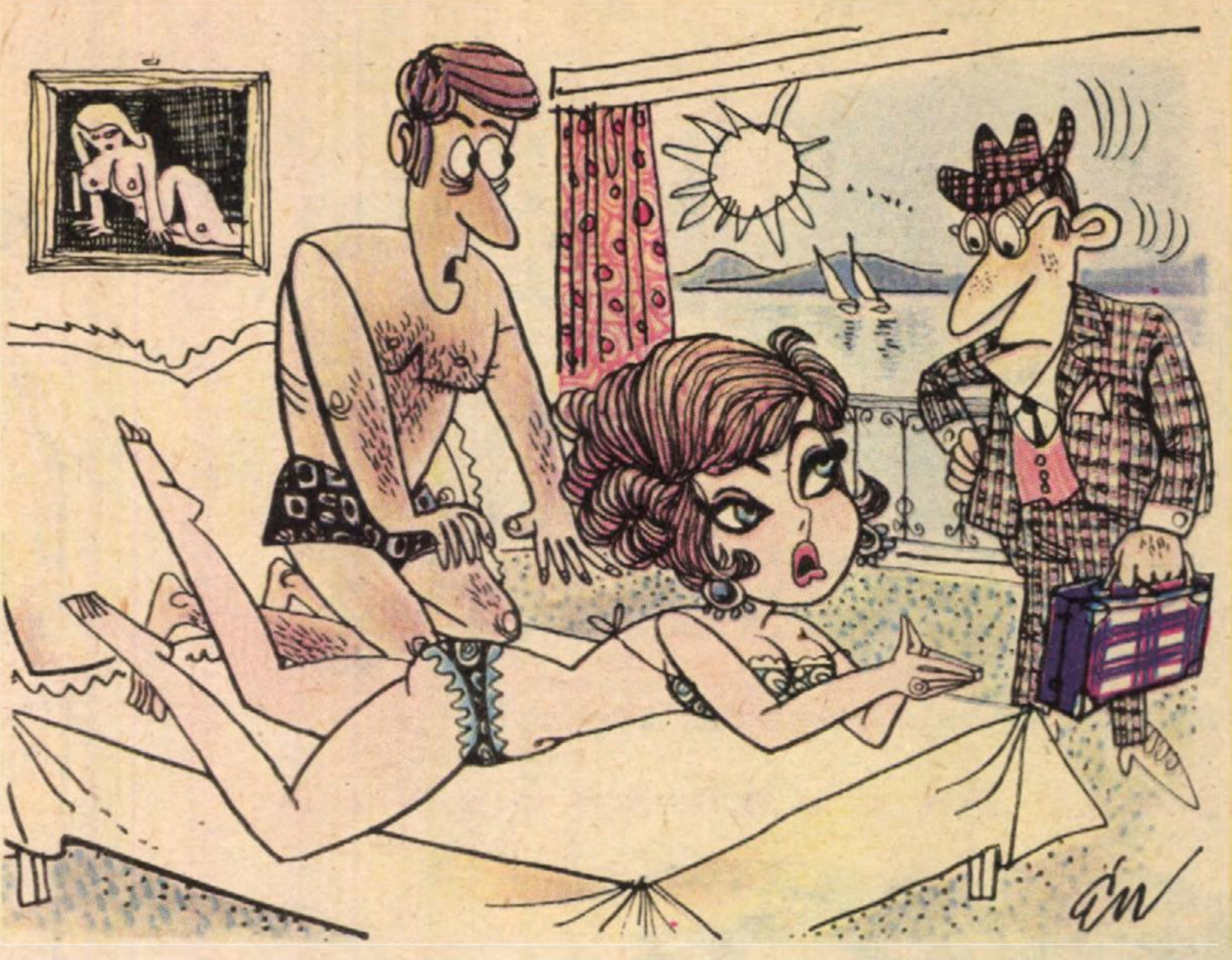

A BALATONNÁL

– Jenőkém, ez az úr éppen úszni tanít. Csak kint nagyon süt a nap!...

DEFEKT

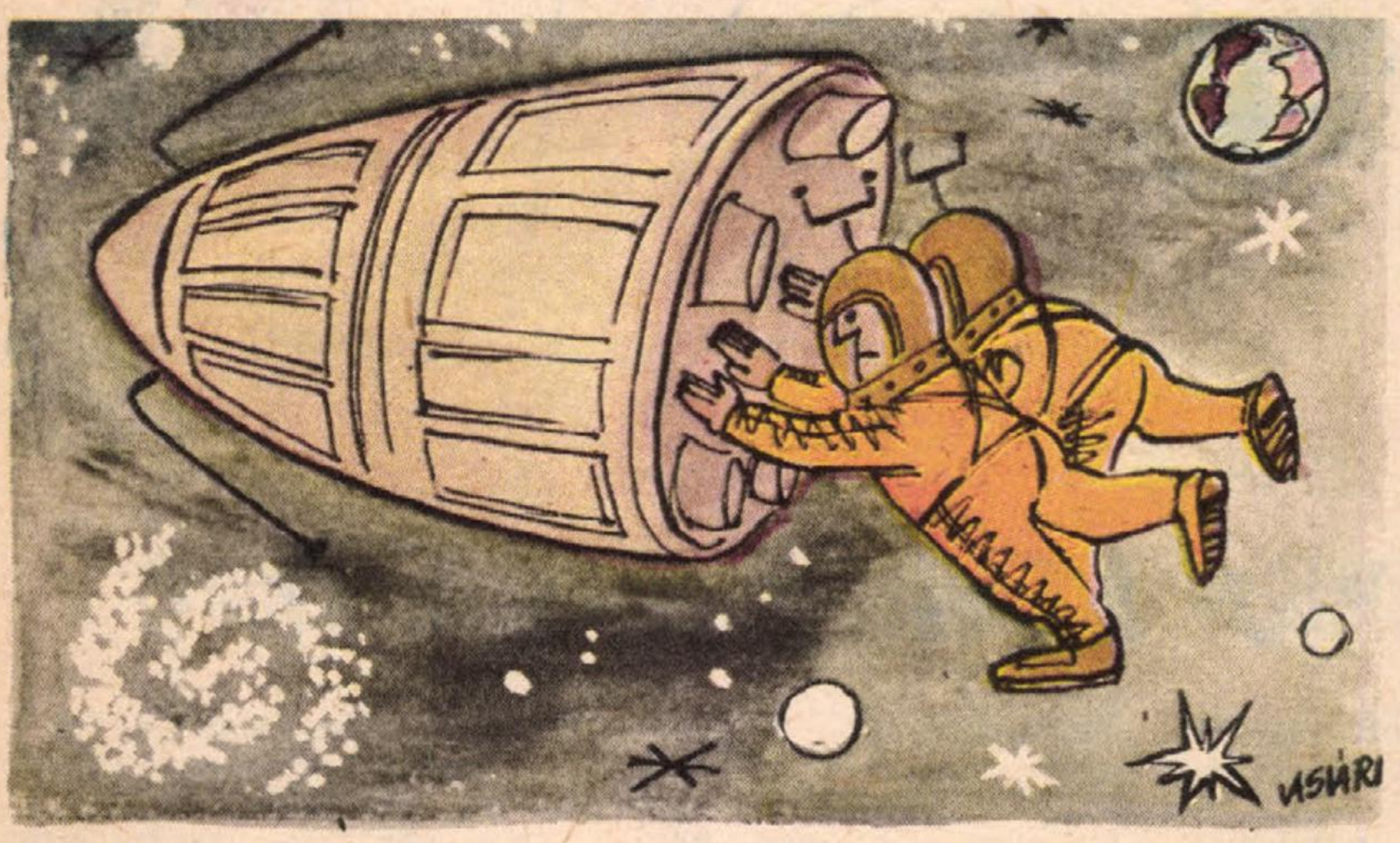

MODERN HÁZ

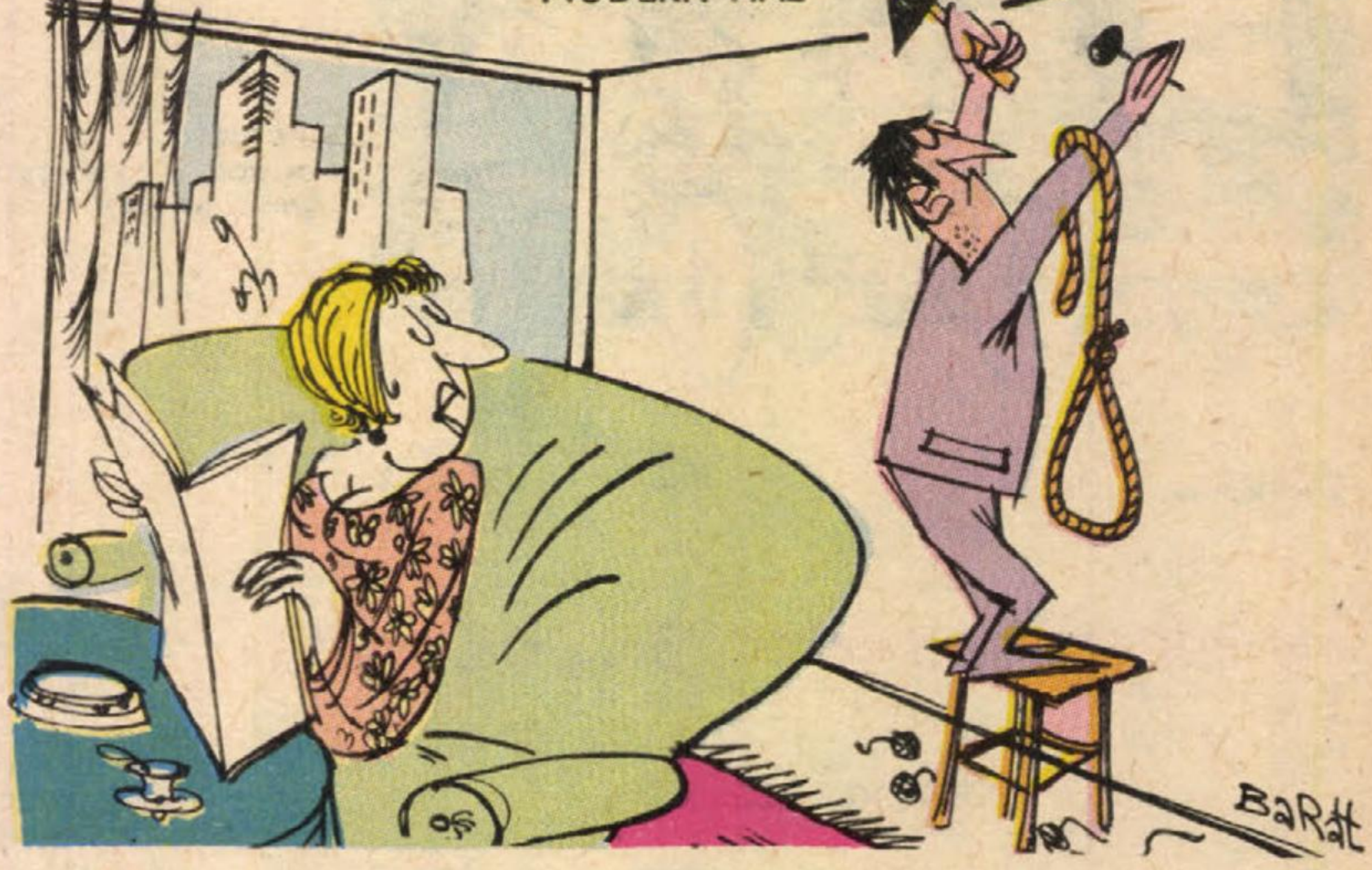

– Megőrültél, Miklós? Betonpanelba akarsz szöget verni?

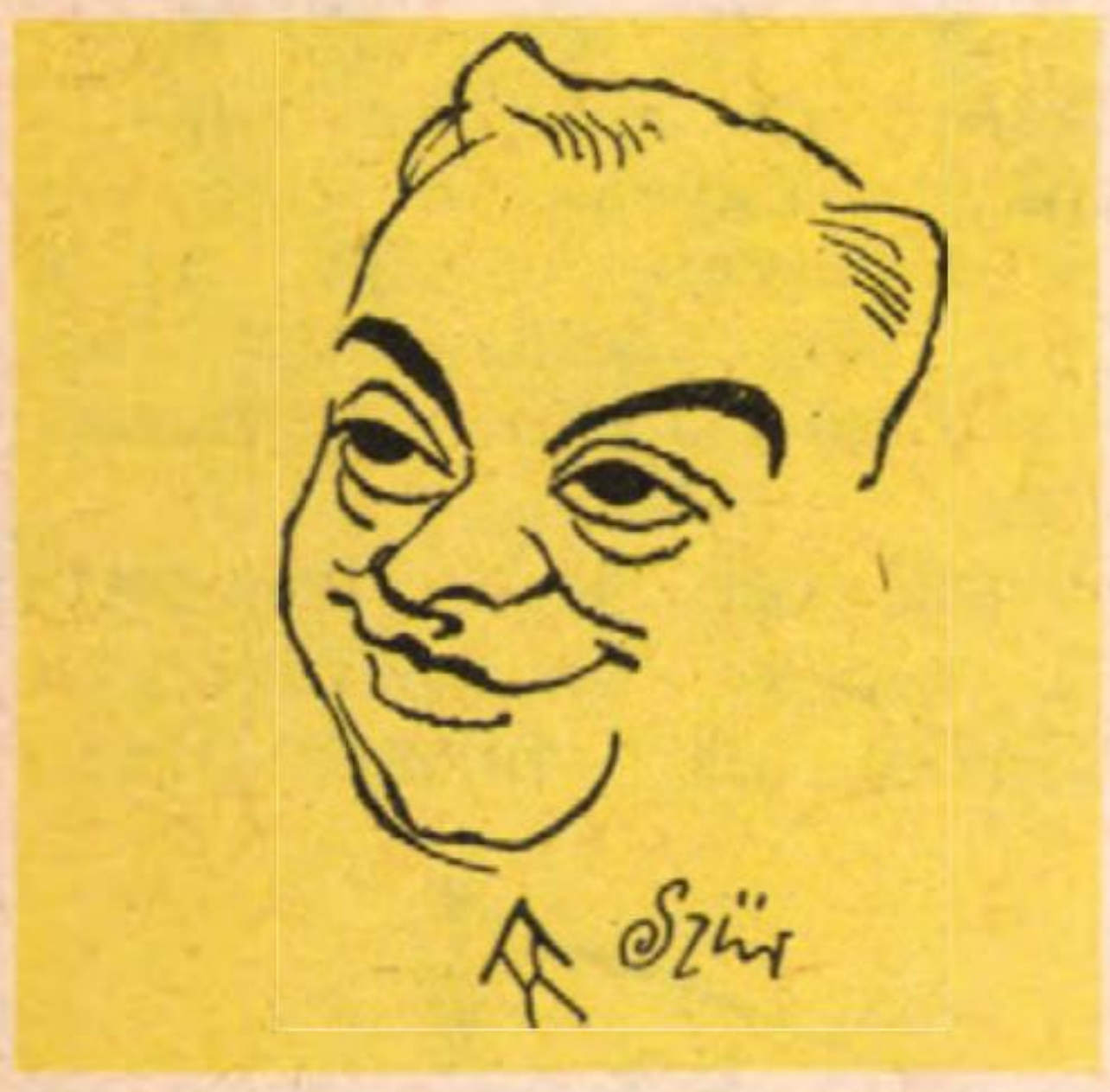

HUMORÜGYBEN FELEKI KAMILLNÁL

Belépek a kerti kapun, két kutya rohan elém, egy egészen kicsi fehér és egy közepes termetű barna. Közelebbi meghatározásukra nem vállalkozom, mert félek, melléfogok és nem szeretném avval viszonozni szívélyességüket, hogy netán megsértsem őket. A kutyák ugyanis rögtön bizalmukba fogadtak, különösen a kicsi, ami nagy kitüntetés (mint ezt utólag értésemre adták).

Feleki Kamill, bízva kutyái szimatjában — bár tudja, mindent kifecsegek —, szintén a bizalmába fogad és megsúgja, mi az ő sajátos humorának a titka.

— Színész vagyok — mondja, és hogy mosolygok, kissé riadtan: — Nagyképűen hangzik? — Némi gondolkodás után: színészember vagyok. Olyan ember, aki a színjátszást műveli.

— Vagyis mindenféle színt játszik. Bocsáss meg, természetesen a szó „színházi" értelmében gondoltam.

— Kérlek, gondold hozzá a színdarabok értelmét is — mondja finom gúnnyal és mesélni kezd. — Vendégszerepeltem egy prózai színházban. A próbák során egyszer megállított a rendező: „Kamill, te túl tiszteled a mi színházunkat." — Arra célzott, hogy nem vagyok elég humoros. — „Inkább az író tisztelte túlzottan a ti színházatokat" — válaszoltam spontán.

— Az író ott volt?

— No nem, az én tapintatosságomnak is van határa. Persze mindenkit érhet baleset, mint ezt Vadnai László esete is bizonyítja. A Hacsek és Sajó szülőatyjával, amikor negyedszázad után először jött haza látogatóba, a Fészek halljában találkoztam. Kitörő örömmel üdvözölt, megölelt, összecsókolt, majd karon ragadva magával hurcolt az étterem egyik asztalához. Leültünk, s akkor bizalmasan suttogva így szólt: „Annyi kellemetlenségem van, hogy ki se mondhatom. Nem ismerem meg a régi barátaimat. Tudod, az egyik lefogyott, a másik meghízott, a harmadik festi a haját... Kérlek, maradj itt velem és ha valaki jön, súgd meg, hogy ki az illető. Különösen a Feleki Kamillnál vigyázzunk, mert ő betegesen érzékeny."

— Akkor te bemutatkoztál...

— Igen, de nagyon tapintatosan, mert tudtam, milyen betegesen érzékeny.

— Mondd, te minden íróval ilyen tapintatos vagy?

— Szeretem az írókat, főképp, természetesen azokat, akik jó szerepeket írnak. Nekem. Ezek közé tartozott Nóti Károly. Közvetlen Budapest felszabadulása után a mai Irodalmi Színpad helyén megnyílt a Pódium Kabaré. Igazgatója, Békeffy István fölkérte Nótit, hogy írjon valami jó kabarétréfát. „Írnék én szívesen — mondta Nóti —, de nincs se meleg szobám, se világításom, se feketém." Ekkor én fölajánlottam a lakásomat, ahol 90 éves nagyanyám kis szobájában fűtöttünk, esténként mécsessel világítottunk és olykor kávézgattunk is. Ott írta meg Nóti Károly a híres Csillár című jelenetét. Várj, még nincs vége! — int le és folytatja: — Eltelt öt év, találkozom Nótival, beszélgetünk erről-arról, majd nagy köntörfalazás után azt mondja: „Te, Kamill! Kellene valamit írnom, de nem megy. Hiába van meleg szobám, villanyom és feketém. Mondd, nem mehetnék föl a nagymamádhoz?" Följöhetett, s ott, 95 éves nagyanyám társaságában megírta a Tigrist.

— Természetesen mindkét jelenet főszerepét te játszottad?

— A színészember ilyen önző. Szereti a jó szerepeket. Ám, hogy lásd, milyen önzetlen is tud lenni a színészember, elmesélem esetemet a primadonnával: Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy primadonna. Ez a primadonna mindig arra törekedett, hogy magába bolondítsa a partnerét. Azt vallotta, csak akkor igazán élethű az alakítása, ha a darabbeli szerelmese ténylegesen a szerelmese. Tekintve pediglen, hogy a primadonna felettébb csinos volt, törekvése rendszerint sikerült is. Jött azonban egyszer egy új bonviván, aki minden próbálkozása ellenére hideg és közömbös maradt. Szegény primadonna elpanaszolta nekem a bánatát. Megsajnáltam és megígértem, hogy majd én fölkeltem a daliás énekes érdeklődését iránta. Valóban beszéltem is a kollégával, és finoman beadtam neki, hogy a primadonna milyen extra jó nő, milyen izgalmas, milyen... szóval, mint férfi a férfival beszéltem és láttam, hogy csillog a szeme és biztos voltam a sikerben. A jelenetem után az ő duettjük következett. A függöny mögül lestem és megelégedetten tapasztaltam, hogy a színpadi csók mintha nem egészen színpadi csók lenne és az ölelés... Azután lement a függöny és én büszkén láttam, hogy ők kéz a kézben mennek az öltözőjük felé, sőt a férfi magához vonja a primadonnát és bizalmasan suttog a fülébe. Ekkor is tapintatos voltam, távoztam, de alig vártam, hogy négyszemközt találkozzam a primadonnával. „Nos?" — kérdeztem cinkosan kacsintva. — „Minden a legnagyobb rendben — válaszolta. — Fölengedett a fiú. Kért egy húszast elsejéig."

Sólyom László

ÁLLATBARÁT

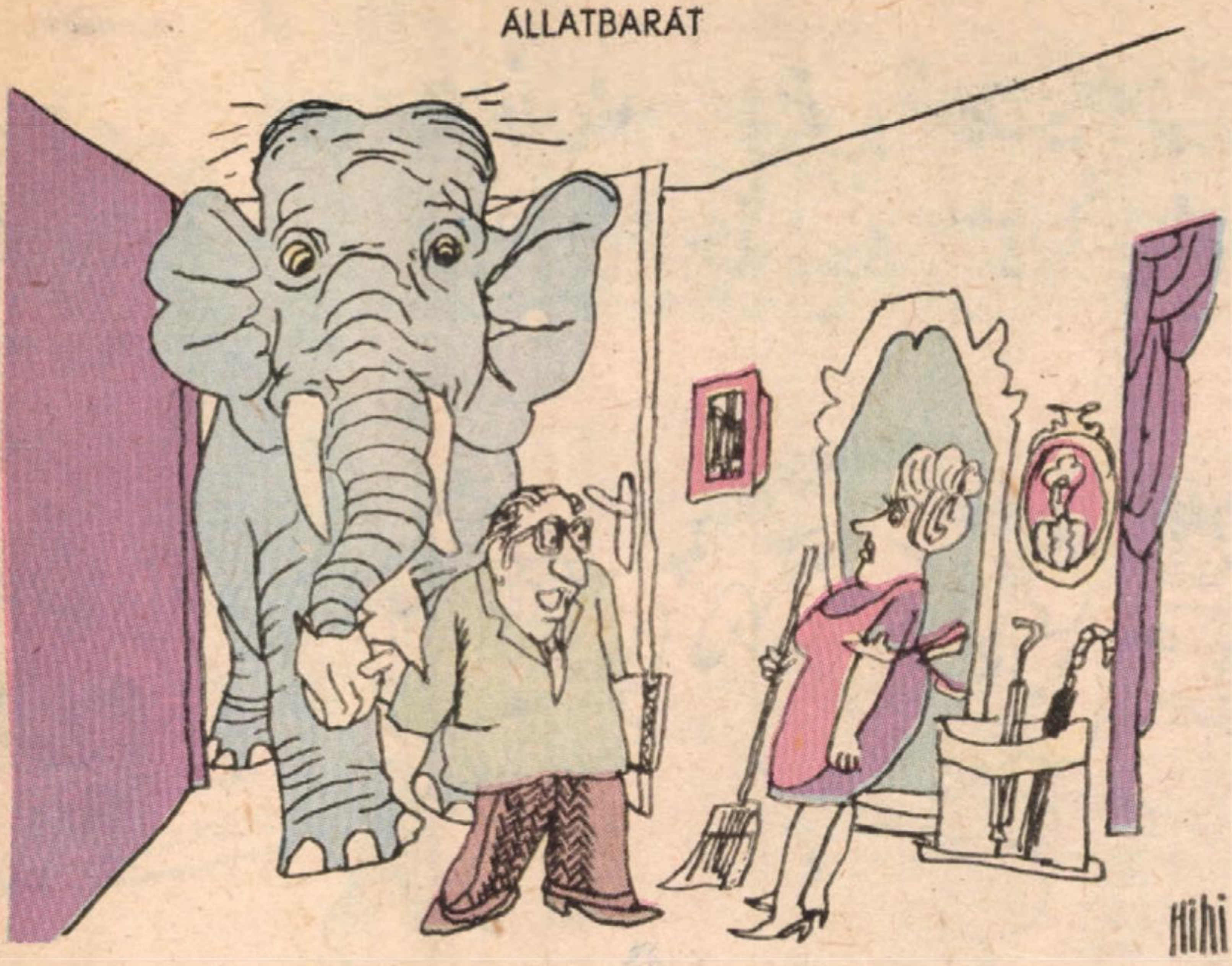

– Mit csináljak vele? Olyan ragaszkodónak látszik...

PSZICHOLÓGUSNÁL

Hidvégi János rajza

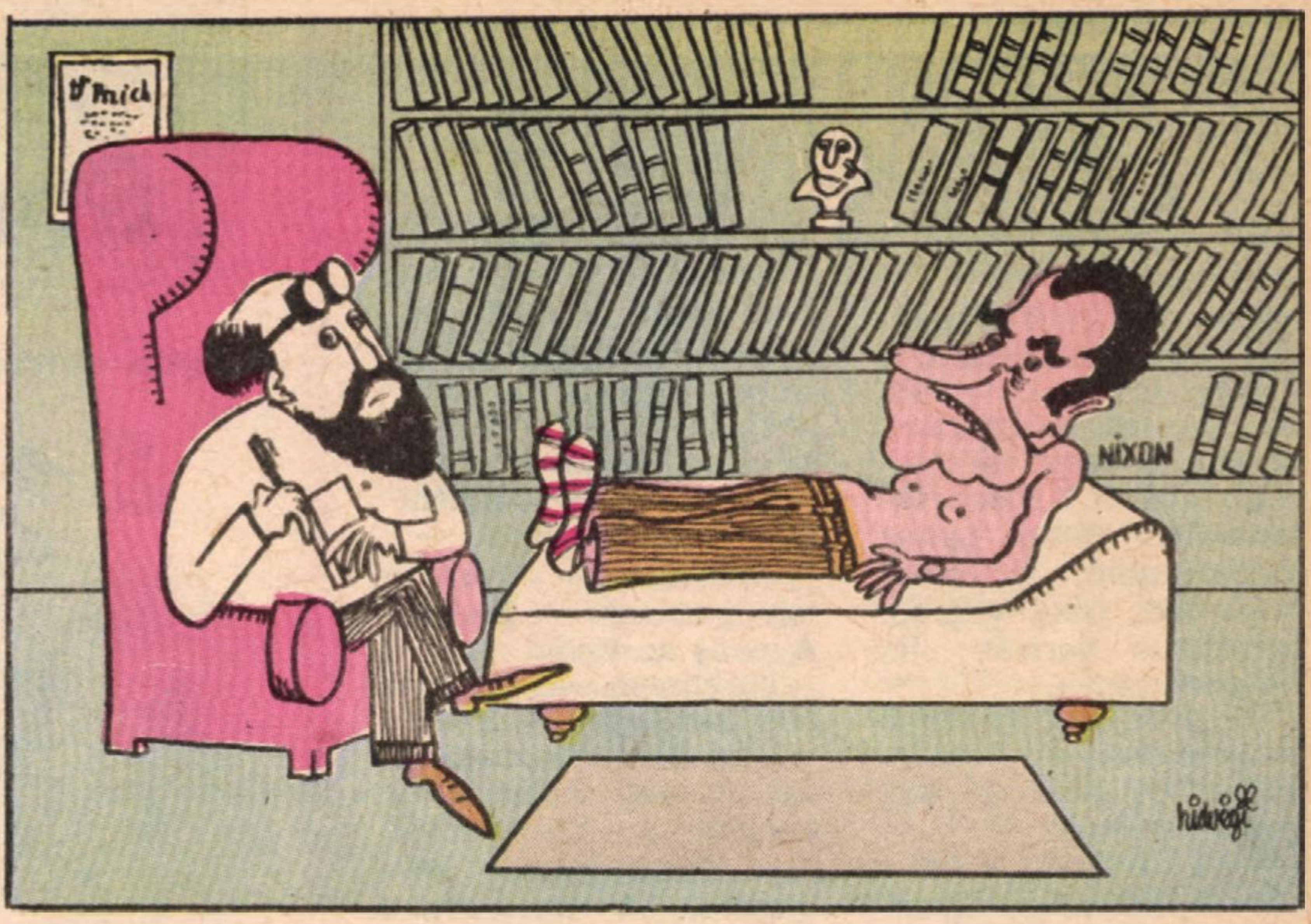

– Állandóan azt álmodom, hogy megkaptam a Nobel-békedíjat!...

A LÁNGÉSZ

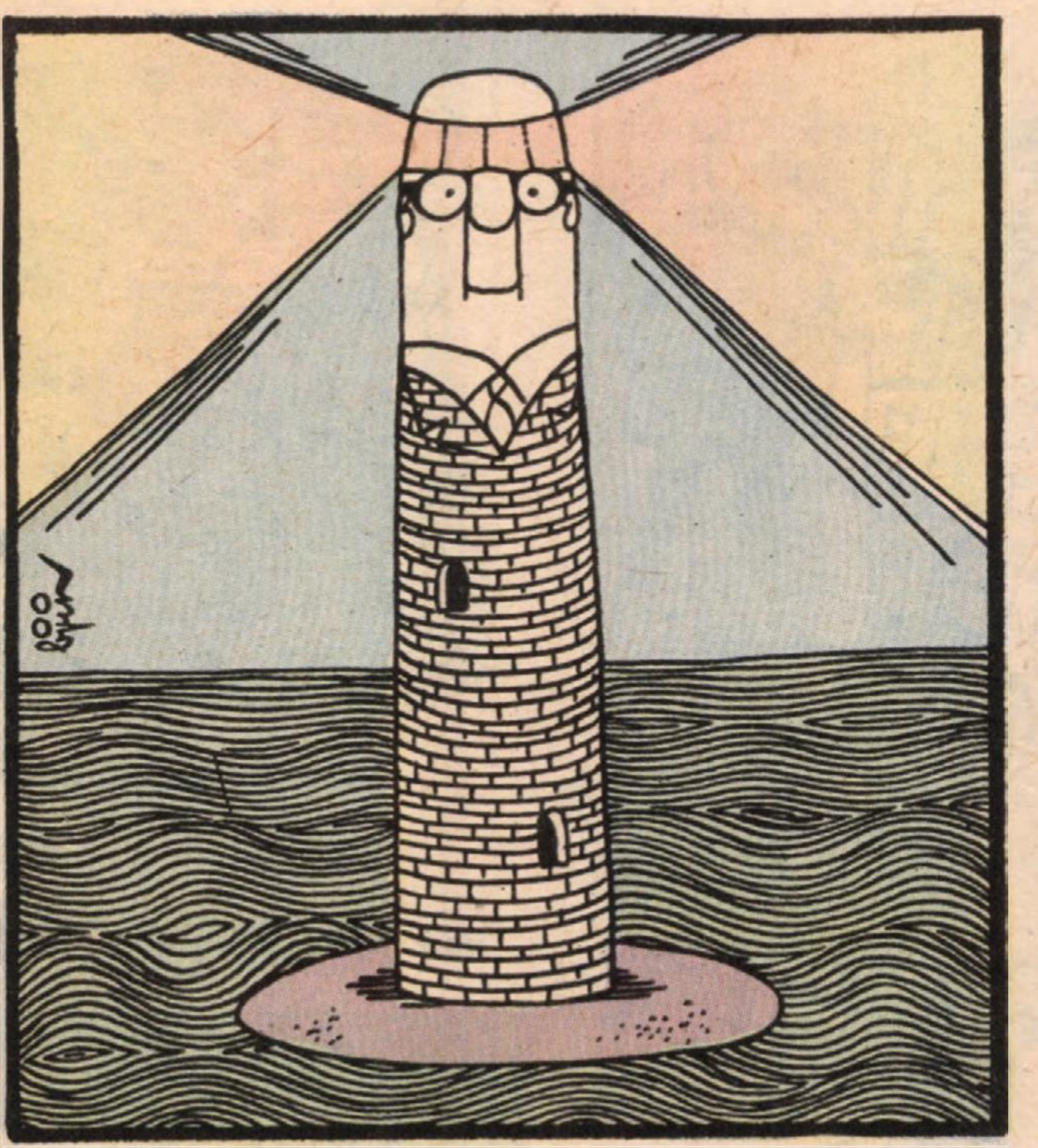

MINI MOSOLY

— De helyes a kisfiad! Volt már skarlátja?

— Pszt, halkan, öregem, ha valami olyasmiről hall, amilye még nem volt, rögtön ordít, és mindenáron akarja.

*

Pupillai meg akarja lepni a feleségét a születésnapjára, és elmegy egy régiségkereskedőhöz, aki egy Mária Terézia-korabeli antik toalett-tükröt kínál neki.

— Na, és mondja — kérdi Pupillai —, garantálja nekem, hogy a tükör tényleg kétszáz éves?

— Becsületszavamat adom rá — feleli a régiségkereskedő —, legfeljebb ha ötven évet keresek rajta.

*

Két bakfis beszélget:

— Mondd, mi történik azzal a lánnyal, aki csókolódzás közben elveszti az eszét?

— Mi történne? Ész nélkül tovább csókolódzik.

AZ ELHAGYOTT KEDVES

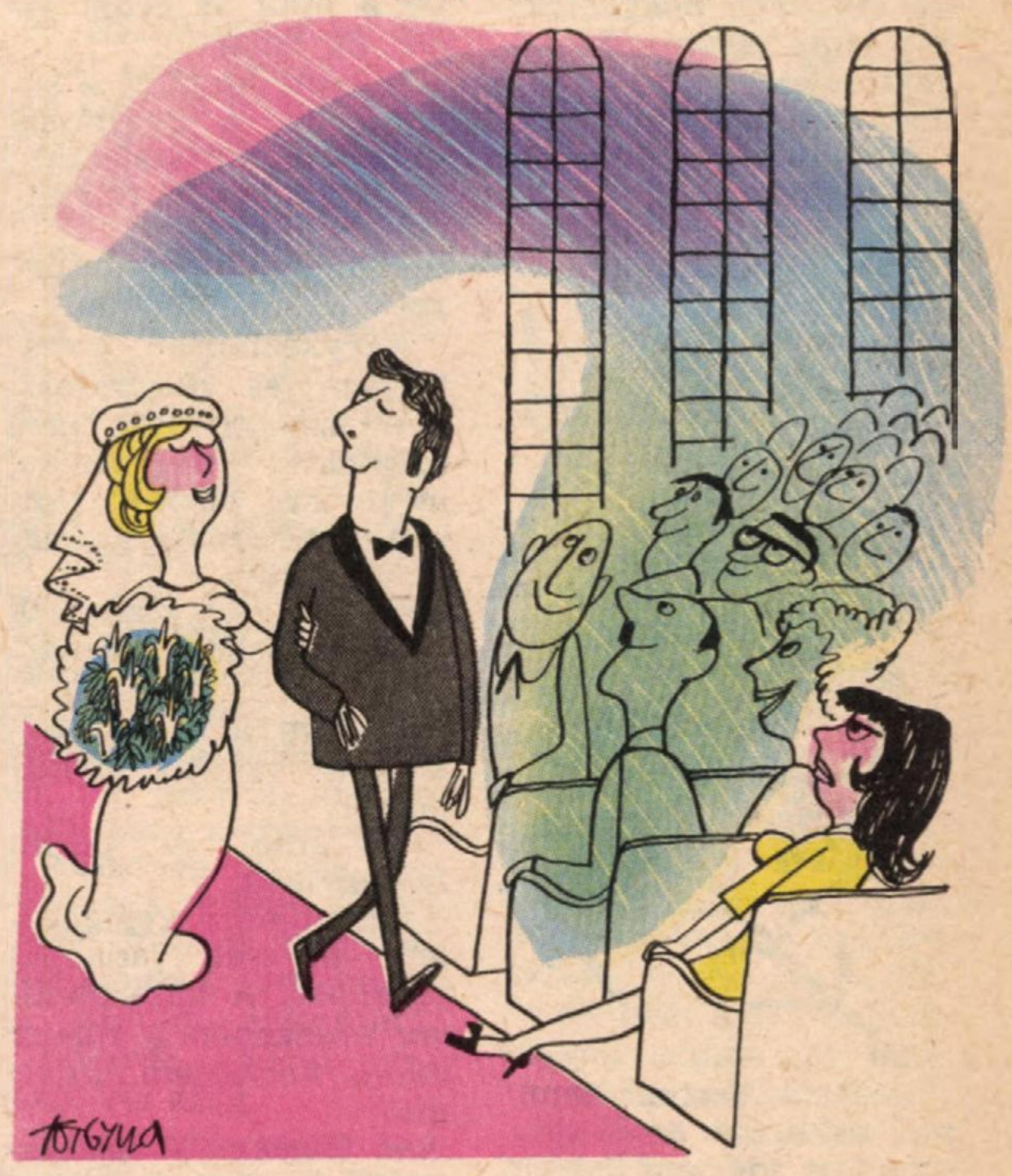

ÚJ IFJÚSÁGI TÖRVÉNY KÉSZÜL

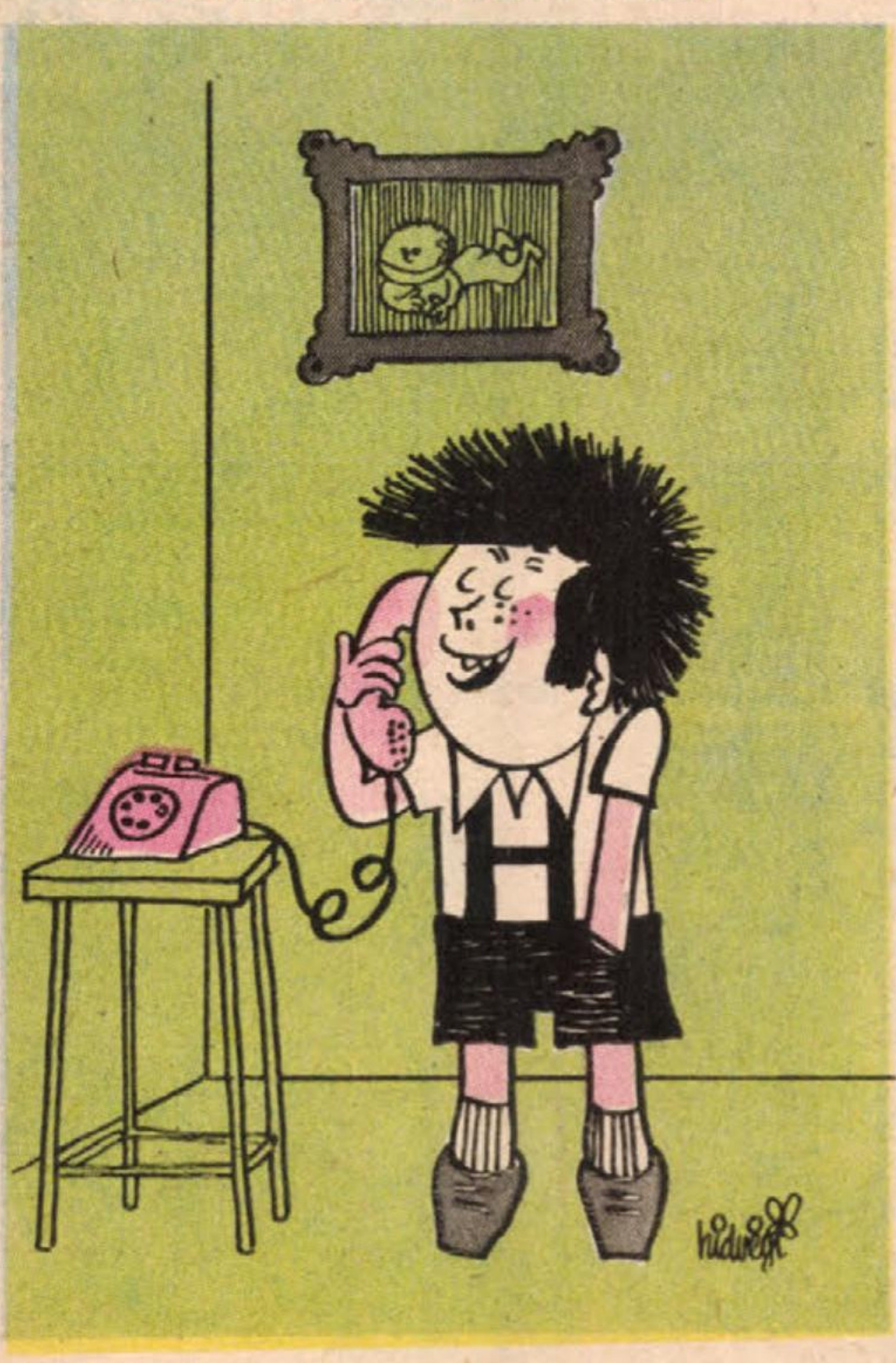

– Halló, minisztérium? A zsebpénzt nehogy kifelejtsék!...

ÜGYESKEDŐ

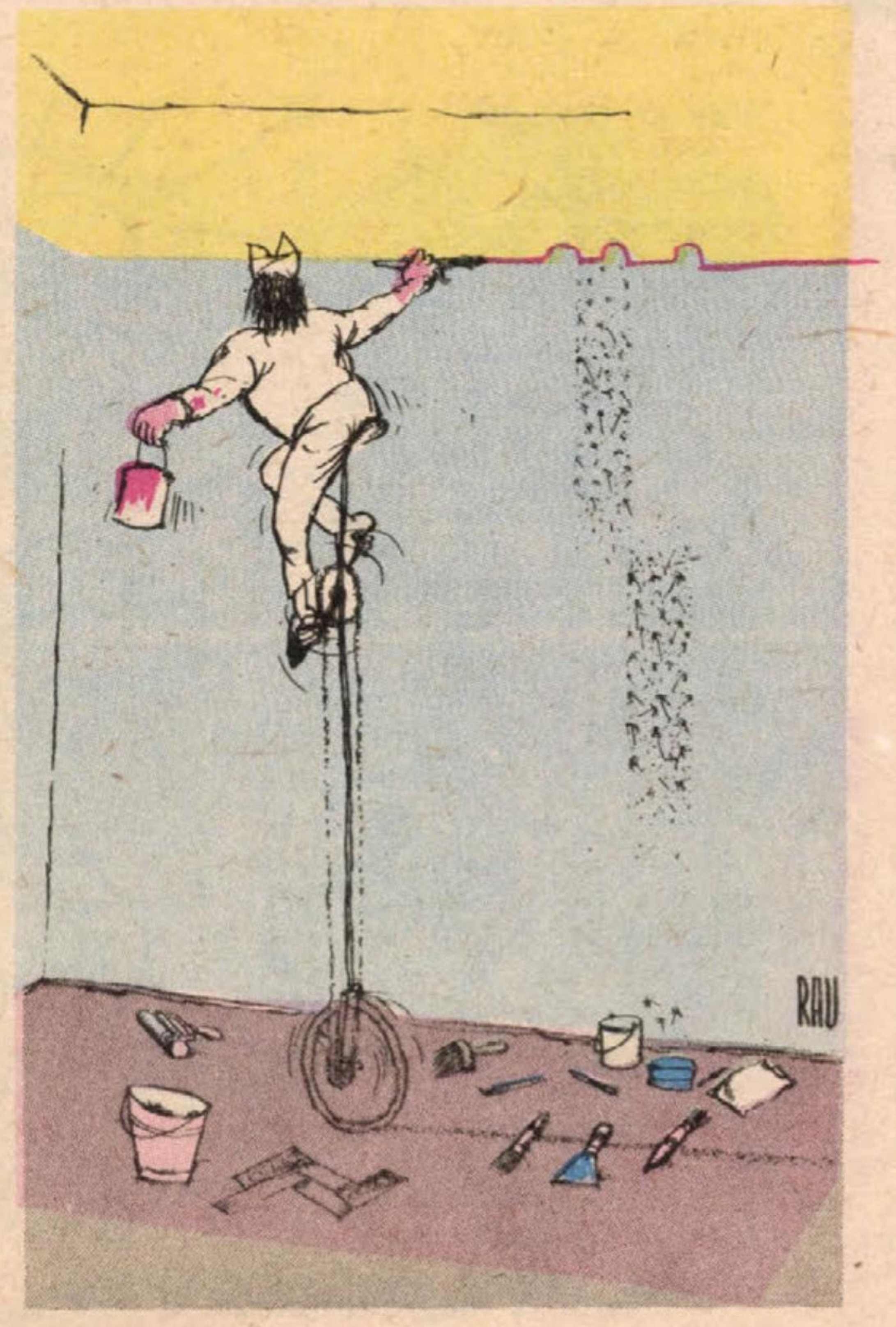

ÉBER FELESÉG

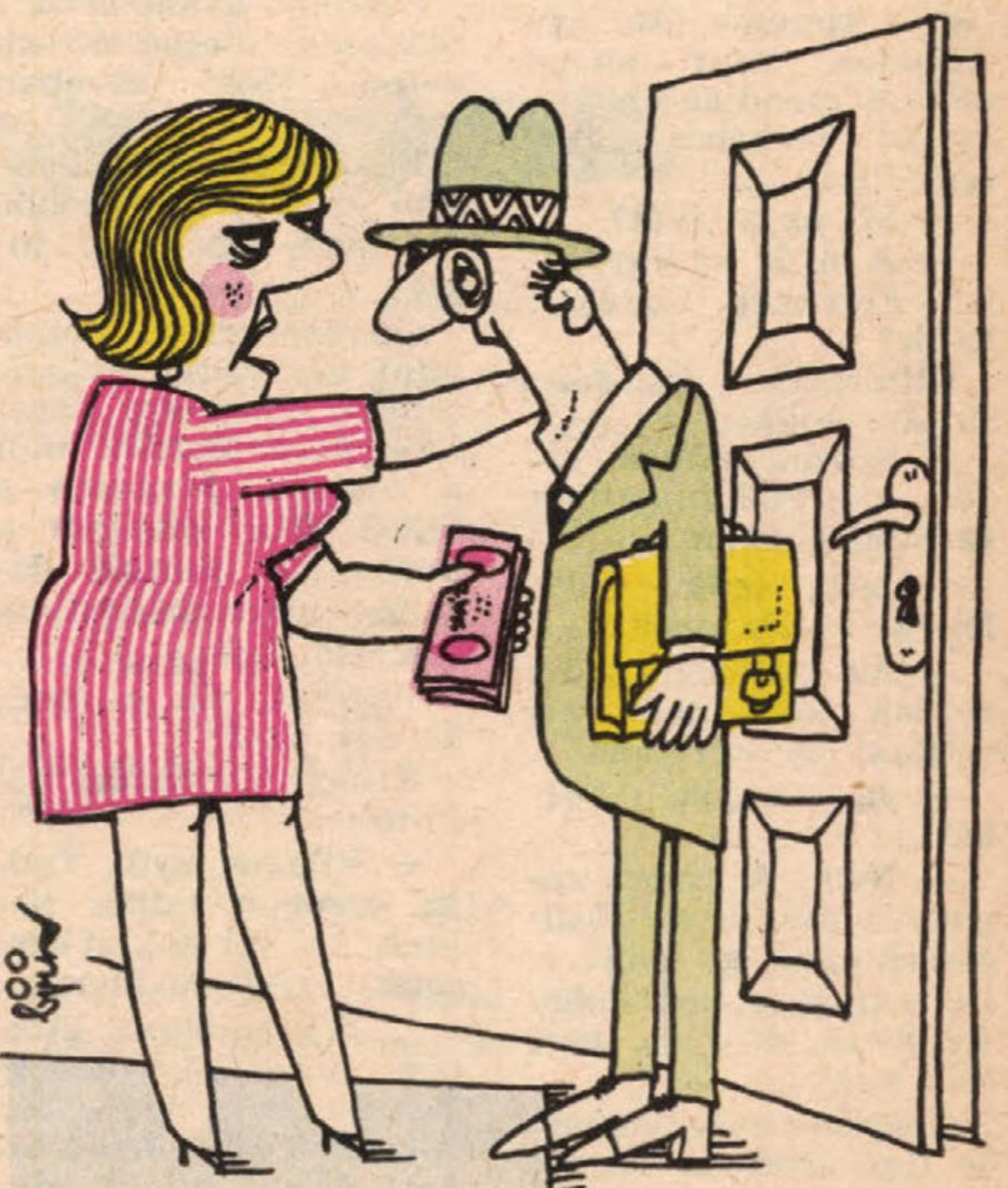

– Már megint el akartad dugni előlem a prémiumot!...

VITALIJ ALJONYIN:

MIAU!

Dilemma előtt álltam: Lahtiba utazzam a nemzetközi sportversenyekre, vagy Tamperébe, a forgó nézőterű színházba? Bizonytalankodva végül Lahtit választottam. És most, hogy már úton vagyok, kétségeim vannak: jól választottam-e?

— Tampere nagyon érdekes hely — bizonygatja finn útitársam tört orosz nyelven.

— És Lahti?

— Lahti is — nyugtatgat.

— Hát igen, ha két nyulat kergetsz, egyet sem fogsz...

Soha nem jutott volna eszembe, hogy ezzel az orosz közmondással előhozakodjam, ha tudom, mi vár rám.

Figyelmes útitársaim felfigyeltek.

— Pardon — mondta egyikük —, nem értettük, mit kért...

— Nem kértem semmit, csak egy orosz közmondást idéztem.

— Miről?

— Egy emberről, aki egyszerre több dolgot szeretne csinálni, és ezért végül mindegyikről lemarad. Szóval, két legyet szeretne ütni egy csapásra, vagy ahogy nálunk mondják: ha két nyulat kergetsz, egyet sem fogsz...

— Mi az a nyúl?

— A nyúl az egy állat. Fülekkel. Ugrál... Értik?

Útitársaim tagadóan rázták fejüket.

— Szóval, nézzék, erdő... — és kimutattam az autó ablakán.

— Igen, erdő — felelték. — Ez erdő.

— Az erdőben pedig nyulak kószálnak. Kis nyulak. És ugrálnak...

— Ja, értjük! Farkas...

— Nem. A farkas ragadozó. Meg üvölt. Hallgassák csak, így üvölt... De a nyúl az nem üvölt. Az kicsi, meg jó, meg füle van...

Kísérőim mosolyogtak, és finn nyelven folytatott rövid eszmecseréjük eredményét tömören így foglalták össze:

— A nyúl — az kutya —, vau, vau!

— Nem — erősködtem —, a kutya az az ember barátja. A nyúl pedig nem. Igaz, nem is ellenség, de nem is barát. Az ember időnként még meg is eszi.

— Megeszi! — örültek a finnek. — Értjük. A nyúl az borjú...

Türelmem a határa felé közeledett.

— A borjú az más. Az úgy csinál, hogy mumu-mu.

A finnek megint felderültek. A borjú múzik, a nyúl akkor miákol. Úgy, hogy miau...

— Nem miákol! A macska miákol. És nem erdőben, hanem otthon. De a nyúl az erdei állat. És ugrál...

A kocsi megállt, a sofőr pedig a gyújtással bajlódott. Kiszálltunk; az út mentén folytattam.

— Szóval a nyúl ugrál! Ug-rál! Így ni...

Négykézlábra ereszkedtem és megpróbáltam ugrálni. Rég nem ugráltam négykézláb, mégis azt hiszem, tipikus nyúlformájú kis ugrások voltak.

— Ló! — kiáltottak fel kórusban útitársaim.

Ráztam a fejem, miközben tovább ugráltam.

— Vadló! — derült fel egyikük.

Lesújtóan végignéztem, és még vadabbul ugráltam. A közérthetőség érdekében a füleim mellé helyeztem ujjaimat.

— Kecske! — találgatott a fiatal.

— Majom — kiáltott fel az idősebb lelkesen, mint aki jelképes füleimből rájött az alapigazságra.

Utóbbi gyanúsításért máskor megsértődtem volna. Most azonban mindegy volt.

Ekkor egy vadászt láttam kijönni az erdőből. Az övén egy nyúl lógott.

Odaügettem hozzá, mint egy vadló, nyüszítettem, mint egy tacskó és doromboltam, mint a macska. Magasan a fejem fölé emeltem a nyulat, és örömtől dagadó hangon kiáltottam kísérőim felé:

— Nyúl! Ez a nyúl! Ez egy nyúl!

Kísérőim vidáman bólintottak:

— Világos, nyúl. Tudja, erről mondják nálunk: ha két nyulat kergetsz, egyet sem fogsz...

... Jaj, emberek, akikben turistaszív dobog! Tanuljatok nyelveket! Nagyon kérlek benneteket! Miau, miau! Mumu-mu-mu!

(Oroszból fordította: **Barabás Péter**)

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:

Hogyan alakítanák át a természetet?

Sajdik Ferenc:

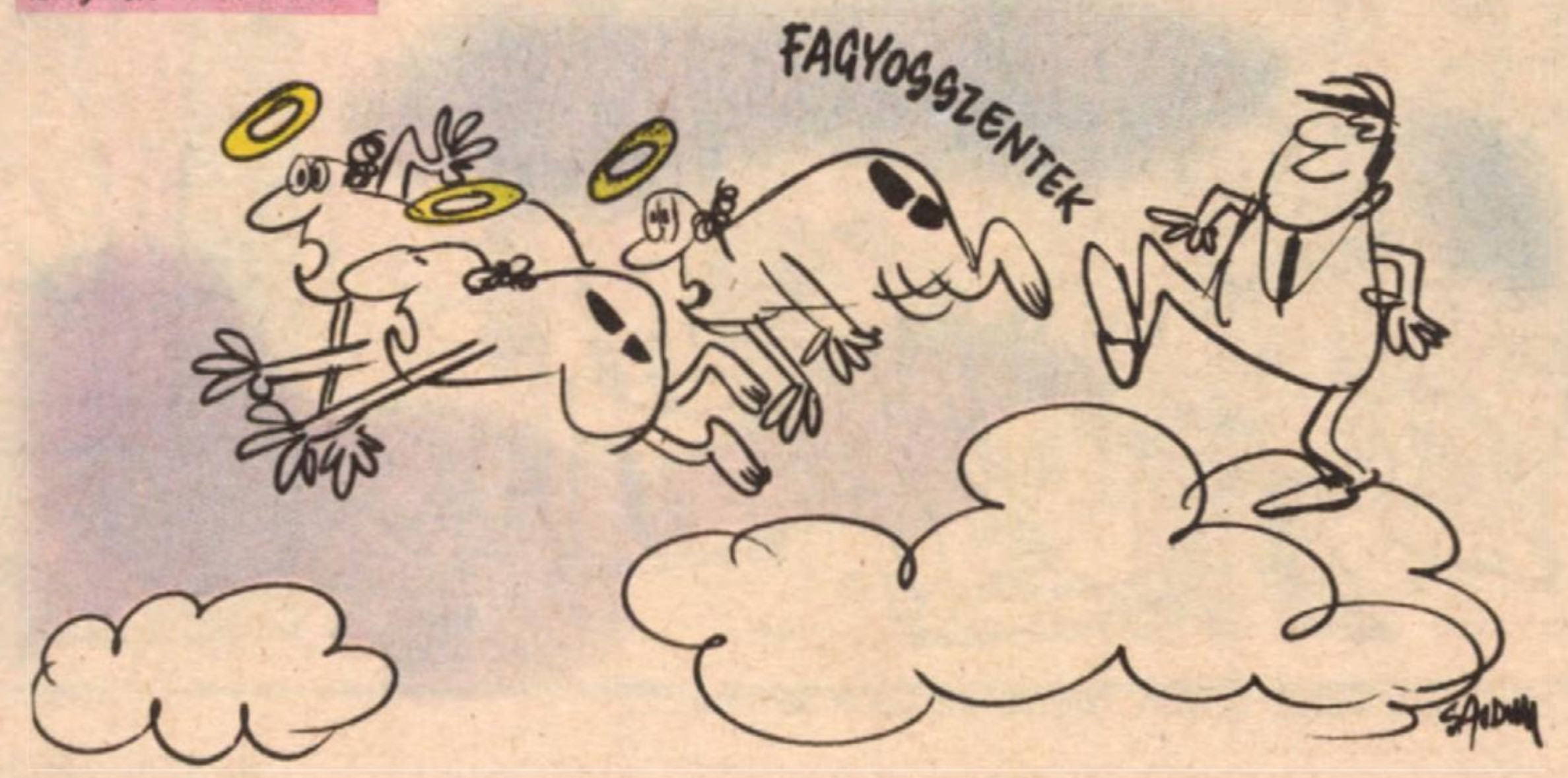

– Mindenesetre egy-két személyi változással kezdeném...

Balázs-Piri Balázs:

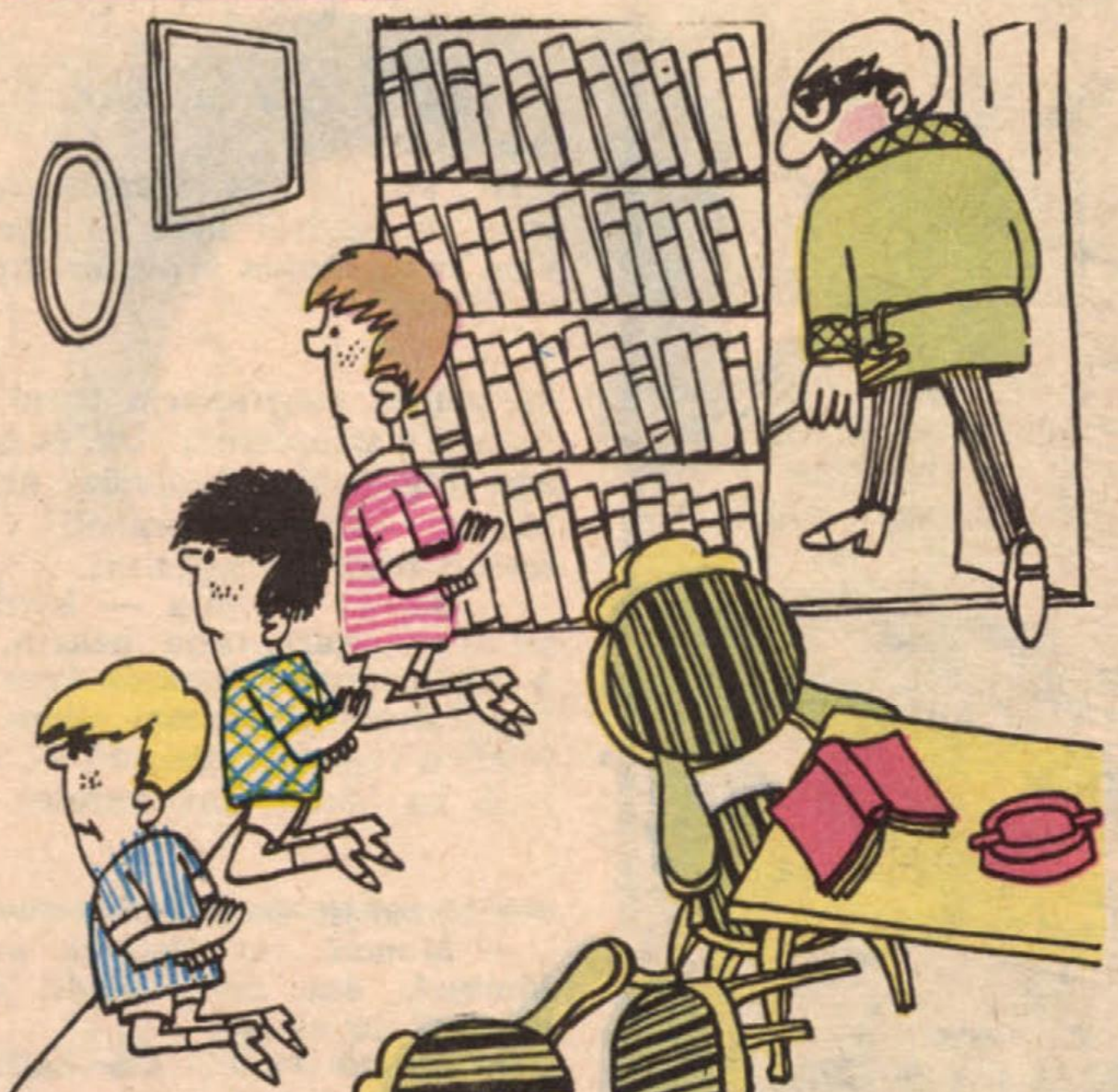

– A környezetemen kezdeném...

Várnai György:

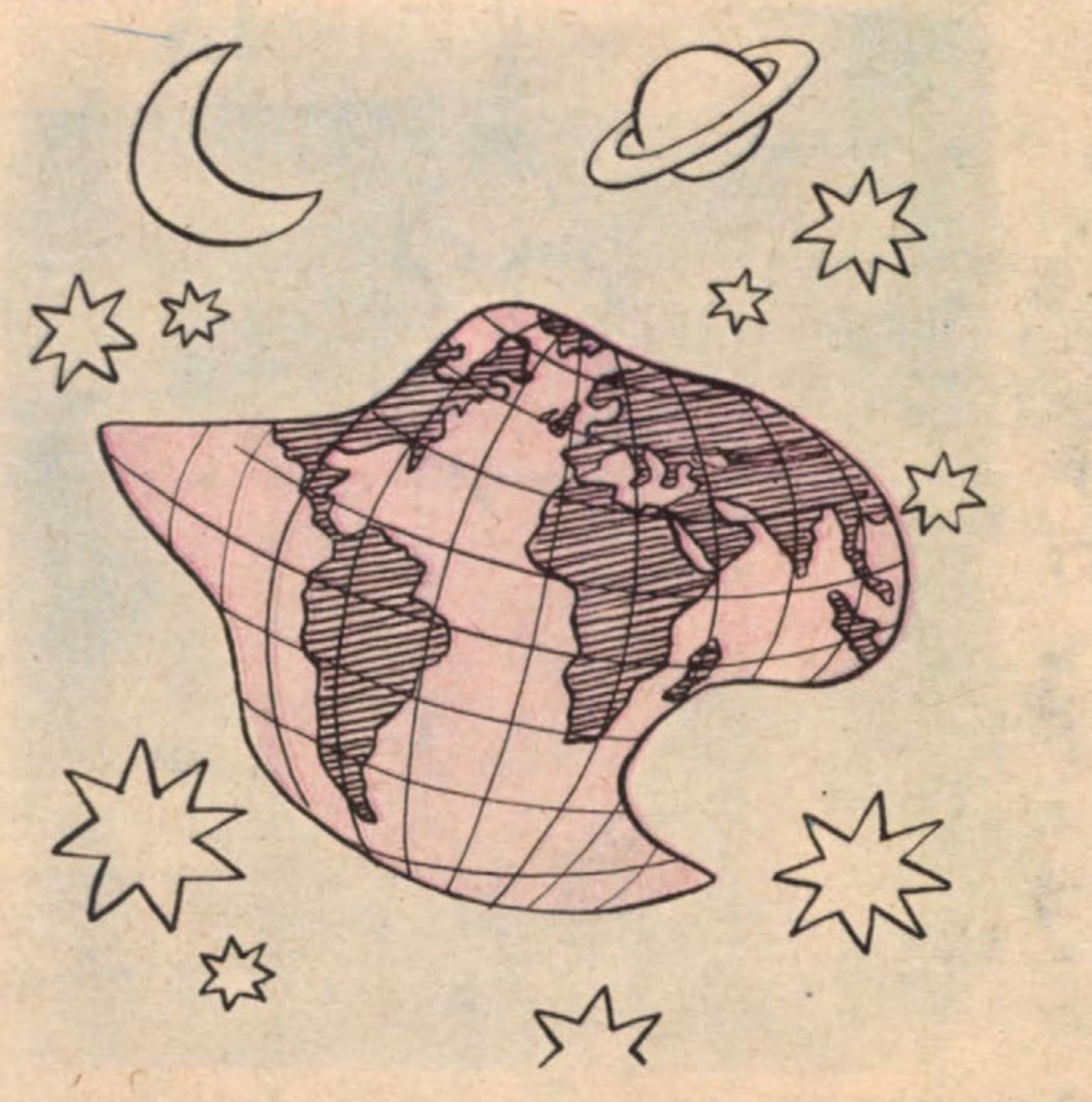

– Először is megváltoztatnám a Föld alakját, mert már nagyon unalmas, hogy olyan gömbölyű...

Hegedüs István:

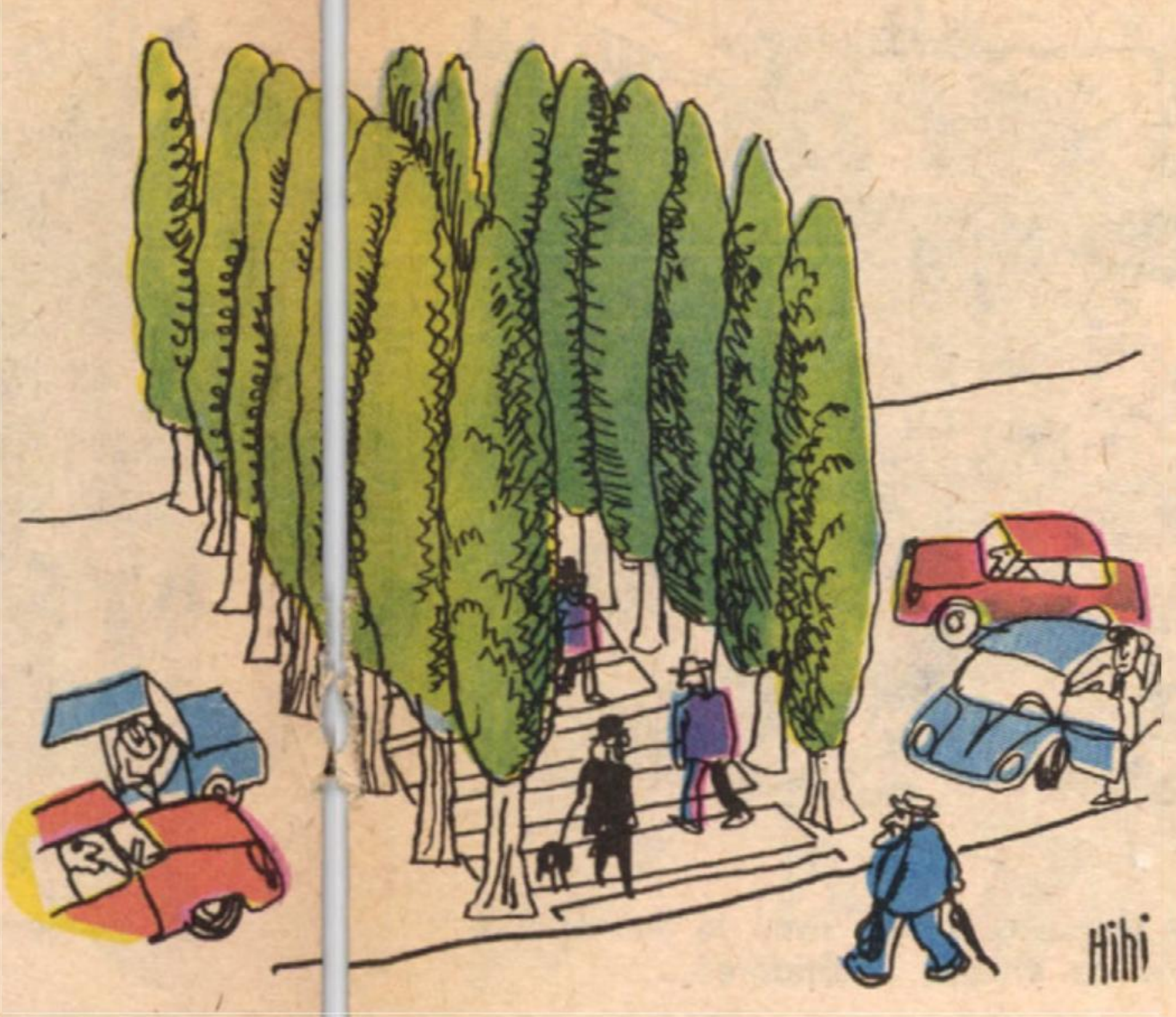

– Árnyas fasorokat telepítenék a zebra két oldalára.

Vasvári Anna:

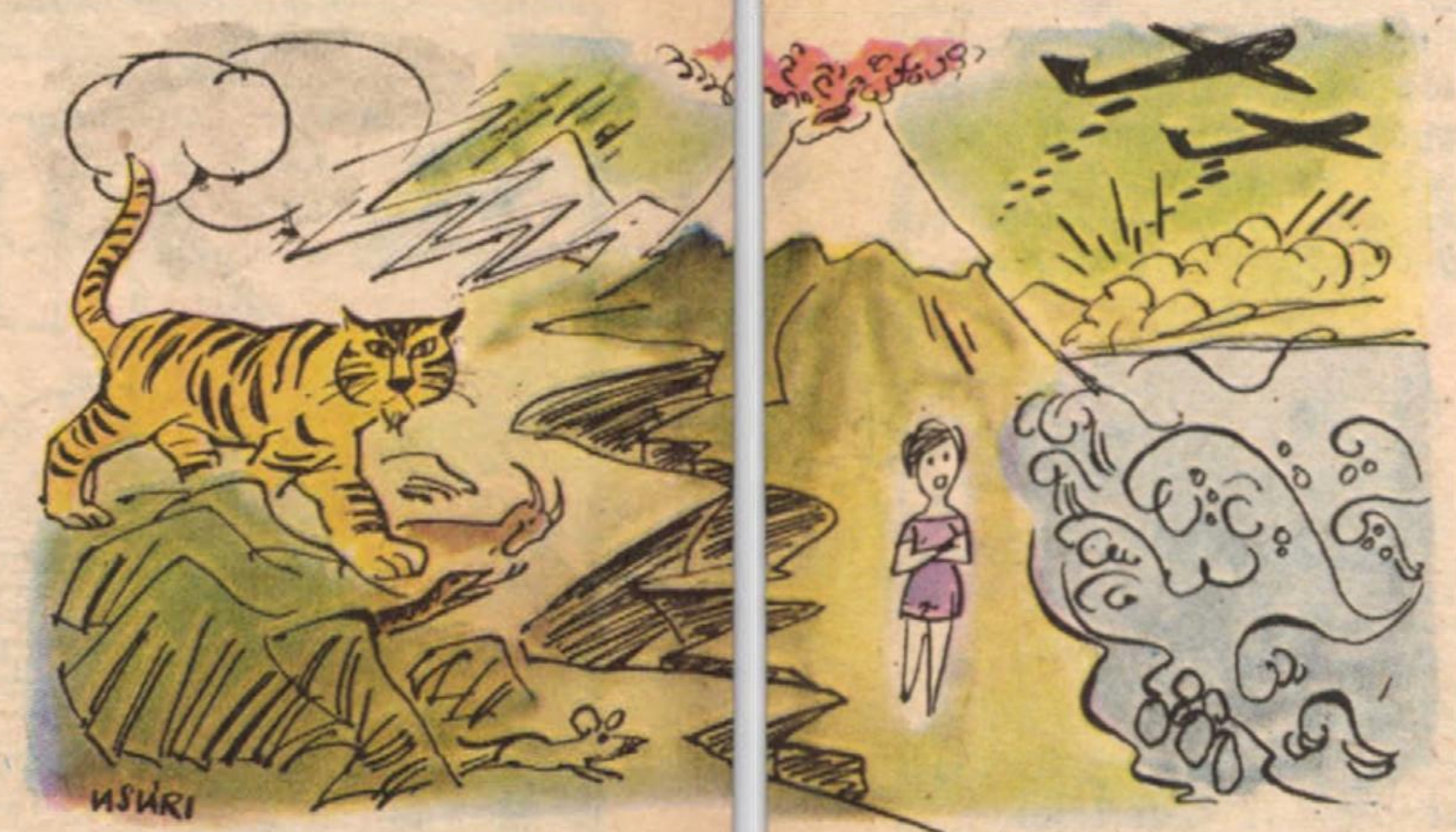

– Nem érdemes az átalakítással bíbelődni. Vennék egy újat...

Barát József:

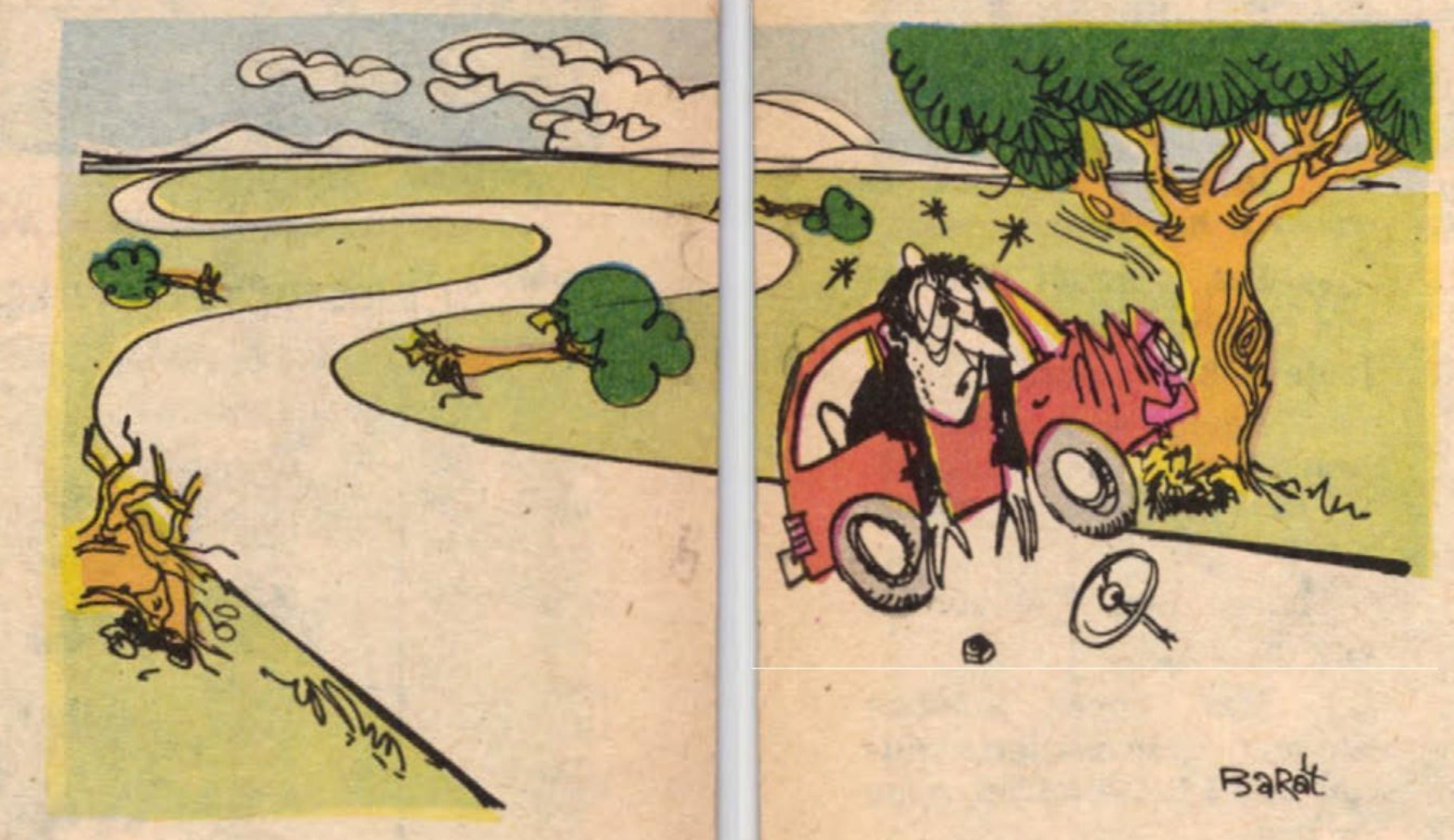

Már meg is kezdtem áldásos működésemet.

Erdei Sándor:

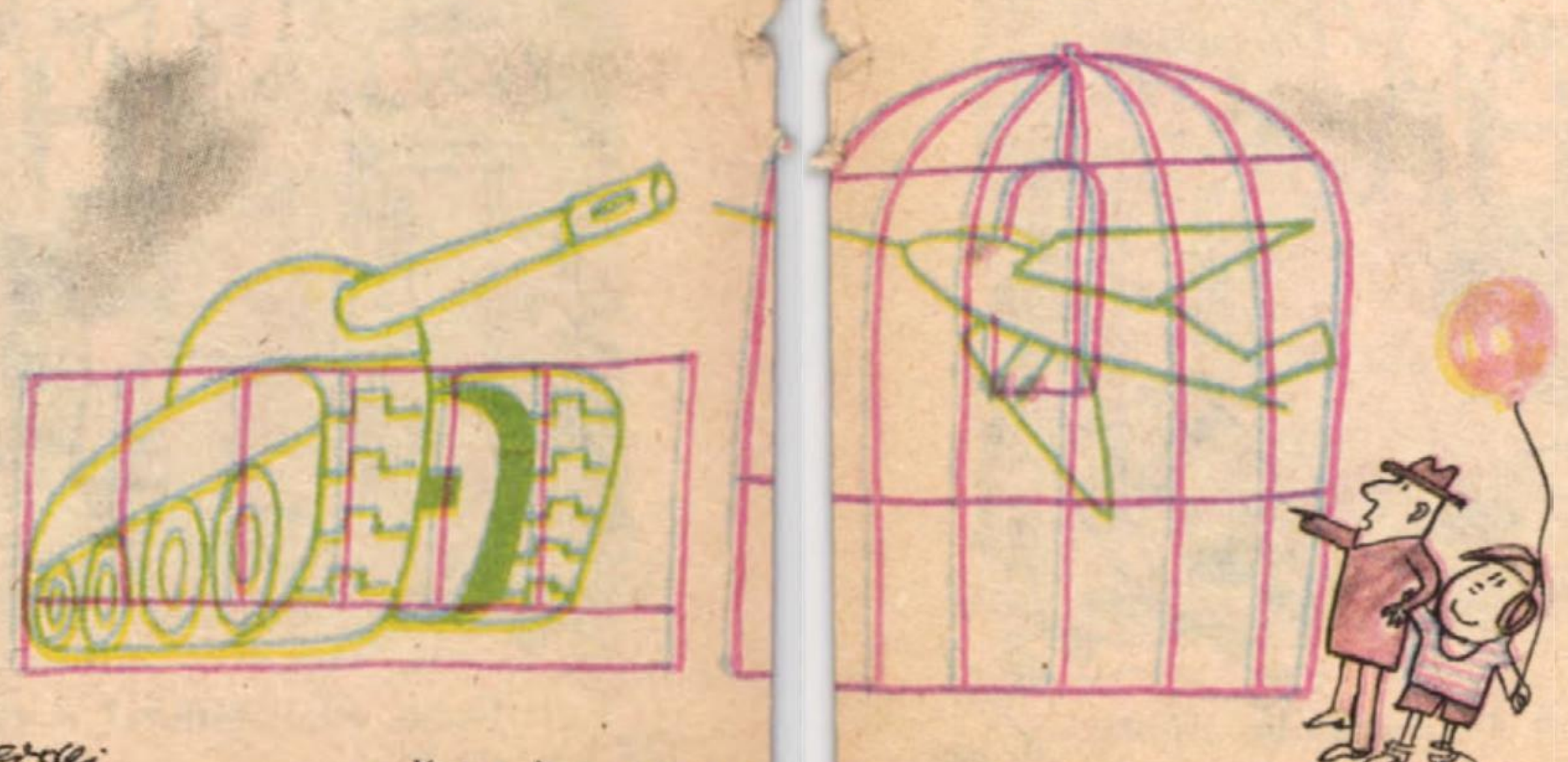

– Ketrecbe zárnám a fenevadakat.

Tót Gyula:

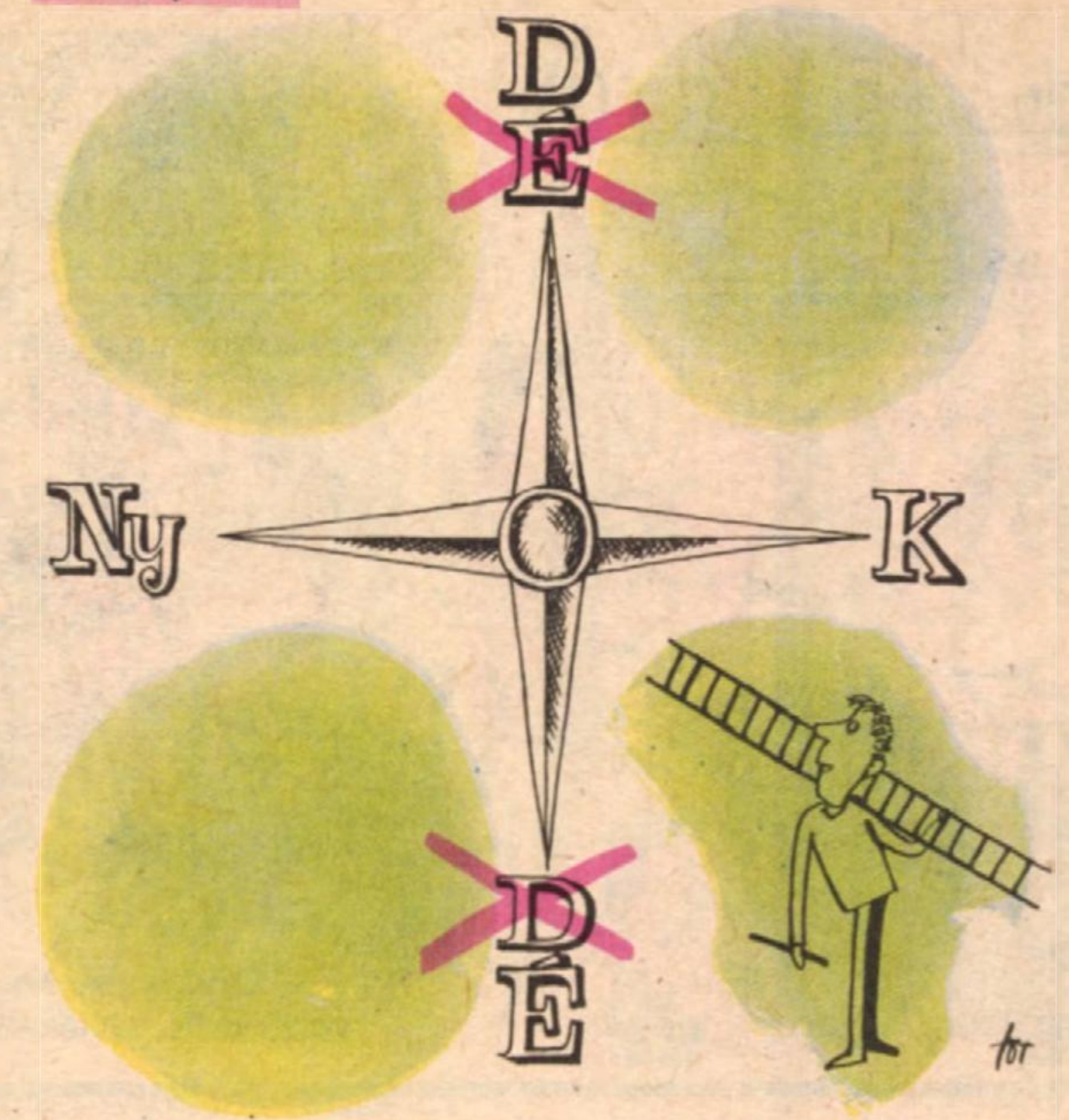

– Kisebb átalakításokat végeznék!

Szűr-Szabó József:

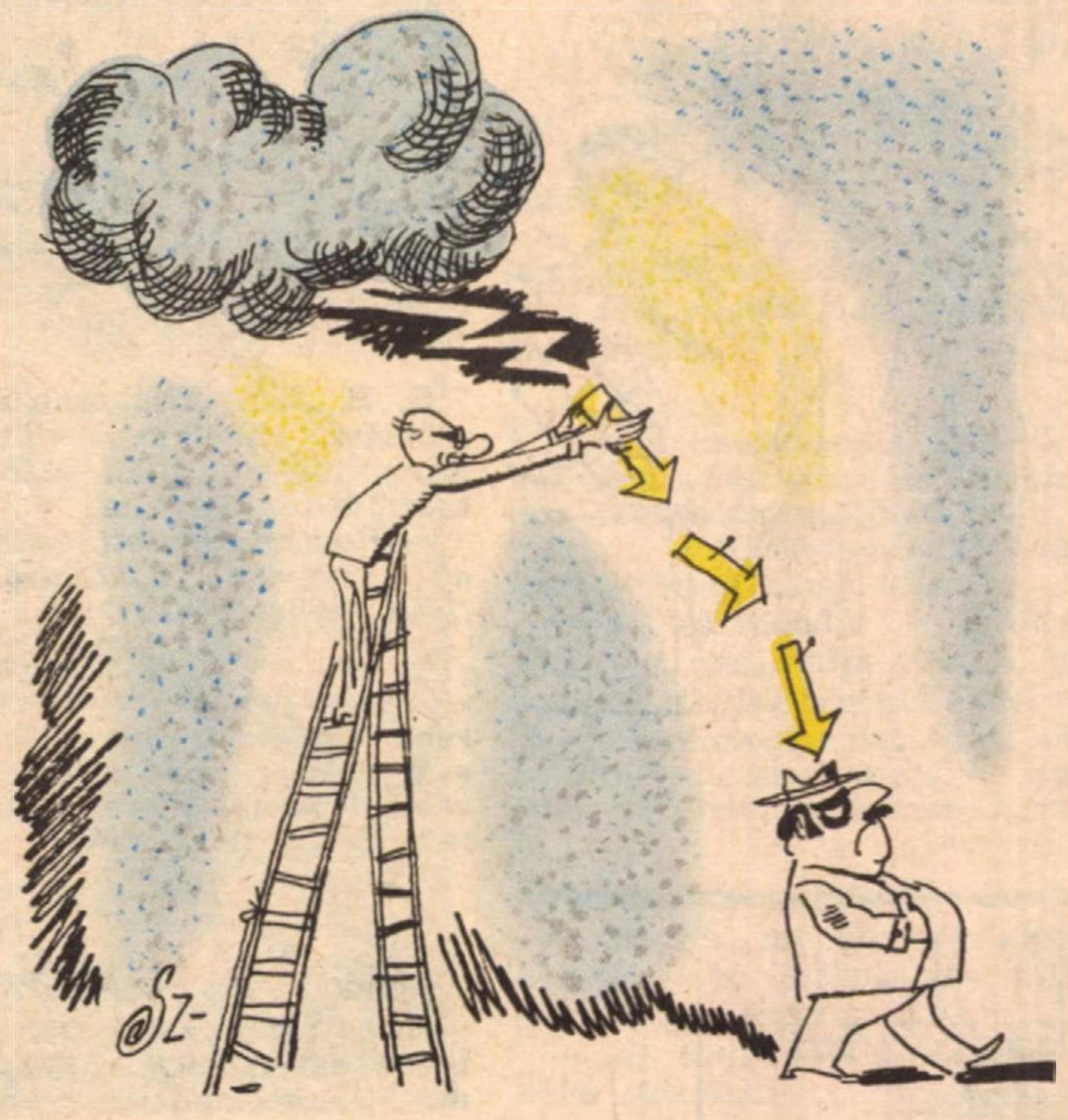

– Haragosaimra irányítanám a mennykövet!

Pusztai Pál:

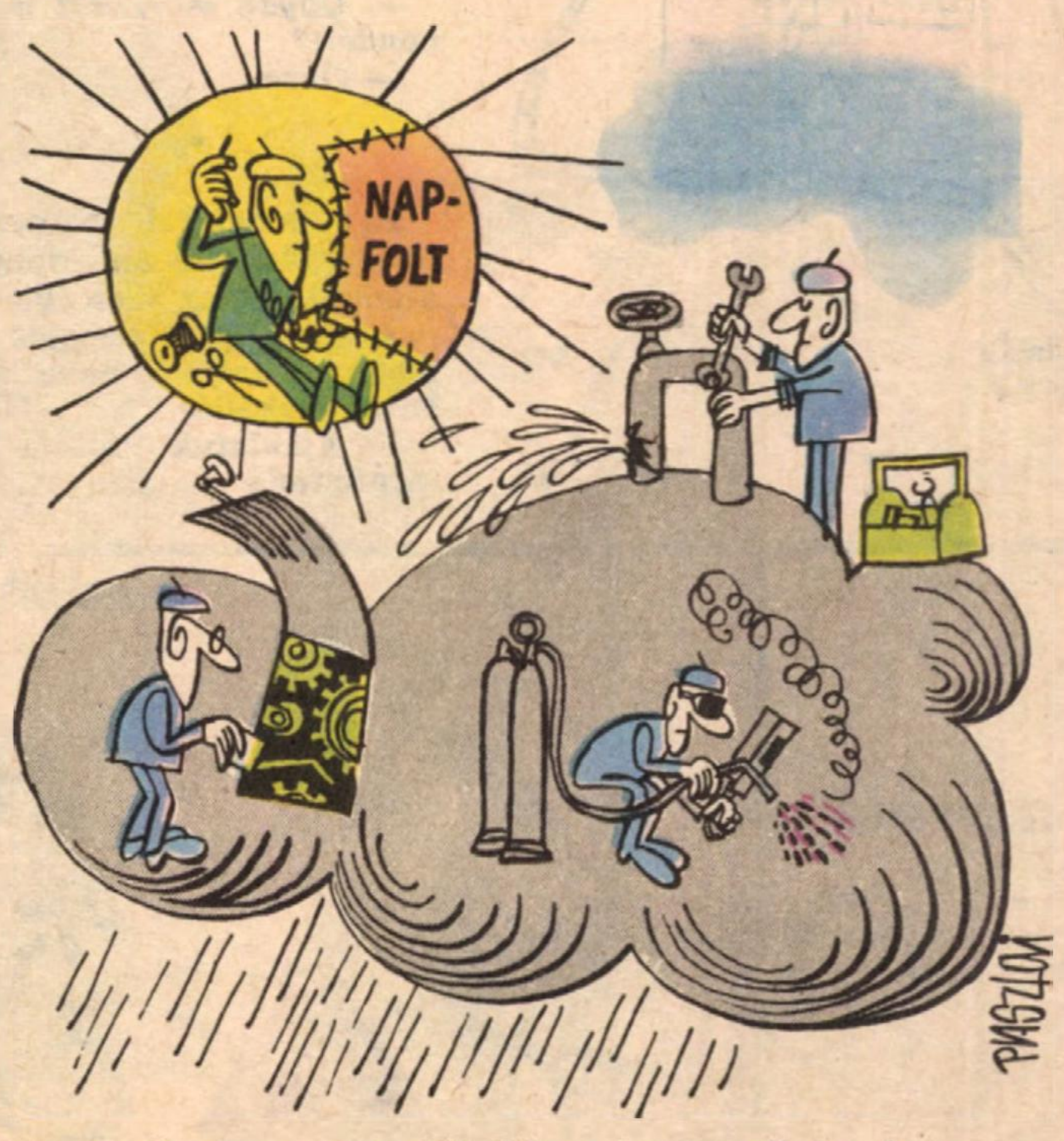

– Szerintem generáljavításra lenne szükség, hogy normálisan működjön.

ZSUZSI

Egykori kollégámmal, Bélával akadtam össze a napokban, a vadregényes Almássy téren.

— Hol nyaraltok az idén? — tettem fel a sablonos kérdést.

— Ahol tavaly. Sehol — felelte elkomolyodva Béla —, nyolc esztendeje nem voltunk üdülni a feleségemmel. Pedig anyagilag megengedhetnénk magunknak. Részt vehetnénk egy szép IBUSZ-utazáson. Szakszervezeti beutalót is kaphattunk volna. De nem mehetünk sehova. Nincs kire hagyjuk Zsuzsit.

— Mennyi idős a gyerek?

— Nyolcesztendős, de Zsuzsi nem gyerek, hanem komoly felnőtt. Egy kutyánál ez már megállapodott kornak számít. Zsuzsi egy tündéri, játékos kedvű drótszőrű foxi. Rendkívül intelligens. Legalább öt nyelven ugat. El lehet küldeni a sarokra Esti Hírlapért és olyan okos, hogy egyszer nem fogadta el a rikkancstól az újságot, mert látta, hogy egy régi számot akarnak rásózni. Gondolhatod, mennyire rajongunk ezért a kutyáért. Ha a szokott időnél tíz perccel később jövök haza a munkából, a küszöbön ül és sír, mint egy gyerek. Ezért reggel mindig meg kell mondanom Zsuzsinak, ha esetleg túlórázom. Rendkívül kedves, ragaszkodó állat.

— Nélküle tehát egy lépést sem tesztek! Ezért nyaraltok ti a romantikus, festői szépségű Almássy téren — néztem részvéttel Bélára.

— Igen. Több ezer kutyatulajdonos nyári problémája: kire hagyja a kedvencét?

— Szerinted mi a megoldás?

— A jövő útja kétségtelenül az, hogy külön kutyaüdülőket kell építeni, ahol a vendégek étkezhetnének is. A kultúrfelelős gondoskodna a megfelelő szórakozásról. Tehát a macskákról. Már az ismerkedési esten kiderülne, hogy ki az összeférhetetlen természetű, azokat aztán különálló kis há-

zacskákba költöztetnék. A kutyának is jó lenne, ha függetleníthetné magát a gazdája szeszélyeitől, és idillikus környezetben tölthetné a rendes évi szabadságát. Így majd mi, gazdák is nyugodtan üdülhetünk. De ez még a távoli jövő, utópia — legyintett Béla, aztán az órájára nézett. — Ne haragudj, de sietnem kell. Ha nem vagyok otthon fél hétre, óriási botrány lesz.

— Ilyen szigorú a feleséged?

— Dehogy. A Zsuzsi.

G. Sz.

NAPLÓJEGYZETEK

TOJÁS A TÁRSAIHOZ

Az egyéniségem! Az egyéniségem!
Tiszteljétek, hogy különbözöm tőletek!

EGY FÉRFITÁRSASÁGRÓL

Lám, a zord erkölcstisztelők!
Mily ősrégi divat:
k-nok hívják azt a nőt,
ki éppen úgy él mint ők,
miként a férfiak.

TRÓJAI FALÓ

A trójai falónak – ne feledd szavam –,
mi tagadás, gyakran nemzeti színe van.

PÉLDÁZAT A HIDDAL

Bár rátaposnak, mégis ő vezet,
parttól partig, a hullámok felett.

Vihar Béla

ALKALMAZOTT GRAFIKA

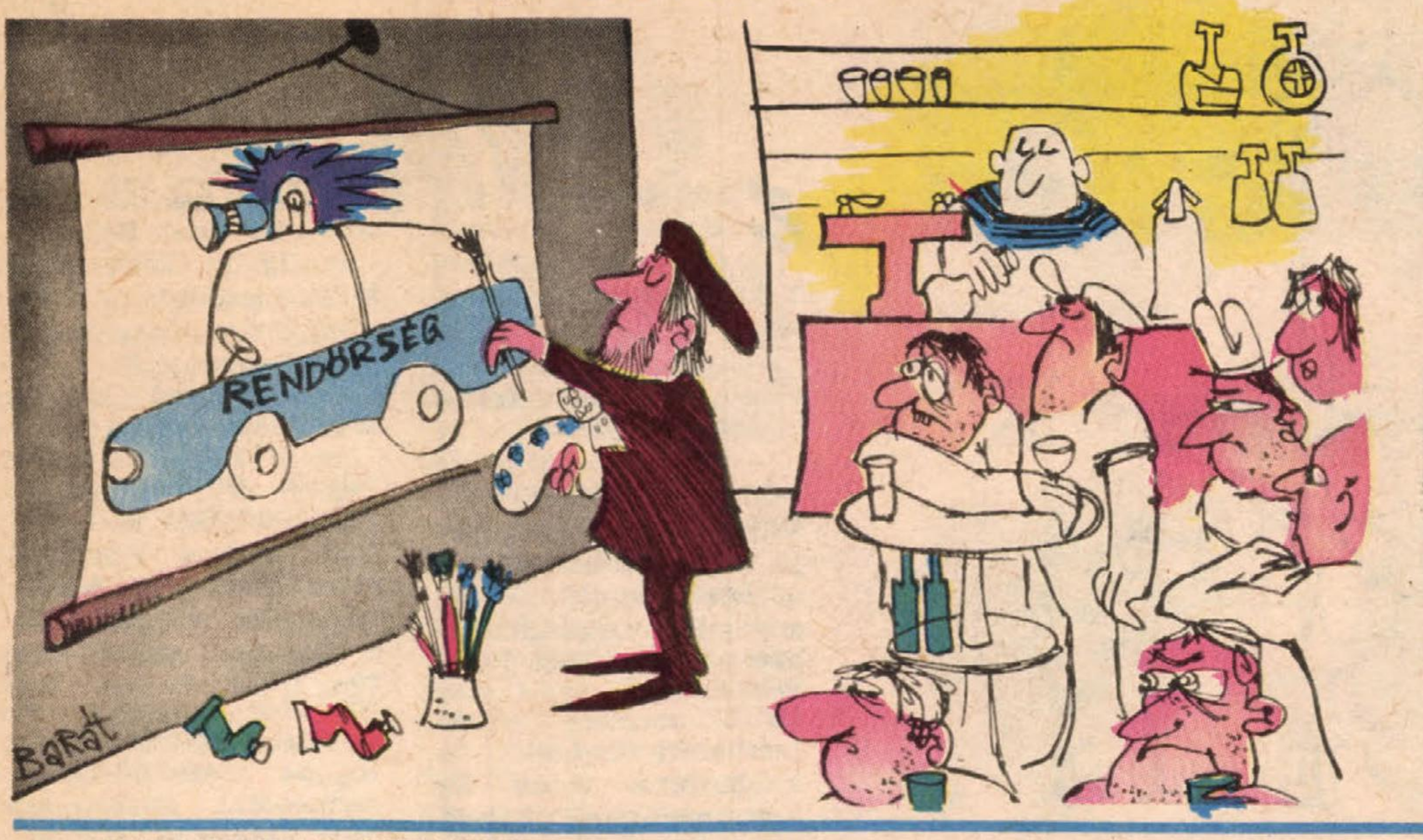

VIGASZ

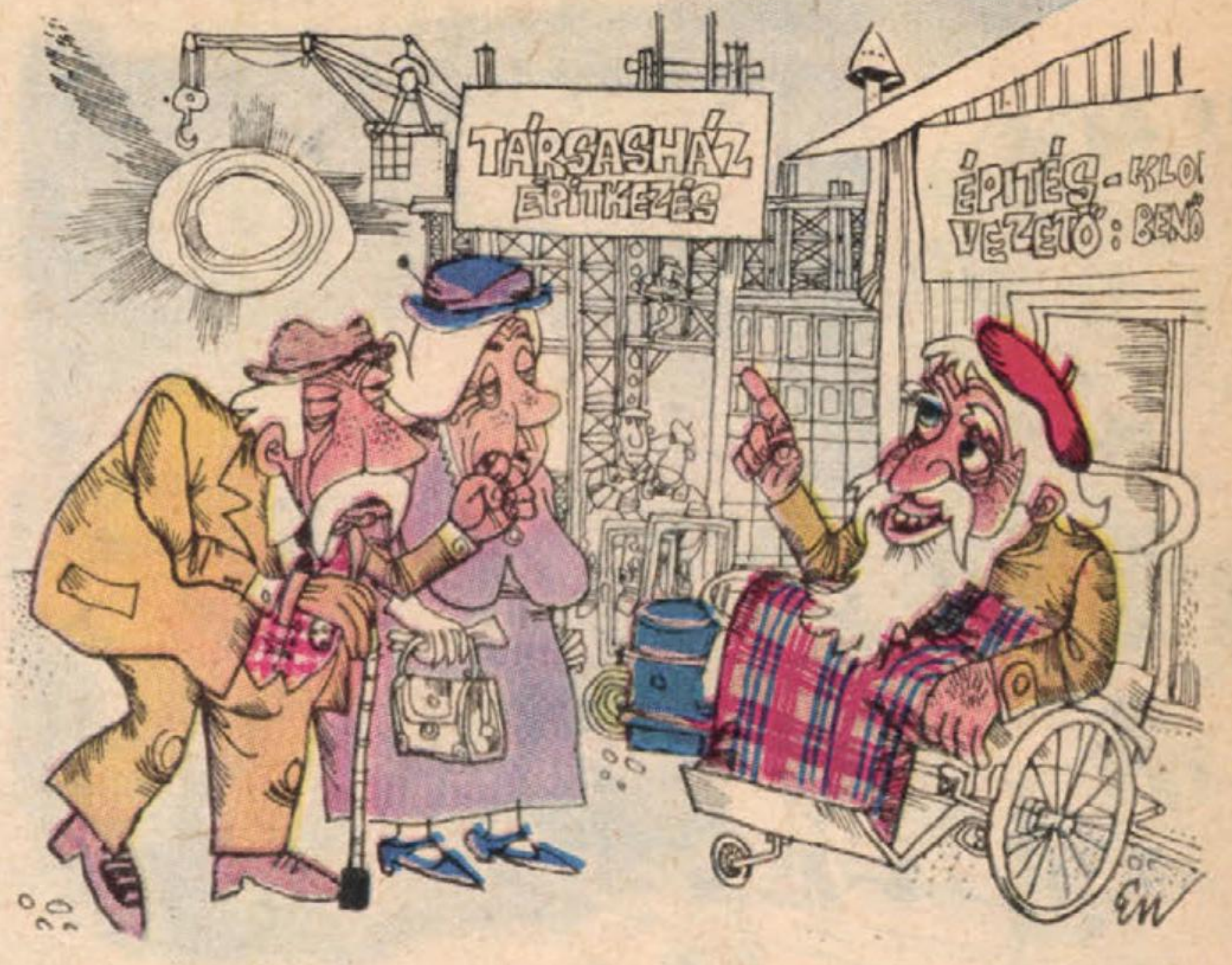

– Örüljenek, hogy ebben a korban ilyen jó memóriájuk van: még emlékeznek az eredeti határidőre!...

EGY HÁZASSÁG TÖRTÉNETE

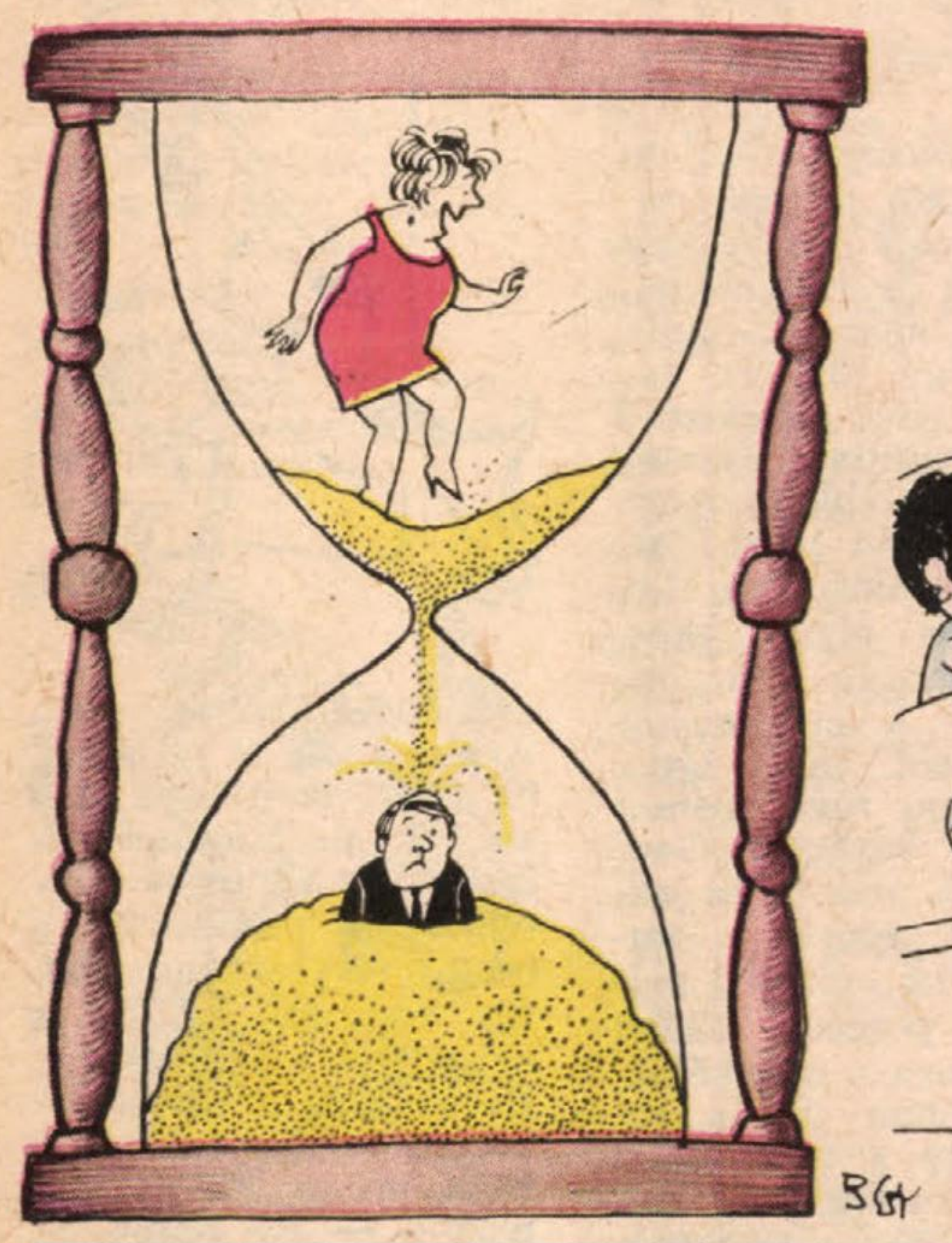

REGGELI TORNA

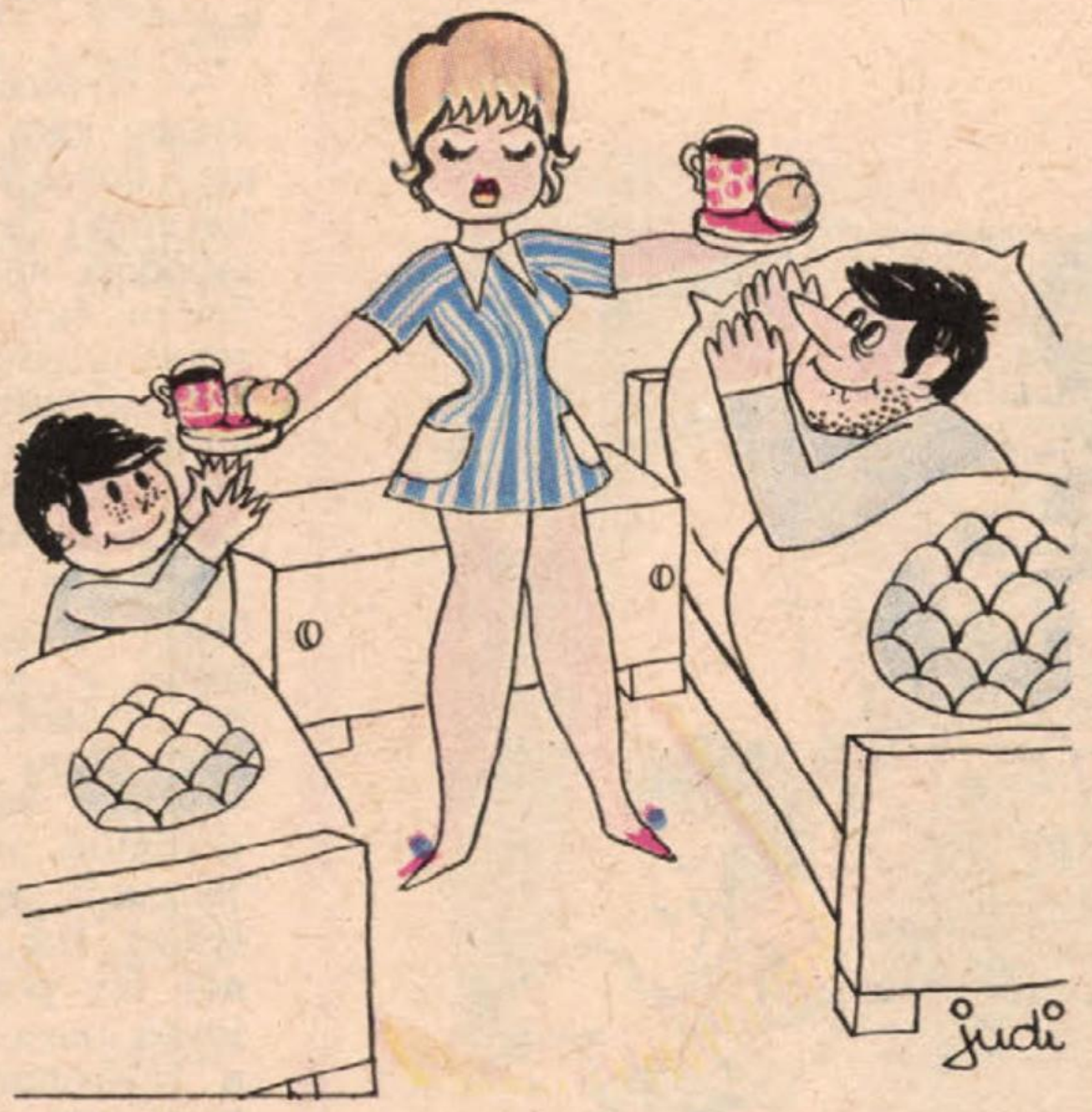

ERŐSZAKOS KOLDUS

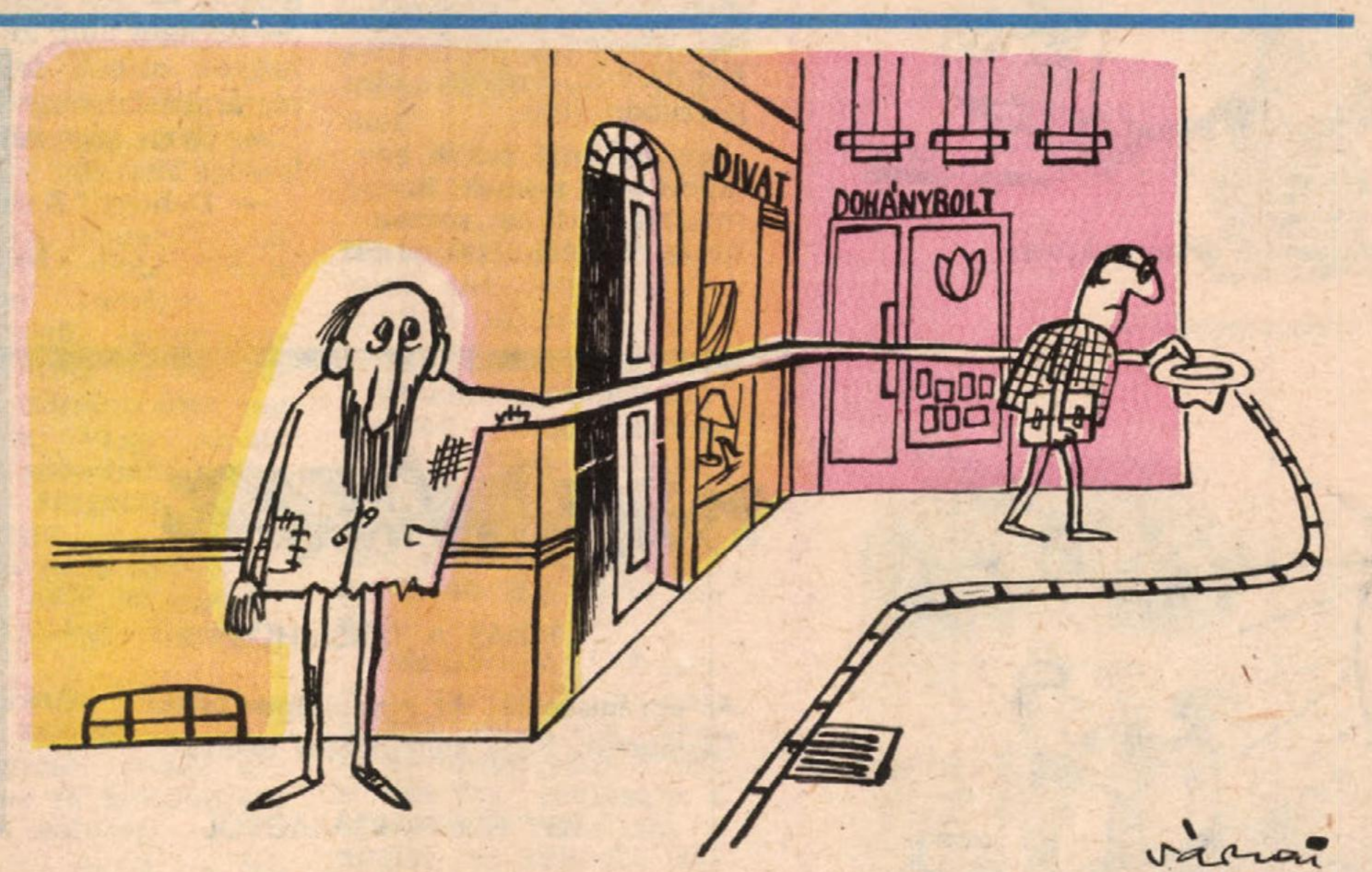

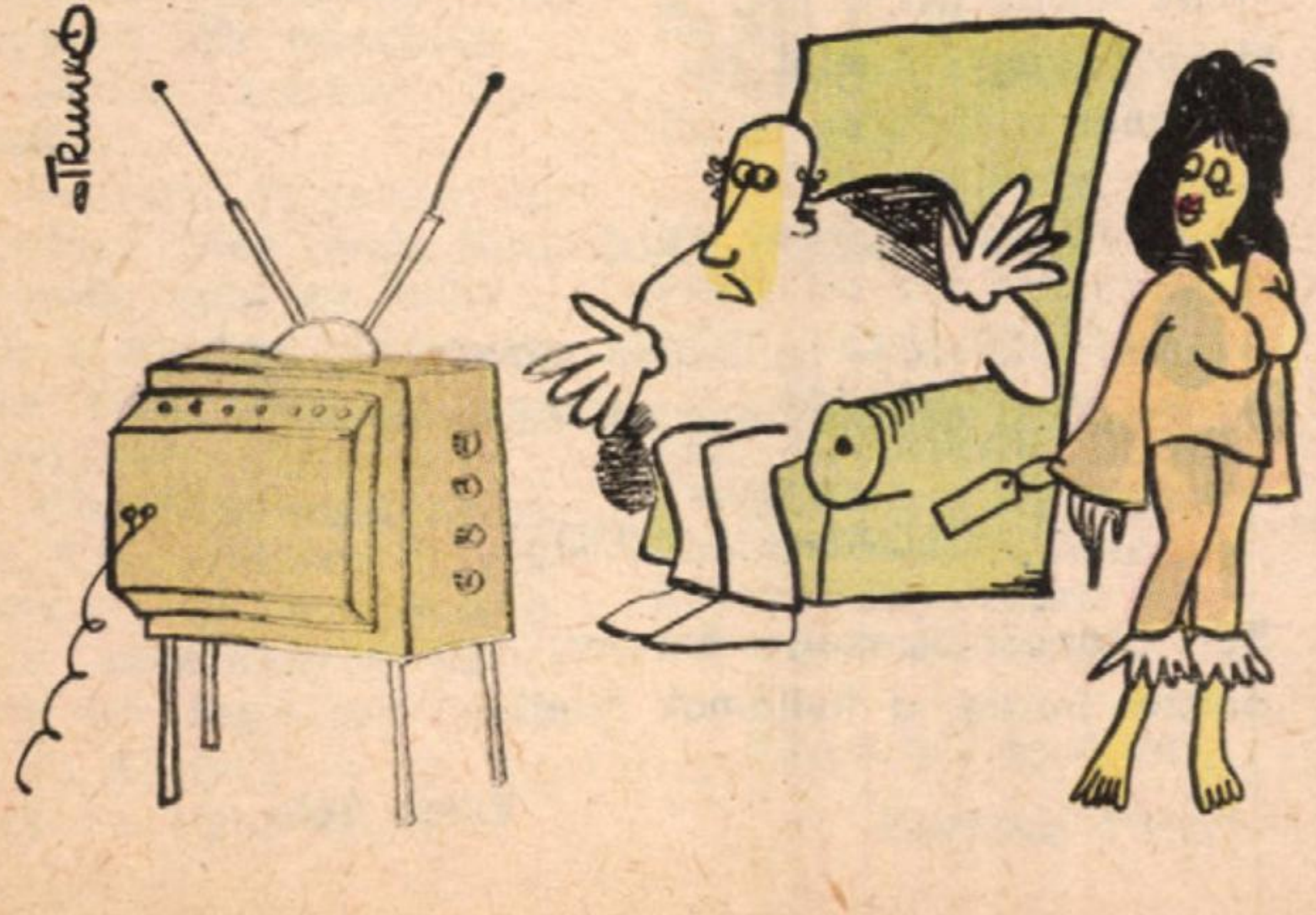

TÉVÉPIZSAMA

– De fiacskám, ehhez a műsorhoz?...

a VILÁG anekdota KINCSÉBŐL

G. B. *Shaw* ifjúkorában színházi kritikus volt. Egyik bírálata után szerkesztője megdorgálta:

— *Hogyan írhatott erről az unalmas bohózatról ilyen enyhe kritikát?*

— *Uram* — felelte Shaw —, *én személyesen ismerem a szerzőt: átkozottul erős fickó. S mint a bohózatából is világosan kitűnik: nem érti a tréfát!*

*

Gondolataiba mélyedve sétál az utcán Shaw, szembejön egy könyvkiadó ismerőse, megszólítja:

— *Mr. Shaw, adok egy font sterlinget azért, amire most gondolt.*

— *Nem ér annyit* — rázza fejét az író.

— *Ugyan már! Hát mire gondolt?*

— *Önre.*

*

Egy amerikai borotvapengegyár tízezer fontot ajánlott fel az idős Shawnak, ha a gyár pengéjével leborotváltatja nevezetes fehér szakállát.

— *Ajánlatuk csábító és megtisztelő* — írta vissza Shaw —, *mégsem fogadhatom el, mert minden összegyűjtött művemnél híresebb és értékesebb a szakállam. Ugyanis ettől vagyok olyan — amilyen.*

Hans Christian *Andersen,* a híres dán költő és meseíró, mint annyi más írótársa, szerette új műveit barátainak felolvasni. Baráti körében egyedül a jeles szobrászművész: Berthel *Thorvaldsen* volt az, aki Andersen mesemondását nem túlzott örömmel hallgatta.

Egy alkalommal Andersen előadta Thorvaldsennek legújabb meséjét, és várta a hatást.

— *Ezt a mesét túlságosan rövidnek találom* — jelentette ki a szobrász.

— *Rövidnek találod?* — örvendezett a meseköltő. — *És miért találod rövidnek?*

Thorvaldsen elnyomott egy ásítást:

— *Mert éppen javában aludtam már mellette, mikor azzal költöttél fel, hogy — végét!*

Békés István gyűjtése

ÉLETTAPASZTALAT

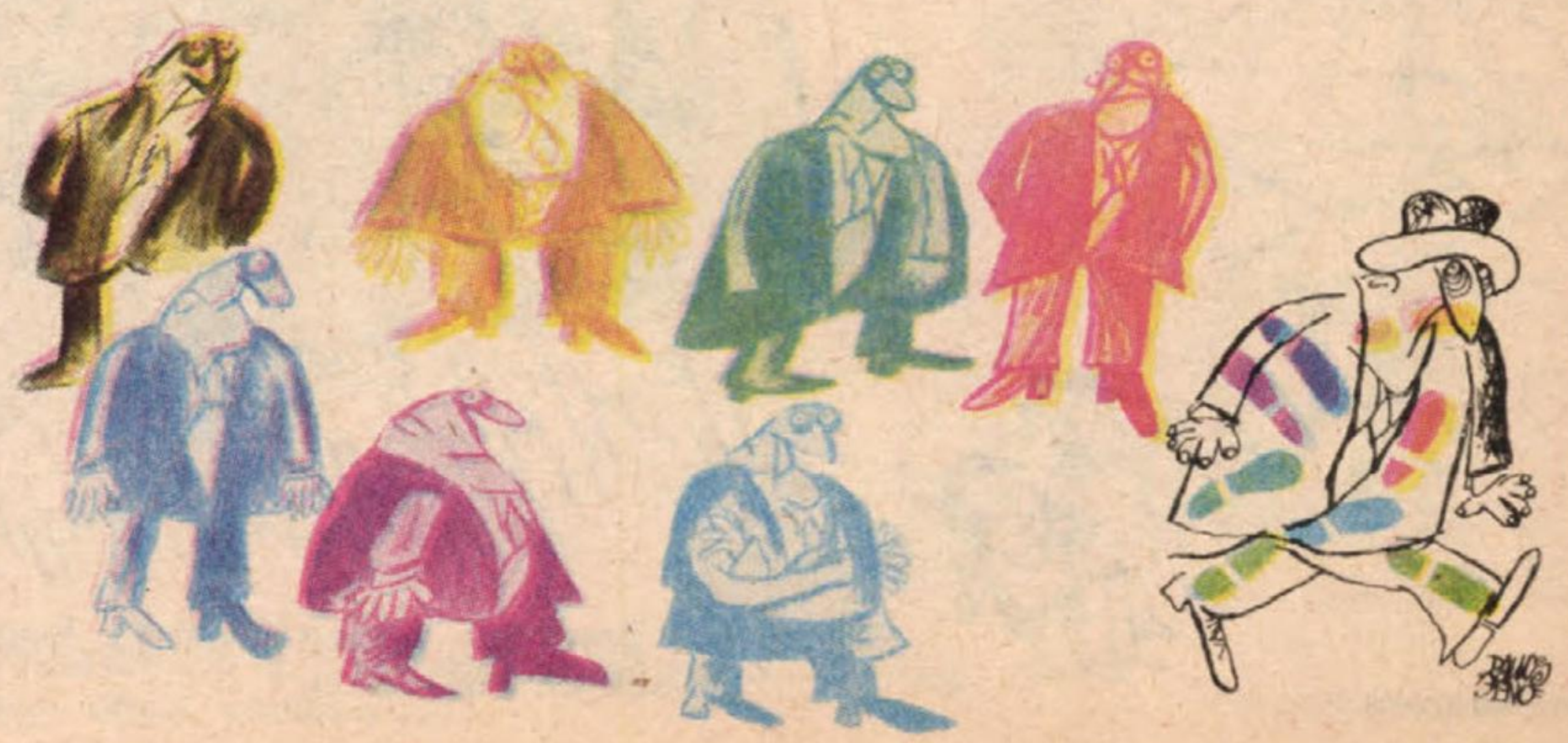

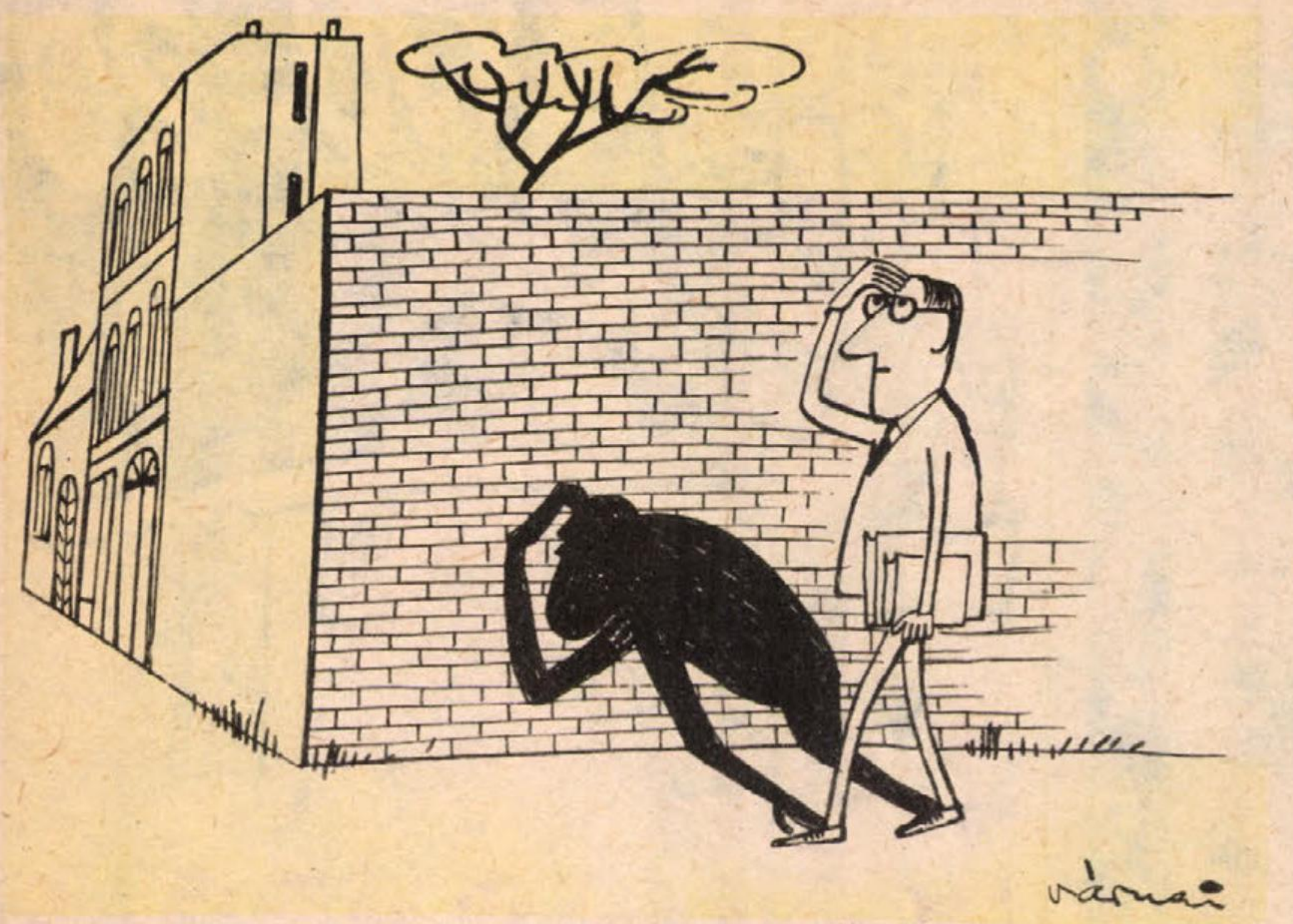

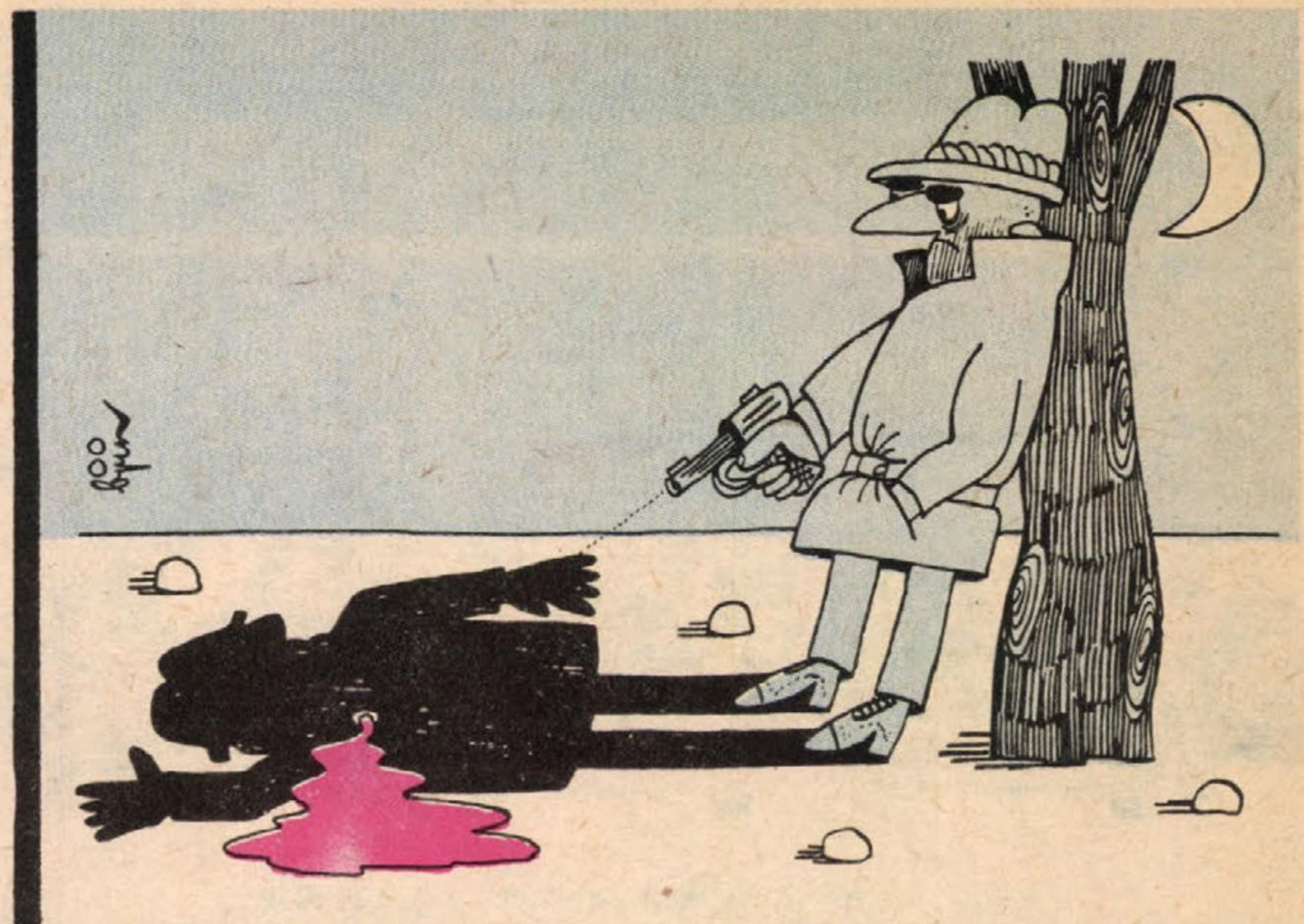

ÁRNYÉK

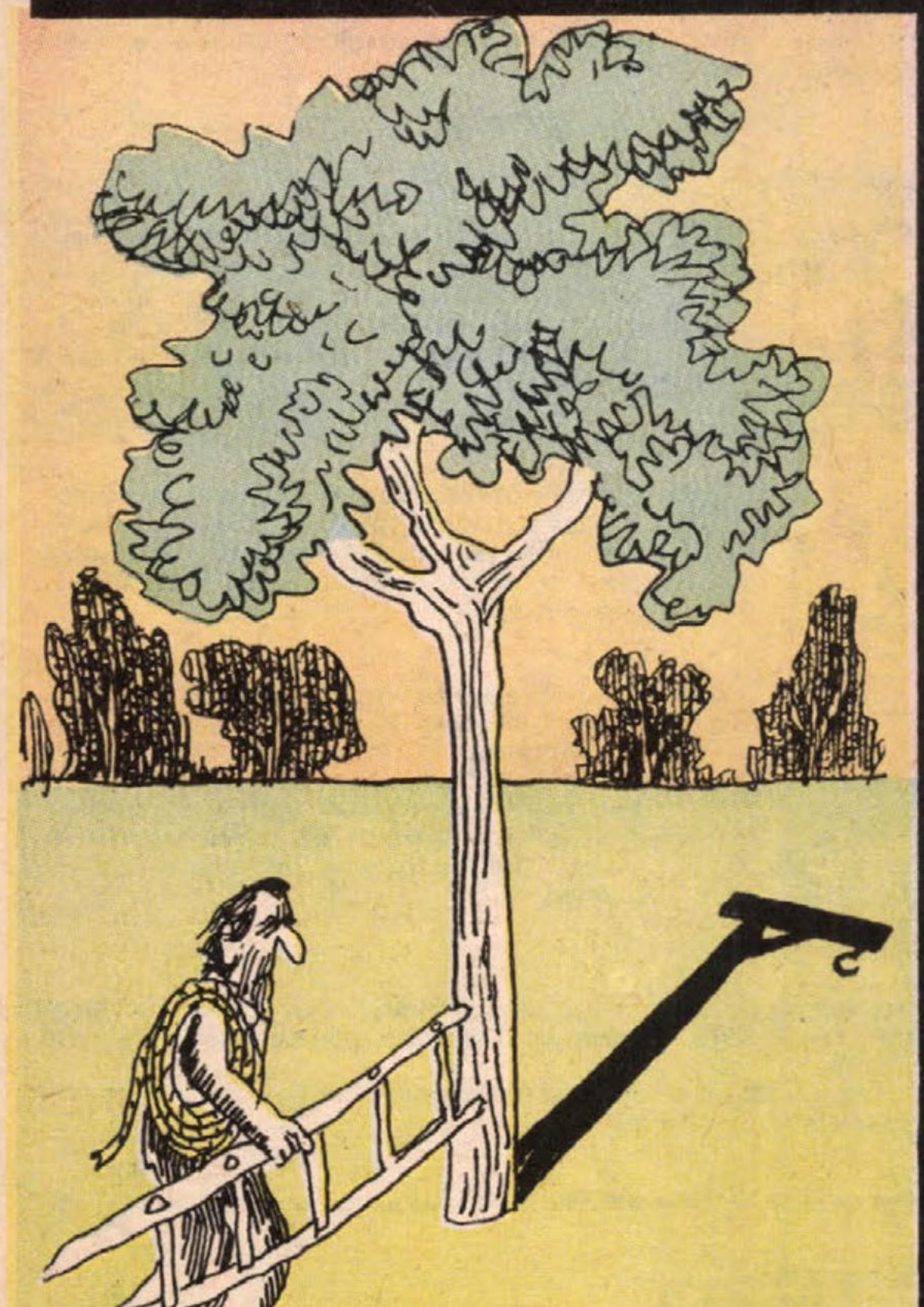

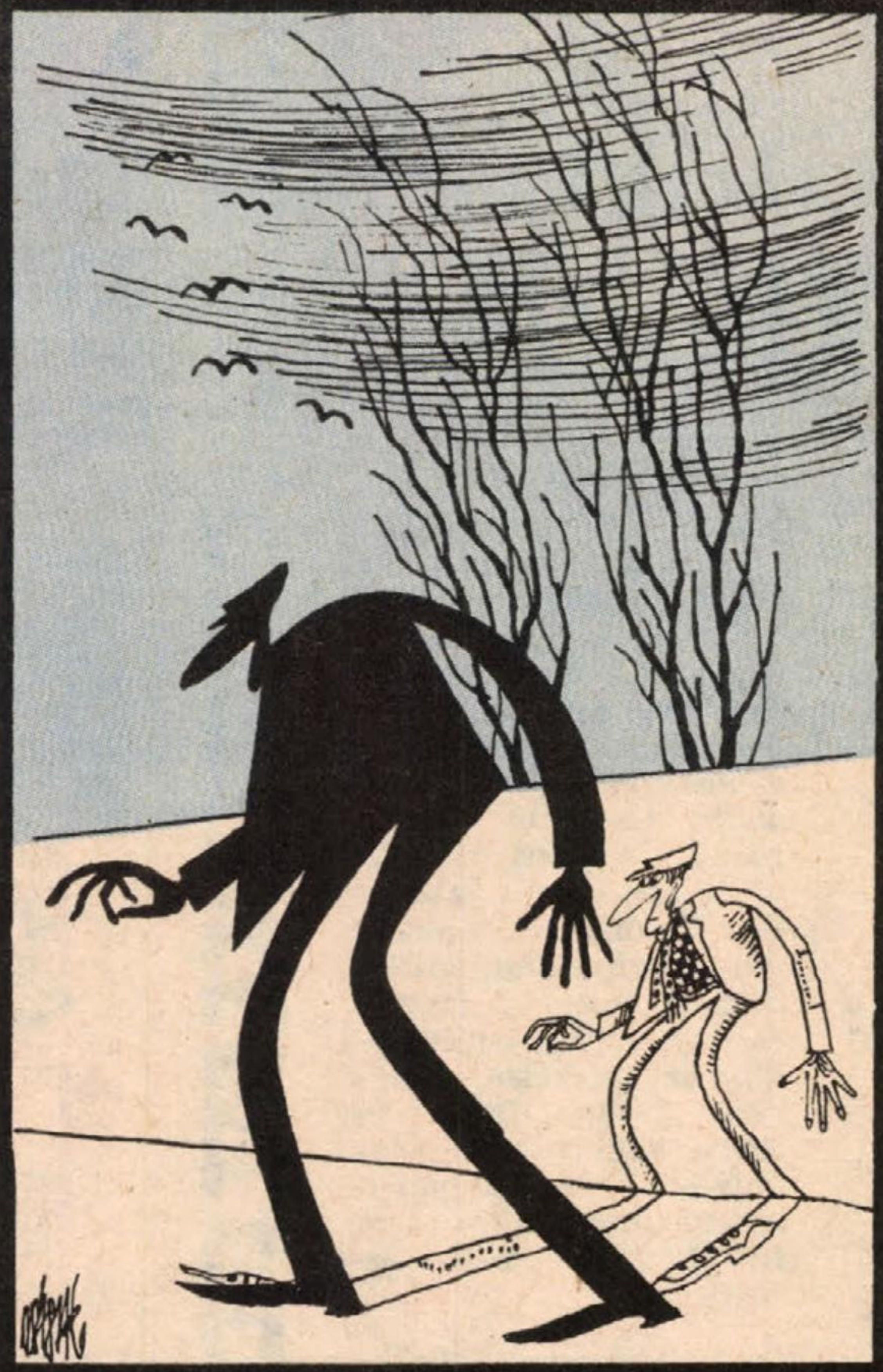

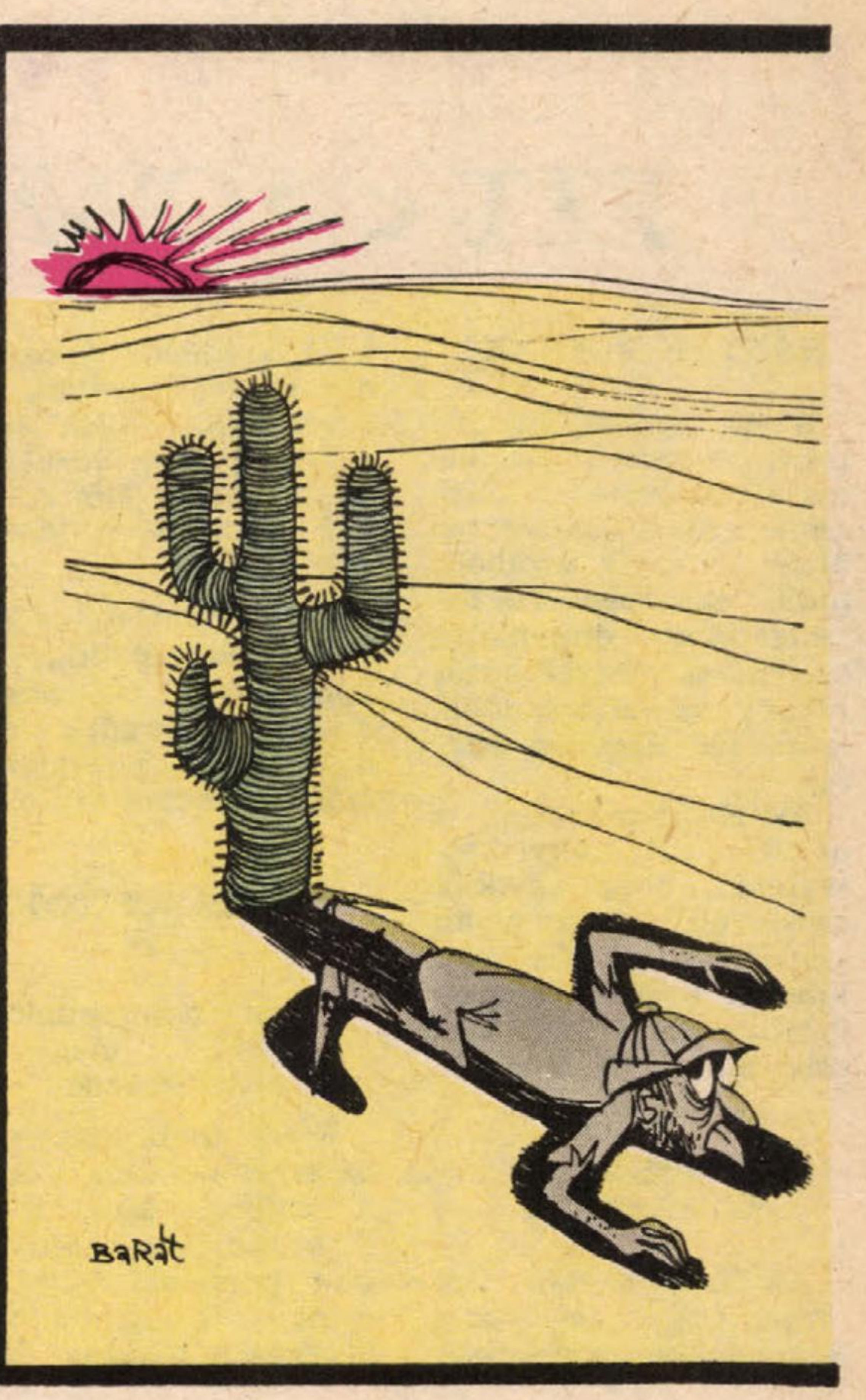

VÁRNAI,
BALÁZS-PIRI,
HEGEDŰS
CSÁSZÁR,
BARÁT,
SAJDIK,
PUSZTAI

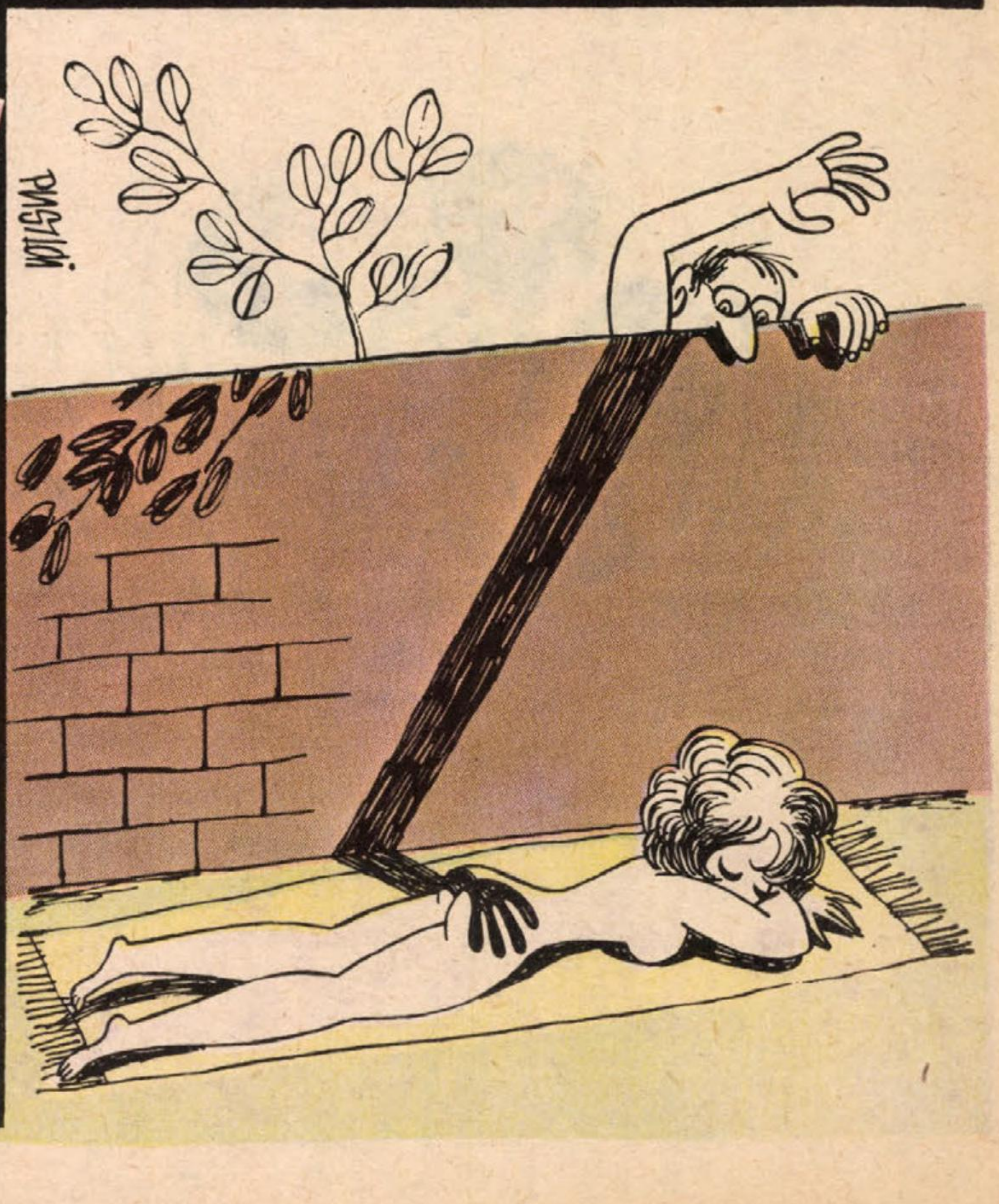

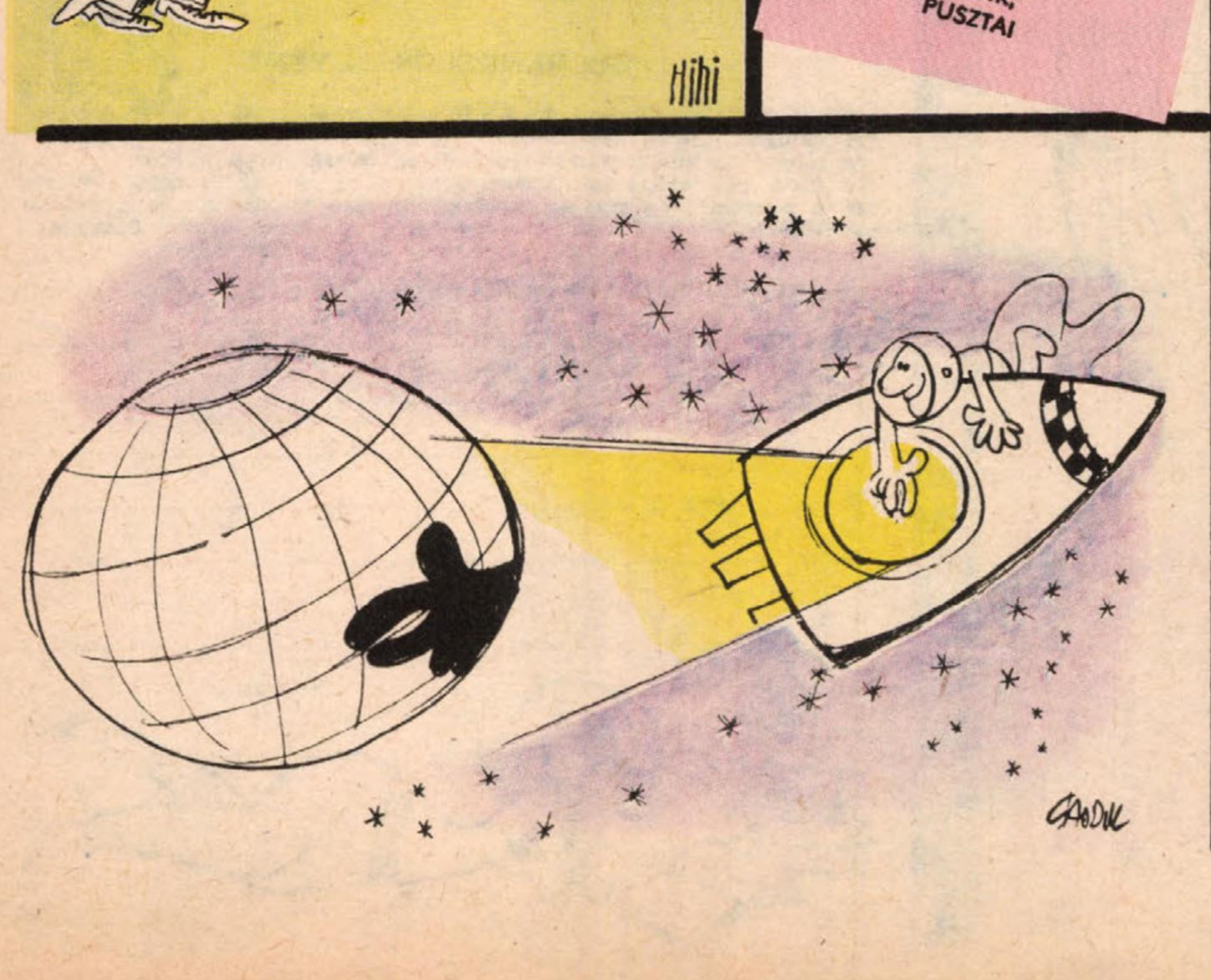

AUTÓS MOZI NYÍLIK

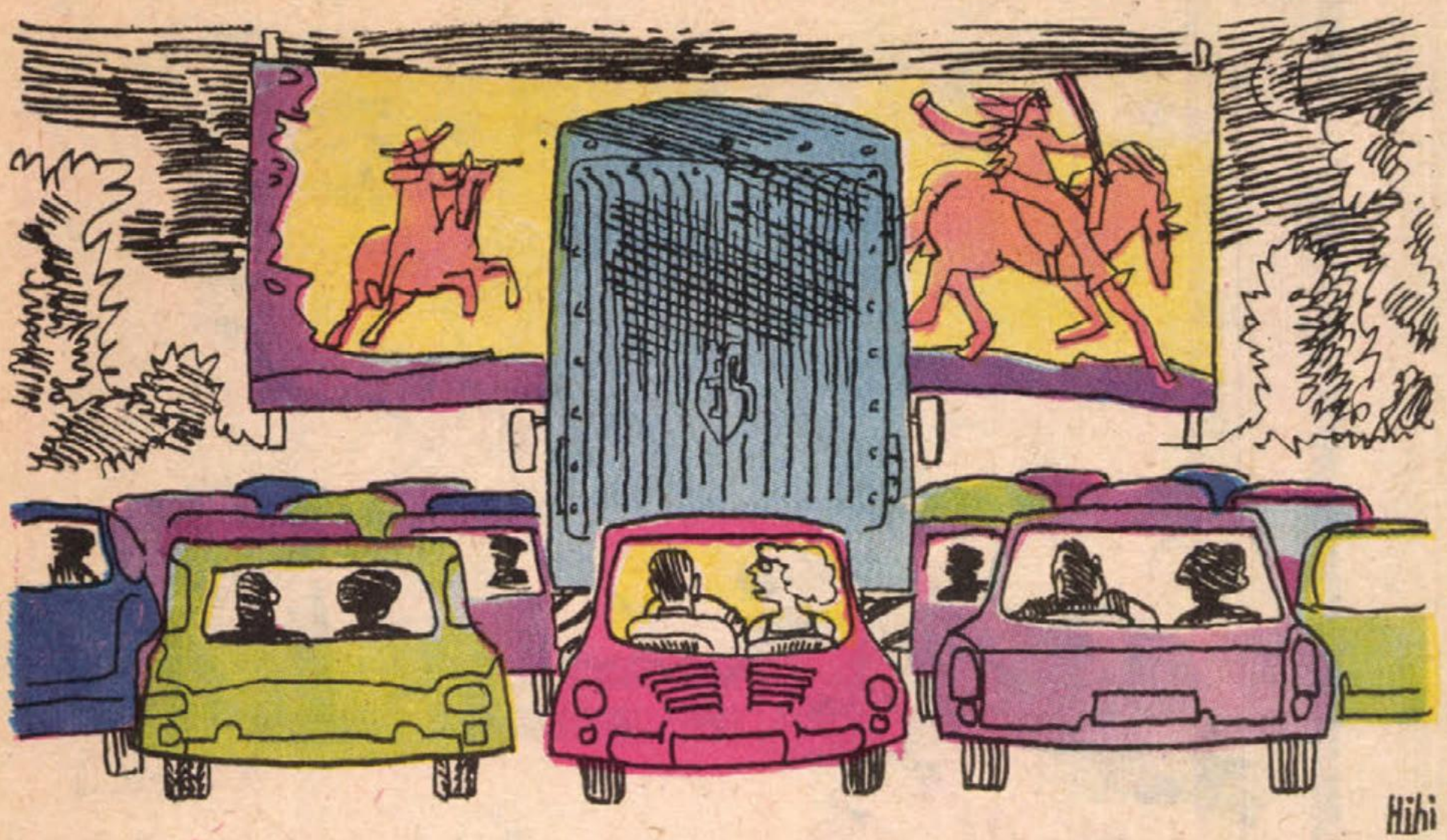

– Ez a mi formánk! Pont egy kamion ül előttünk...

EZT OLVASTAM

HÁNYAN VOLTAK?

Egyik vidéki lapunk fogas számtani probléma elé állította olvasóit, amikor arról számolt be, hogy az egyik elrabolt, majd épségben visszaszolgáltatott diplomatát szerencsés visszaérkezésekor *„valamivel több, mint 199 újságíró várta"*.

Akárhányan voltak is az újságírók, annyi kétségtelen, hogy egyikük sem volt képes olyan szenzációs újdonságot kihozni e találkozásból, mint nullánál valamivel több magyar kollégájuk.

APRÓSÁGOK GYERMEKEI

Az Esti Hírlap úgy tudja, hogy „az óvodai felvételeknél elsősorban *a bölcsődéből kikerülő apróságok, továbbá az egyedülálló anyák és a nehéz anyagi körülmények között élő családok gyermekei jönnek számításba"*.

Nem értem, miért kell a bölcsődéből kikerülő apróságok gyermekeit mindjárt óvodába íratni. Oda csak járjanak előbb a kedves szülők.

MAGYAROSÍTOTT LÁJF

Egyik napilapunk a *„Lifében"* megjelent cikkre hivatkozik.

Erről több dolog jut az eszembe. Részint azok a cikkek, amelyek a *Timében* meg a *Mondéban* jelennek meg, részint — és leginkább — Gugyerák Lajos, aki, mint tudjuk, megjárta a párizsi *Luvrét*.

NE TESSÉK BEGURULNI!

Egy új táncdalból: *„Színes üveggolyó, ne is figyelj reám."*

Vigyázat! A színes üveggolyó csak akkor nem fog az énekesnőre (ennek óhaja szerint) figyelni, ha (az énekesnő óhaja ellenére) figyelt reá. Ha viszont nem figyelt (amint azt az énekesnő óhajtja), akkor most nem tudja, mihez is kell tartania magát, és figyelni fog (amit pedig az énekesnő elkerülni kíván). De az is lehet, hogy olyan dacos golyóval van dolgunk, amely még akkor sem figyel, ha éppen erre biztatják.

Timár György

KÁNIKULA

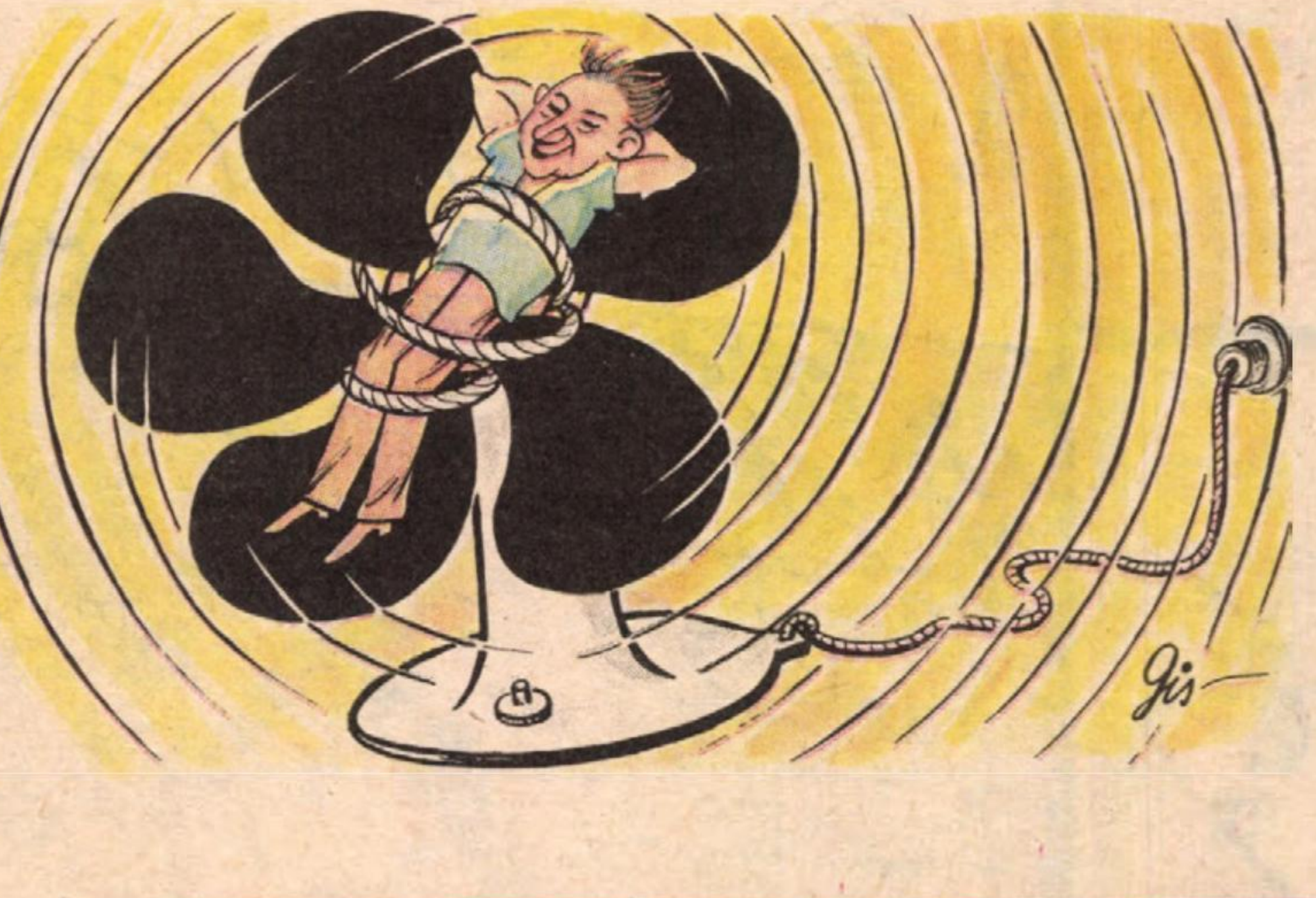

A LÉGIKISASSZONY KORA

Egy fiatal angol hölgy, Suzy Gillibrand – az „International Herald Tribune" tudósítása szerint – azzal a kéréssel fordult az egyik brit légitársasághoz, a BOAC-hoz, hogy vegyék őt fel stewardessnak, vagyis légikisasszonynak. Így ajánlotta magát: „Beszélek angolul, franciául és olaszul. Tudok italokat keverni és felszolgálni. Mivel tudomásom szerint légikisasszonynak előszeretettel alkalmaznak fiatalokat, biztos vagyok benne, hogy az életkorommal is elégedettek lesznek. Kilencéves vagyok." Mivel egyelőre nem vették fel, Suzy felháborodottan nyilatkozott: „Ezeknek semmi sem jó!"

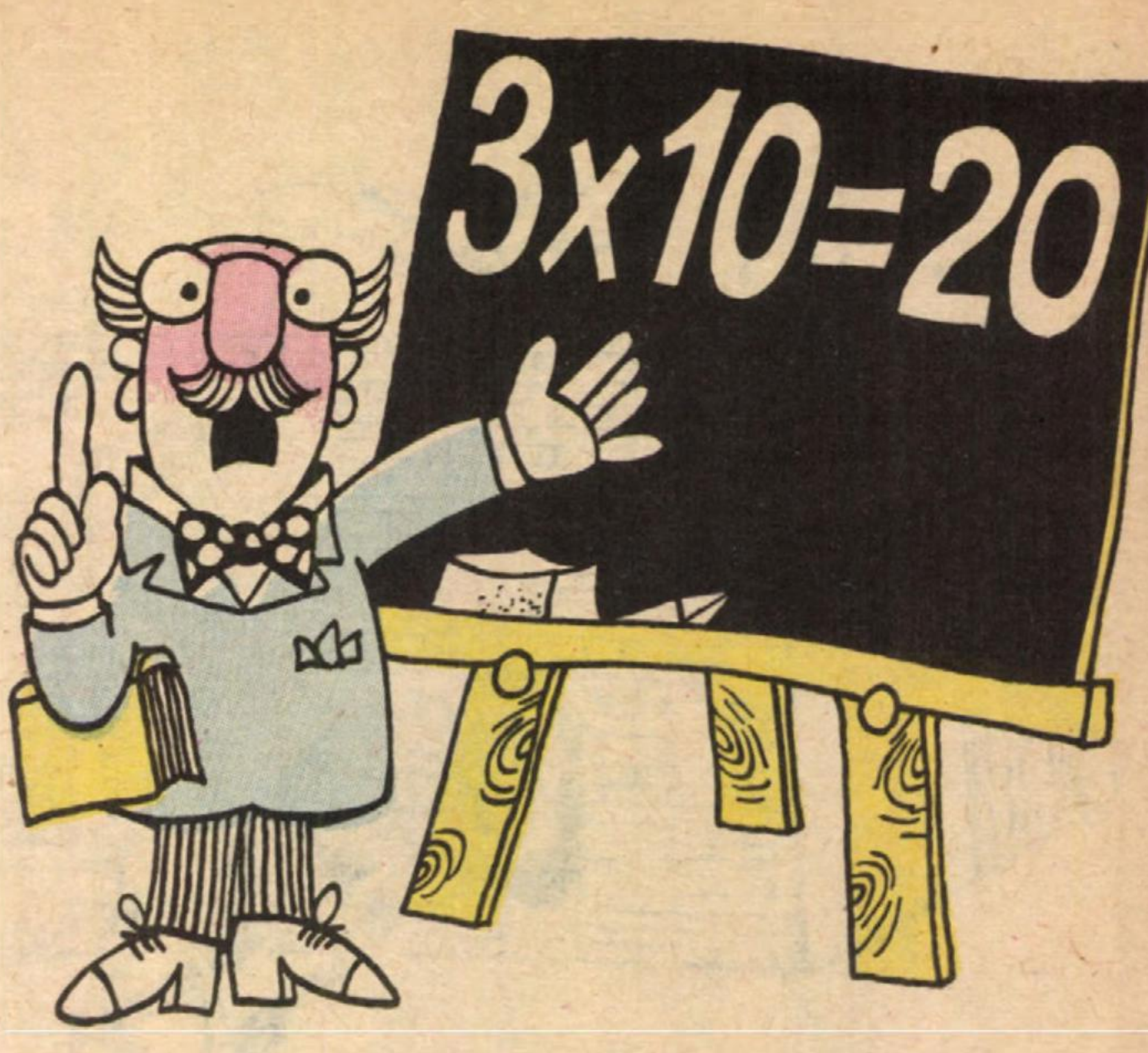

E HETI HIRDETÉSEINK

ez nem tréfa!

NEM SZÁMTANI HIBA, HANEM RENDKÍVÜLI KEDVEZMÉNY:

30 KÖNYVET KAP, DE CSAK 20-NAK AZ ÁRÁT FIZETI.

EZT IS RÉSZLETRE!

Csak az augusztus 10-ig beküldött rendeléseket tudjuk a fenti kedvezményekkel teljesíteni.

A 30 MŰBŐL

10 gyakorlati tanácsokat ad az öltözködésről, a kötésről, a horgolásról, a lakásfestésről, egyszóval segít az otthoni, házi és ház körüli munkák olcsóbb, gyorsabb, pontosabb elvégzésében.

10 könyv olvasmányos formában tájékoztat a tudomány, a technika, a művészetek, a világ mai állásáról, azaz majdnem mindenről, ami az általános műveltséghez szükséges.

10 gyűjtemény 30 világhírű festő 180 színes levelezőlap nagyságú reprodukcióját tartalmazza. A kiadványban mindegyik képről ismertető van. A festmények lenyomata külön tasakban került elhelyezésre és azok felragasztásra, bekeretezésre egyaránt alkalmasak.

A 30 helyett számlázásra kerülő 20 kiadvány ára összesen 180 Ft. A kedvezményes összeg kifizetésére 5 havi részletfizetési lehetőséget nyújtunk. Az alábbi megrendelőszelvényt levelezőlapra ragasztva vagy másolva szíveskedjék beküldeni.

--------------Itt vágja le! ----------

Központi Könyvszolgálat
Budapest IX., Ráday u. 5.
Postafiók Bp. 62. pf. 583.

SZÖVKÖNYV

MEGRENDELŐSZELVÉNY

Alulírott megrendelem a „3×10 = 20" válogatást.
A válogatás árát, 180 Ft-ot
***a postai szállításkor minden költség felszámítása nélkül**
***5 havi részletfizetési kedvezménnyel a 3%-os kezelési költség és a postaköltség felszámításával, az első részletnek — a vételár ötödének — a postai kézbesítéskor, a fennmaradó összegnek pedig négy egyenlő havi részletben történő fizetésével.**

***a nem kívánt feltételt kérjük törölni.**

Név: ....

Pontos cím: ....

Munkahely: ....

Szem. ig. jele és száma: ....

Kelt: ....

....
aláírás

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

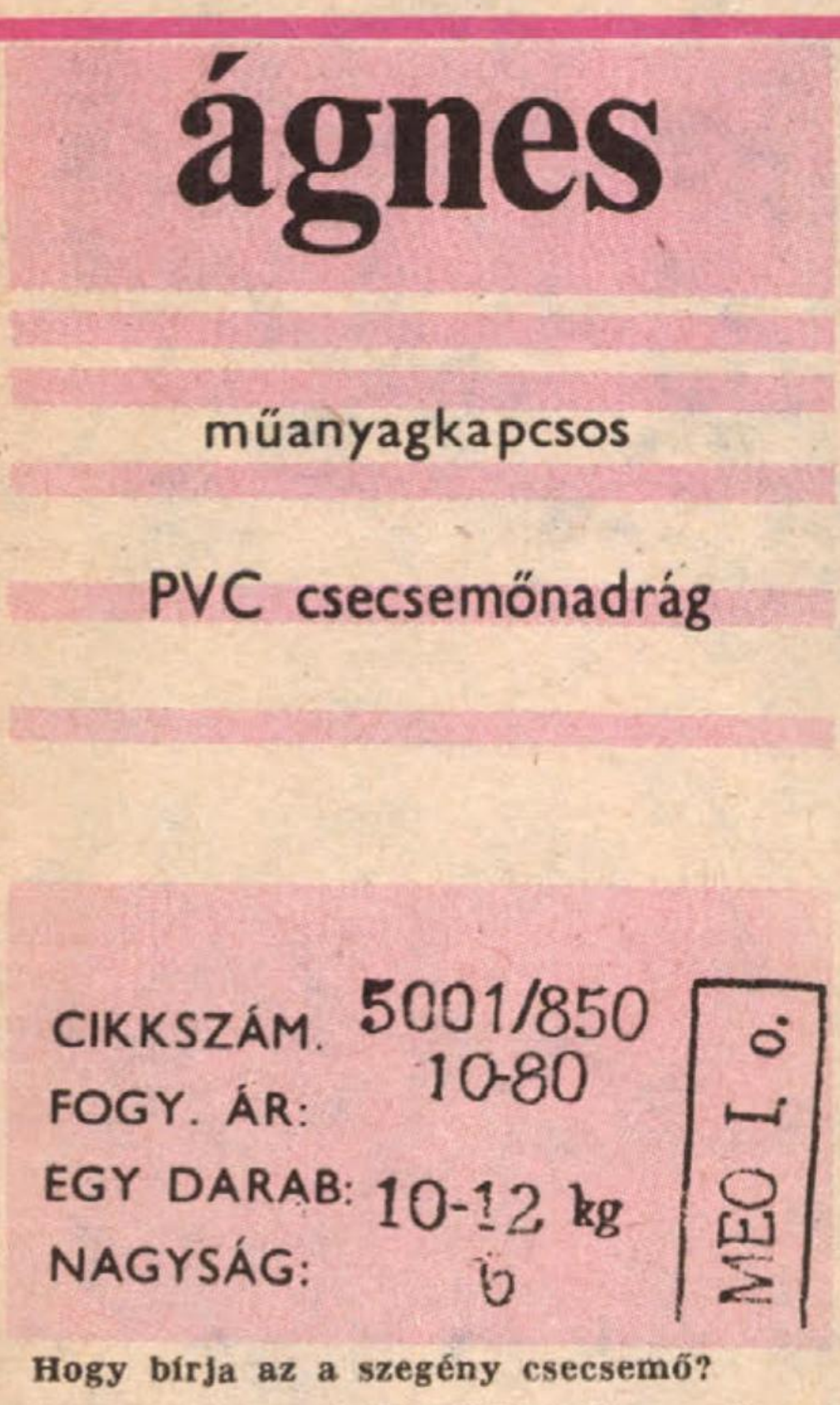

ágnes

műanyagkapcsos

PVC csecsemőnadrág

CIKKSZÁM. 5001/850
FOGY. ÁR: 10-80
EGY DARAB: 10-12 kg
NAGYSÁG: 6

MEO I. o.

Hogy bírja az a szegény csecsemő?

(Beküldte: Katona Imre, Szombathely)

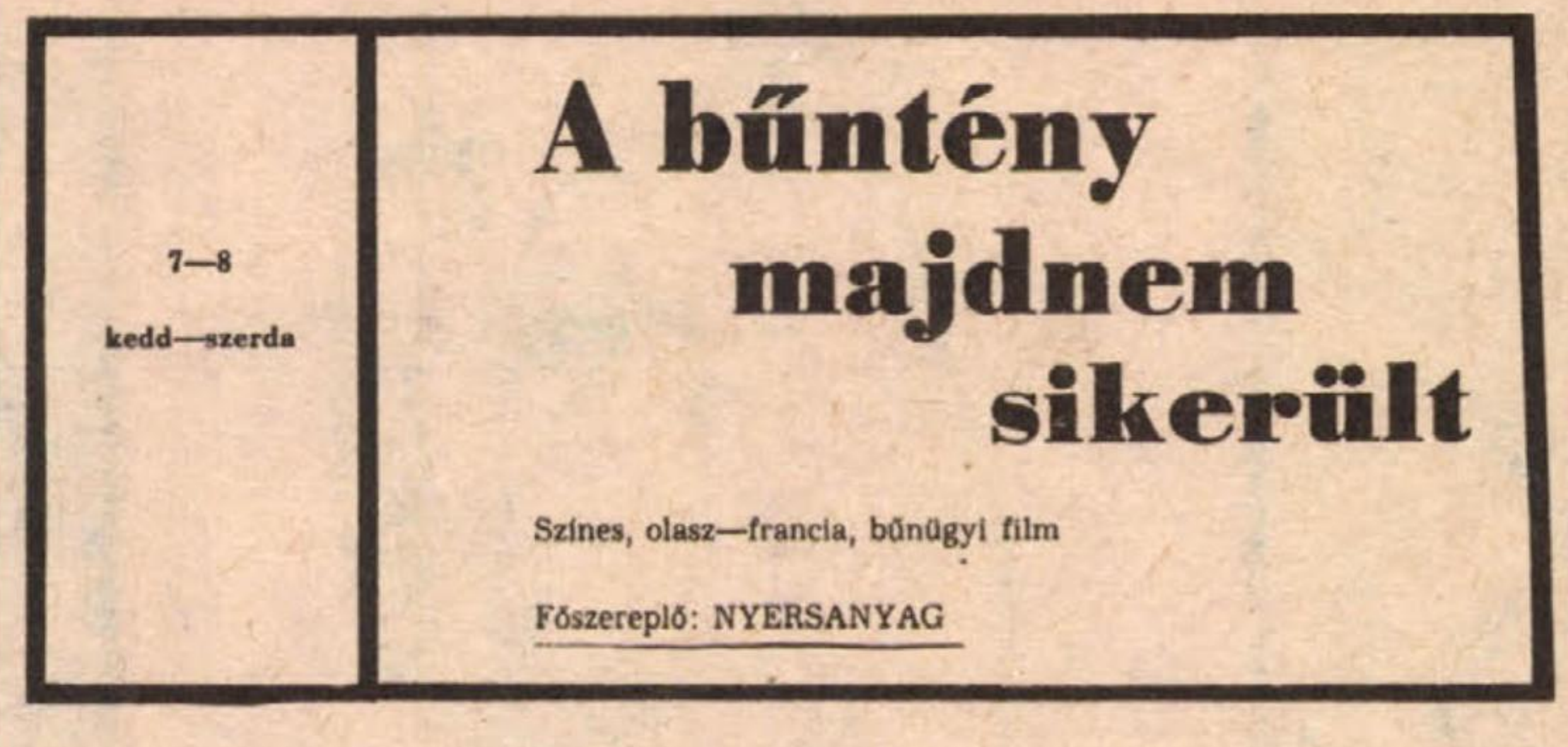

7—8
kedd—szerda

A bűntény majdnem sikerült

Színes, olasz—francia, bűnügyi film

Főszereplő: NYERSANYAG

Hát ez mi? Ipari krimi?

(Beküldte: Nidemüller Sándor, Nagyharsány)

CSAK A JÓ TANULÓKNAK?

A Tanács körúti papírbolt kirakatában láttam egy táblát, amelyen ez állott:

FAMENTES FÜZETEK

Úgy látszik, ezeket csak a jó tanulóknak gyártják és árusítják. Nekem még, sajnos, sohasem volt famentes füzetem, mindegyikben akadt egy-két fa, ami a diáknyelvben, köztudottan, elégtelen osztályzatot jelent . . .

Csendity Gábor
Budapest

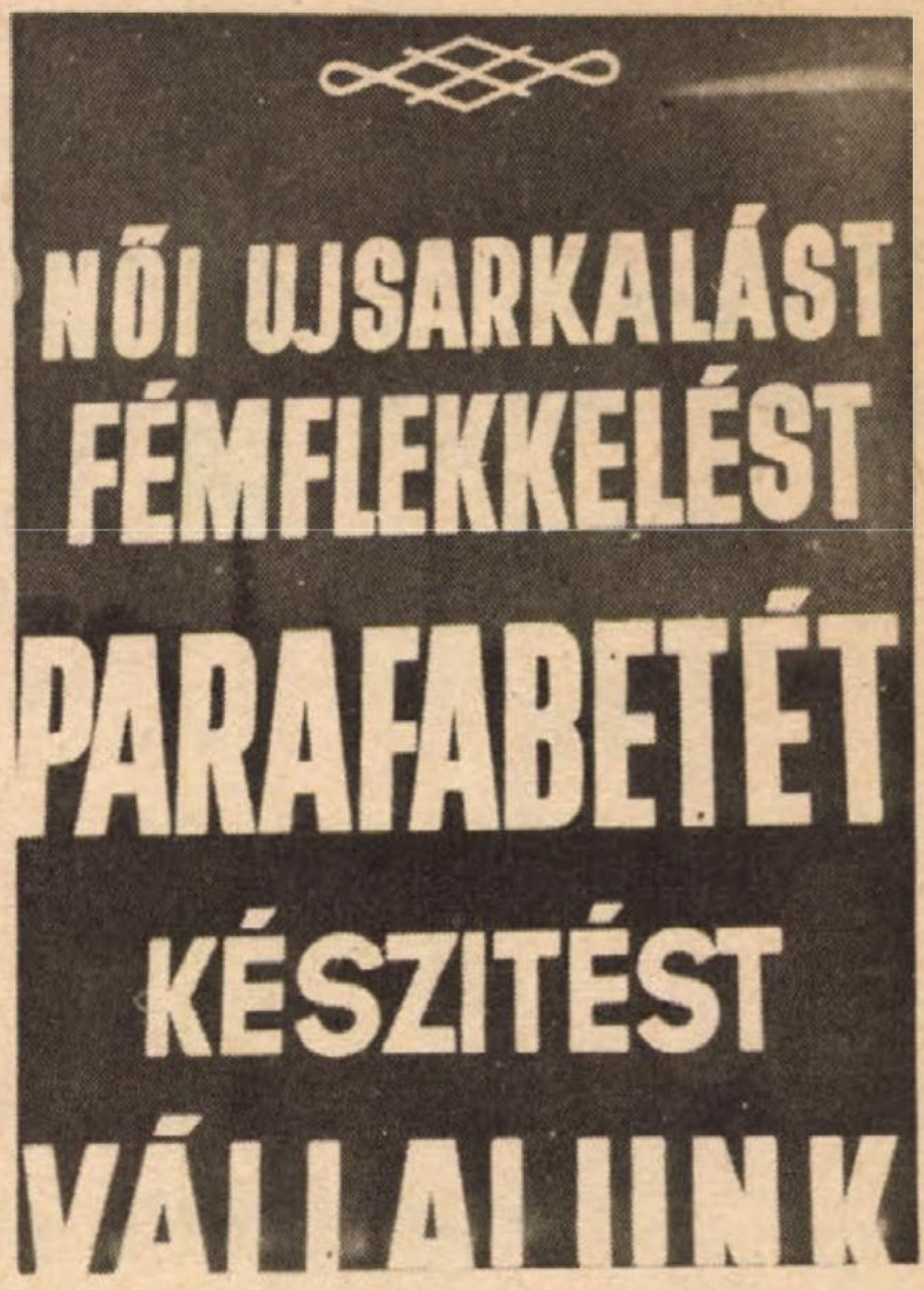

NŐI UJSARKALÁST
FÉMFLEKKELÉST
PARAFABETÉT
KÉSZITÉST
VÁLLALUNK

Ujsarkalás? Hát az mi fán terem? Ilyen szavunk is volna? Az Értelmező Szótár mit sem tud róla . . .

(Beküldte: Bánréti Zoltán, Budapest)

Ezt a meglepő táblát egy kenyérbolt ajtaján láttam.

(Beküldte: Schmidt Antal, Budapest)

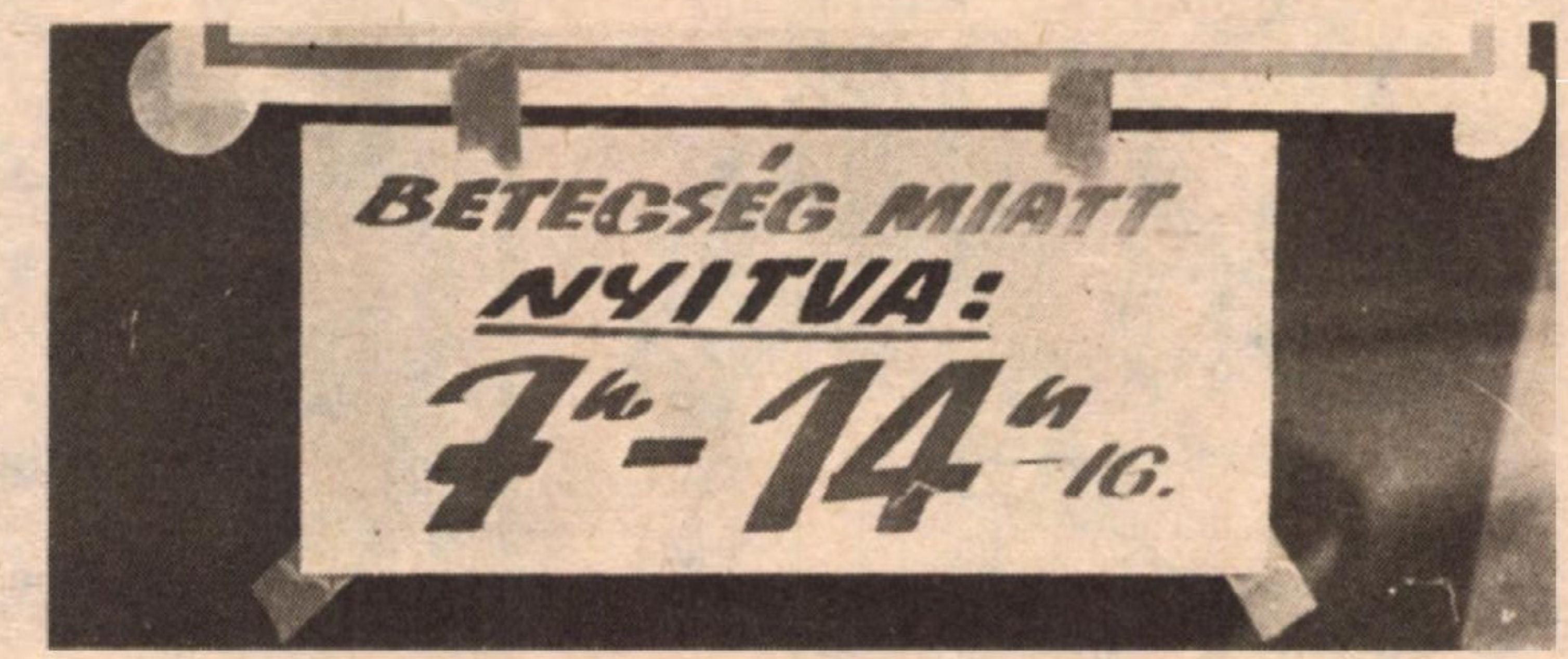

BETEGSÉG MIATT
NYITVA:
7h-14h-16.

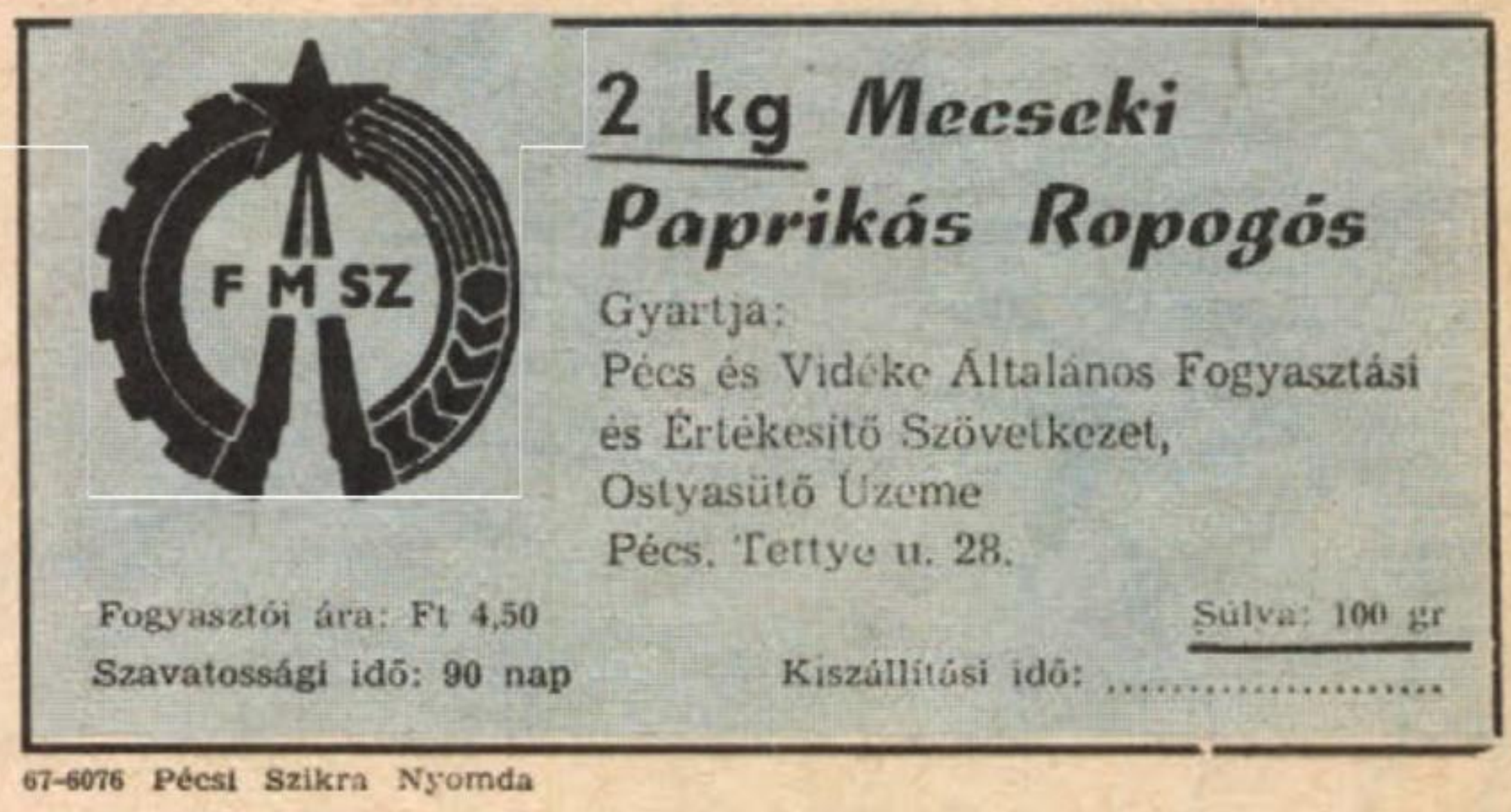

FMSZ

2 kg Mecseki
Paprikás Ropogós
Gyártja:
Pécs és Vidéke Általános Fogyasztási és Értékesítő Szövetkezet,
Ostyasütő Üzeme
Pécs, Tettye u. 28.

Fogyasztói ára: Ft 4,50
Súlya: 100 gr
Szavatossági idő: 90 nap
Kiszállítási idő: ....

67-6076 Pécsi Szikra Nyomda

Száz gramm mióta két kiló?

(Beküldte: Vámos Ildikó, Budapest)

NINCS ÚJ A NAP ALATT

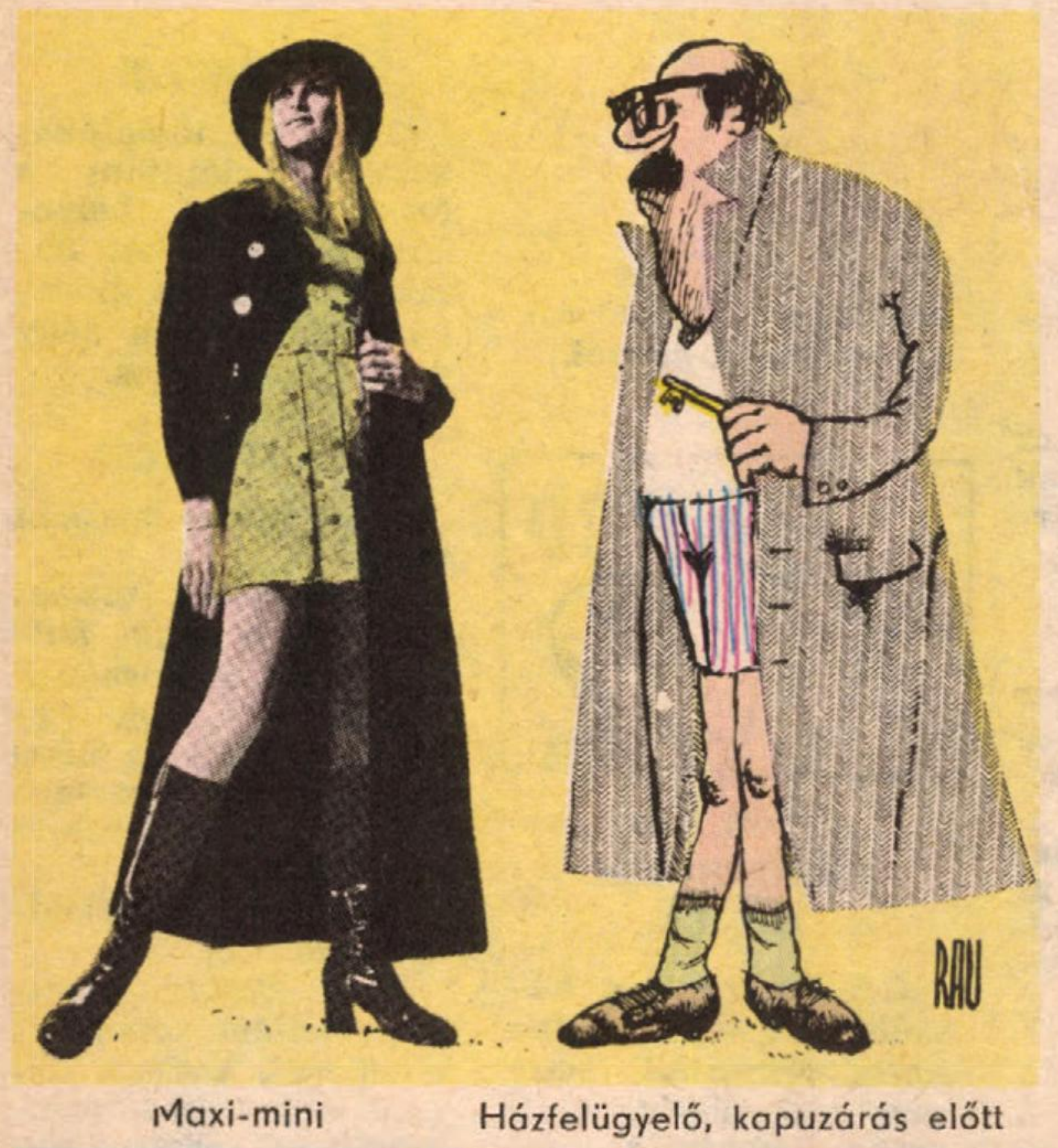

Maxi-mini Házfelügyelő, kapuzárás előtt

A GONDOS CARY GRANT

A tévé újabban már nemcsak a közönséget hódítja el a moziktól, hanem a filmszínészeket is. Újabban egyre több híres filmszínész fordít hátat a filmgyáraknak, s köt tévészerződést, mint például Shirley MacLaine, Tony Curtis és mások. Mint a londoni „Sunday Express" jelenti, a közel 70 éves Cary Grant is a tévét választotta.

– A mozinak nincs jövője! – jelentette ki a híres filmszínész, akitől igazán nem lehet elkívánni, hogy egy kiveszőben levő intézményhez kösse jövőjét.

2 VERS

RAJONGÁS

Neked adom a mélabús Holdat!
Neked adom a fénylő Napot!!
Neked adom a Naprendszerünket!!!
Neked adok minden csillagot!!!!

Igen, igen, tied a Mindenség . . .
Nem álom ez és nem is mese.
Könnyen adom neked, drágám, mindezt,
Mert nem kerülnek egy vasba se.

FŐHIVATAL

Óh, hivatal, csupa üveg és fém,
Meg márvány és nemes műanyag,
Bár ragyogsz te, csodás falaid közt
Otthon érzem mégis magamat.

Mert itt kísért a tündér gyermekkor,
Szép szellemként leng itt ő maga:
Öreganyám nyárikonyhájának
Barátságos káposztaszaga.

Darázs Endre

FORGALMI DUGÓ

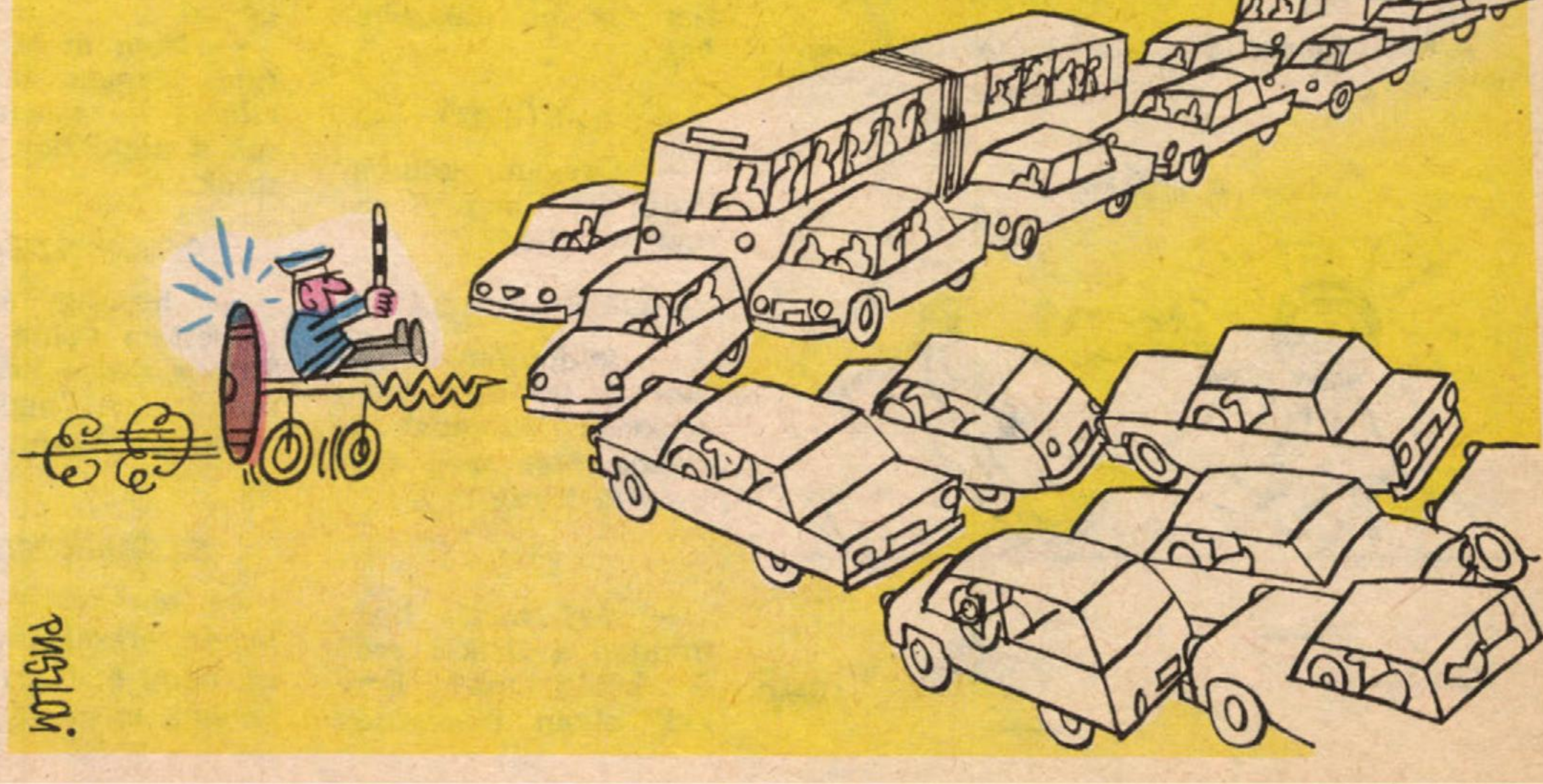

IMPORT HUMOR

IRODALMI VITA

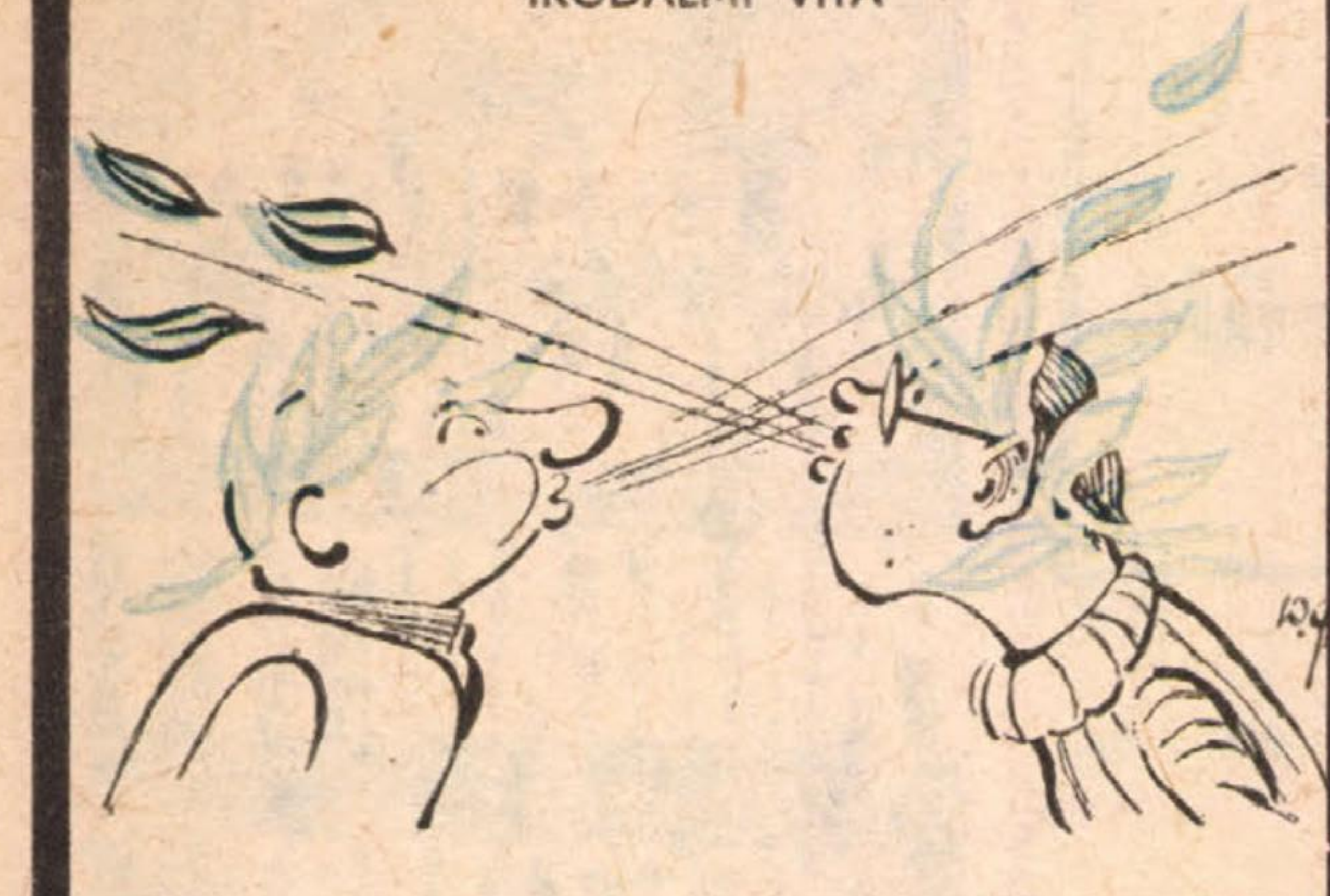

(„Krokodil", Moszkva)

VILLANYBOROTVA . . .

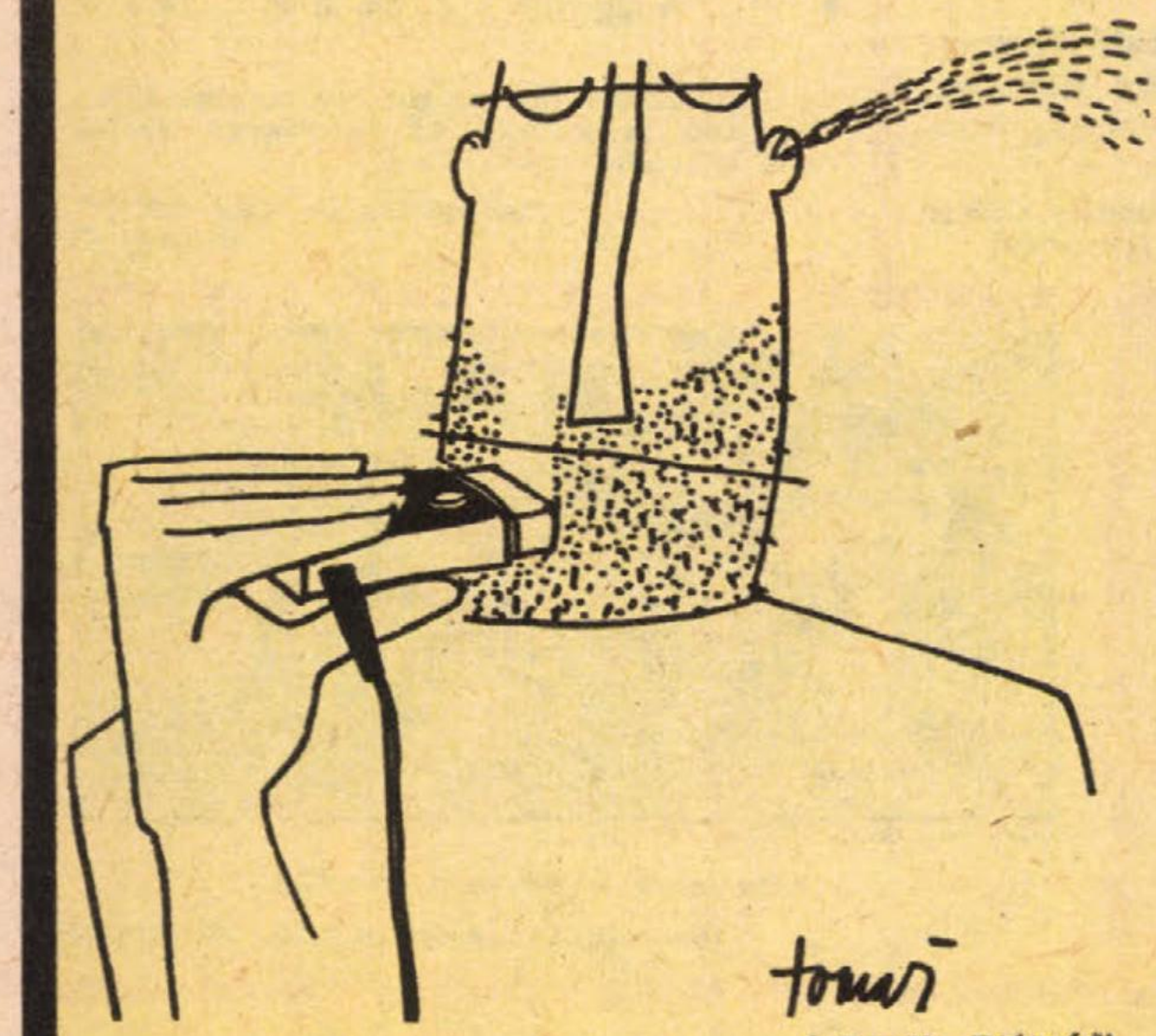

(„Jezs", Belgrád)

A NAGY FOGÁS . . .

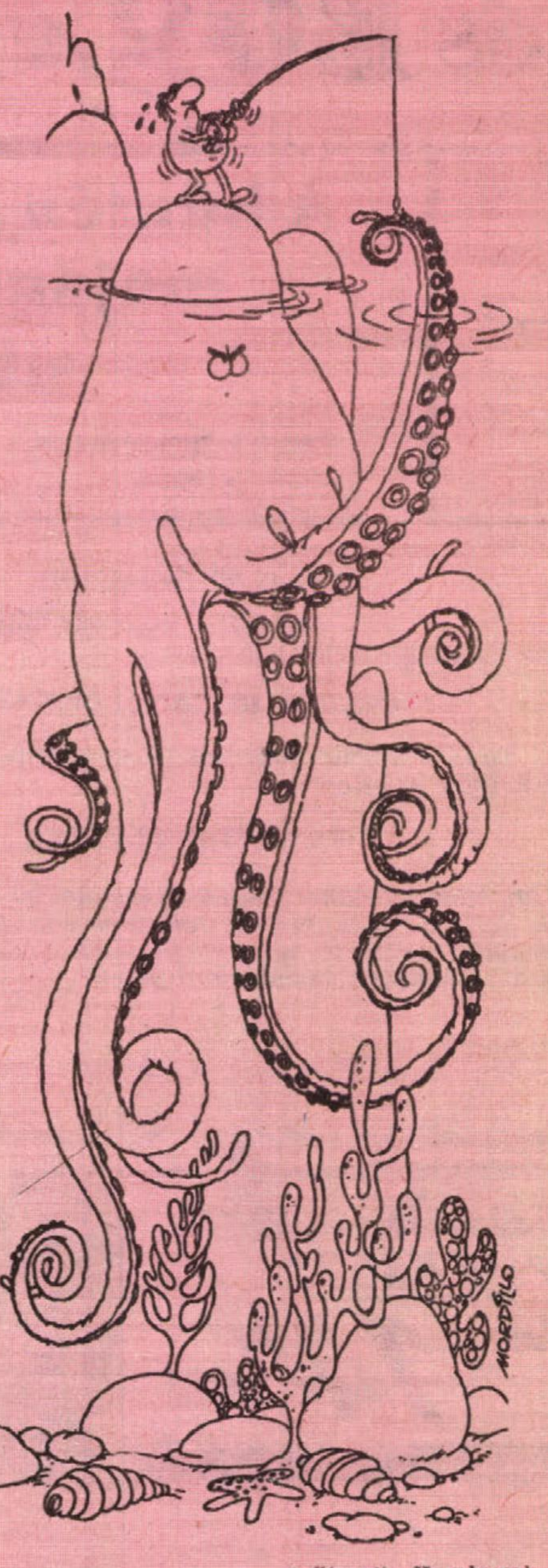

(„Stern", Hamburg)

KÖNYVTÁRSZOBA

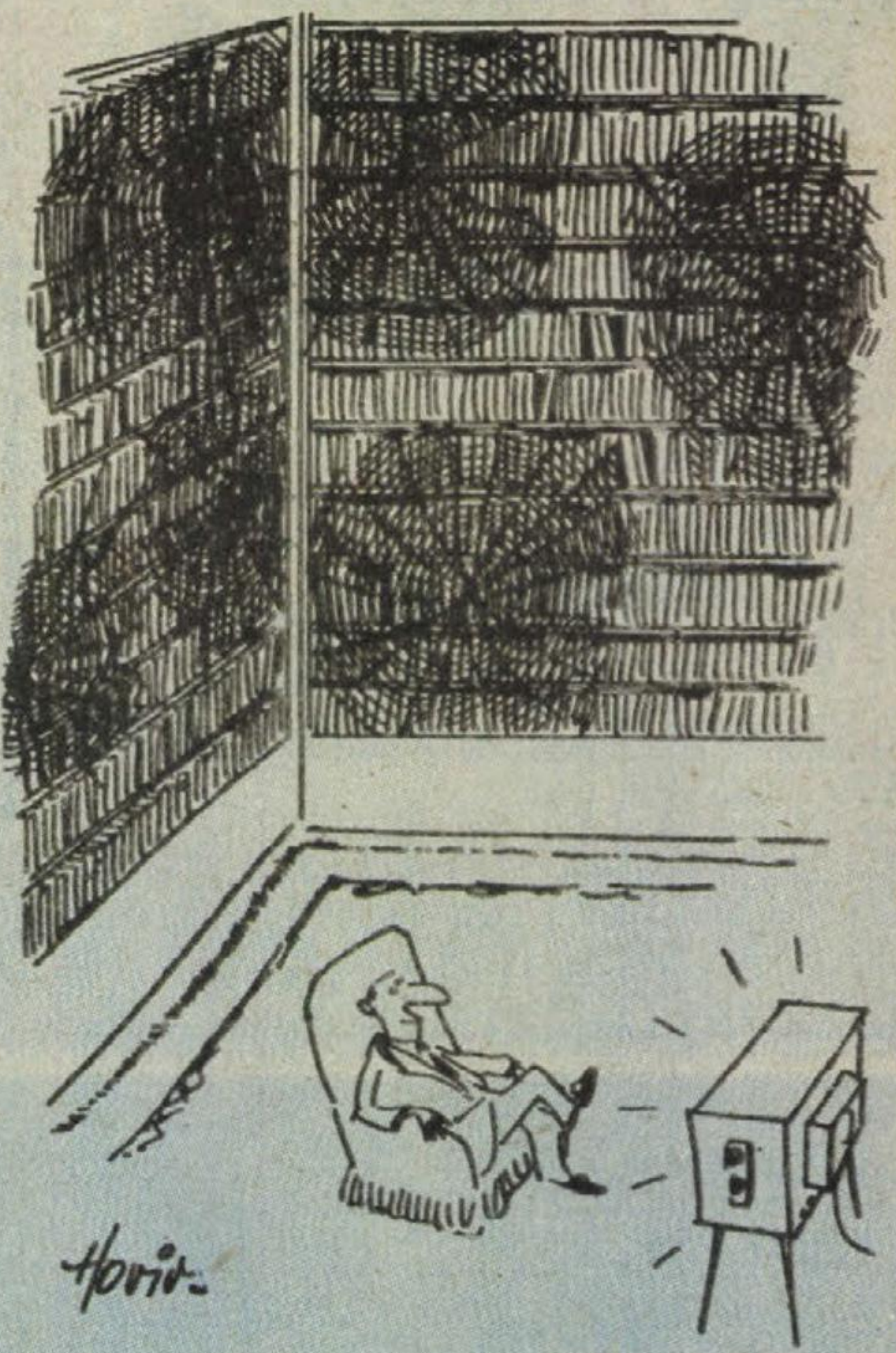

(„Paris Match")

IDEGES EMBER

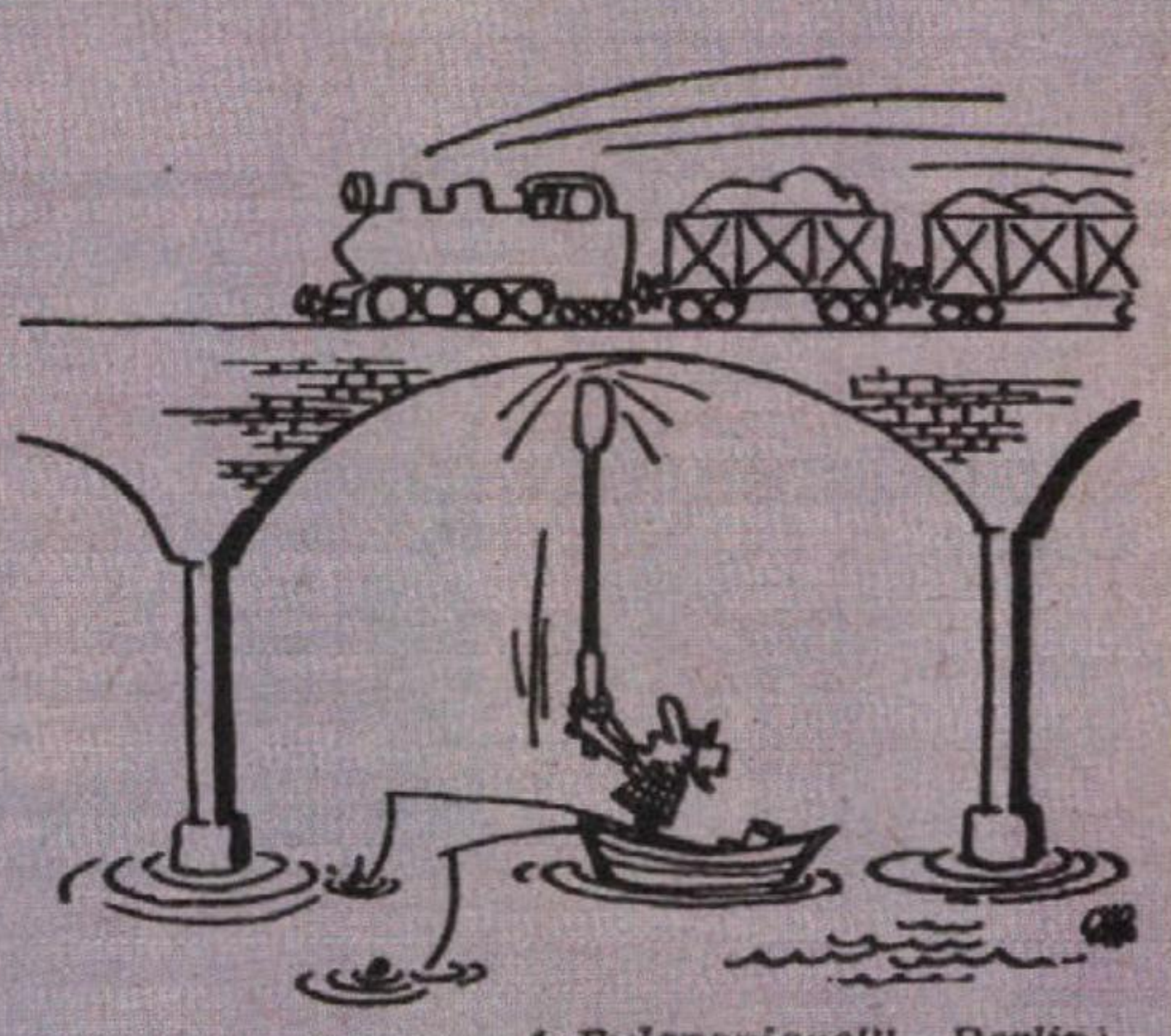

(„Eulenspiegel", Berlin)

HŰSÉGJUTALOM

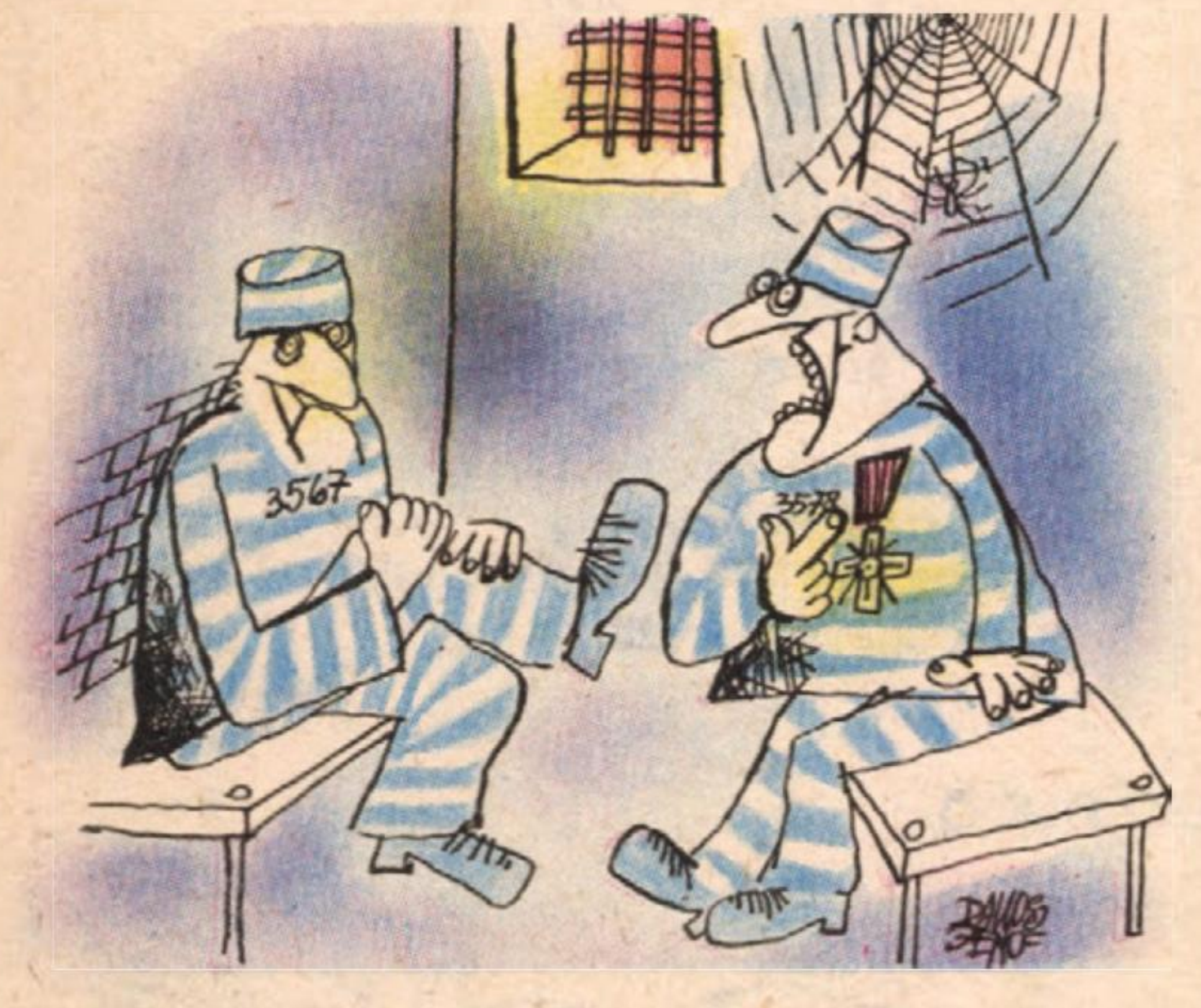

– Miért irigykedik. Évtizedek óta egy helyen vagyok . . .

A LOVAG

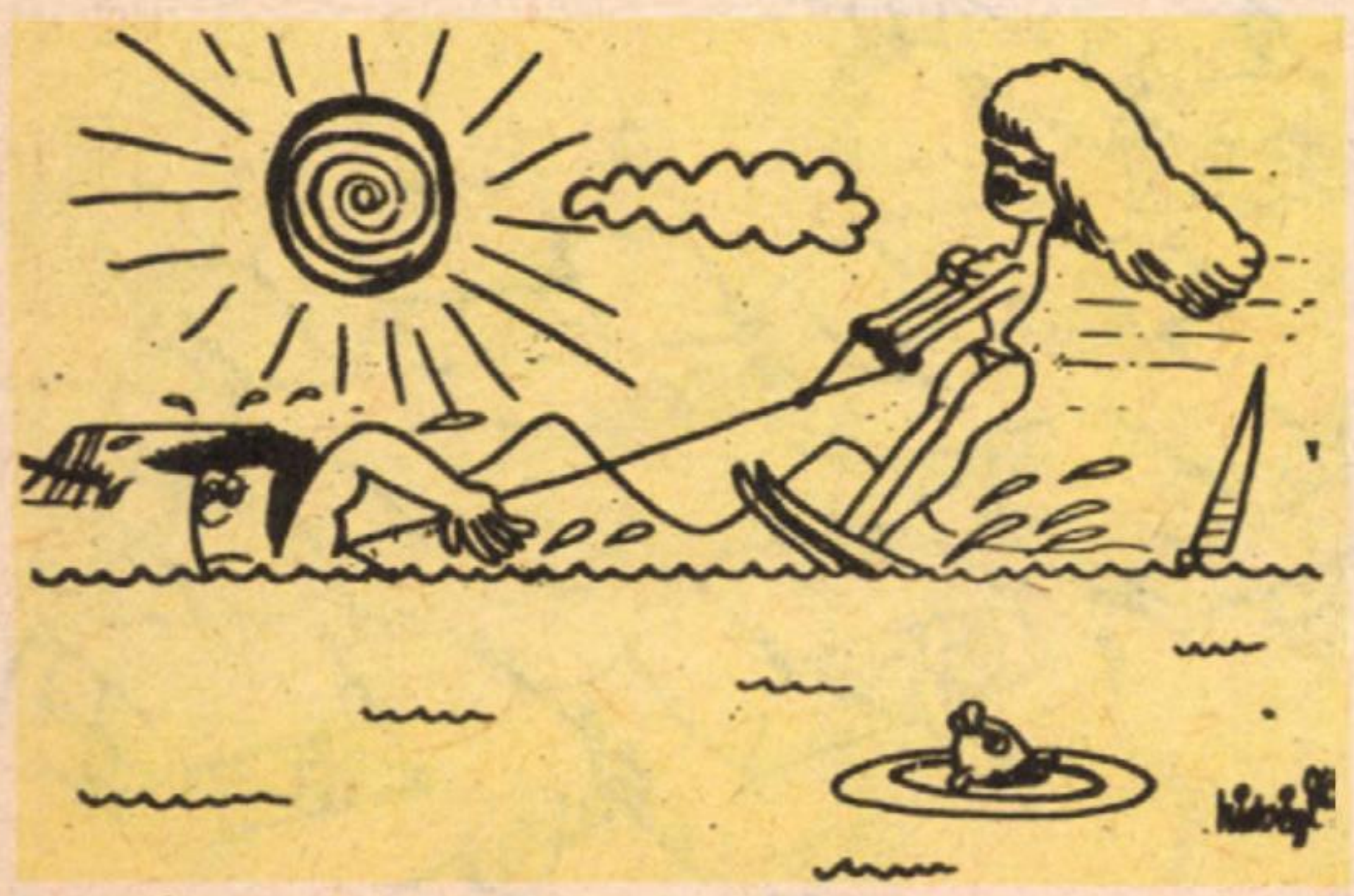

SZILÁNKOK

ENYHÍTŐ KÖRÜLMÉNY

— Tisztelt bíróság! Igaz, hogy háromezer forintot elraboltam a sértettől, de a zsebébe tettem egy villamosjegyet, hogy ne kelljen szegénynek gyalog hazamennie . . .

NEMZEDÉKI ELLENTÉT

Olykor már egy húszéves is szidja a mai tizenöt éveseket, mondván, hogy nem tisztelik az idősebbeket.

A KÖLTŐ

— Öregem, kölcsön tudsz adni egy jó rímet elsejéig?

SZOKNYAVADÁSZ

— Boldog lennék, ha már ott tartanék, hogy szakítok Ildikóval, de sajnos, még meg sem ismerkedtünk.

ERŐ

— Azt hiszi, hogy minden a fizikai erő? A kötélizmok? Erre kell olyan büszkének lenni? Fel vagyok háborodva.

— De miért?

— Tegnap Branyecz II legyőzött, így csak második lettem a birkózóbajnokságon.

SZERZŐDÉS

Egy fiatal házaspár eltartási szerződést kötött egy idős házaspárral.

— Nem dicsekedhetünk, nagyon rossz az ellátás — panaszkodtak a napokban a fiatalok.

ŐSZINTESÉG

— Mindig színész szerettem volna lenni. Sajnos, nem sikerült — mondta a napokban egyik színházunk tagja.

EZERMESTER

— Manapság olyan nehéz szerelőhöz jutni, hogy a nők inkább férjhez mennek hozzá, csakhogy legyen egy ezermester a háznál.

FAGYLALT-MÉRGEZÉSEK IDEJÉN

Géza megírta a búcsúlevelét, melyben tudatta Margittal, hogy nem tud nélküle élni, aztán bement a cukrászdába, és kért egy adag vaníliafagylaltot . . .

JAVASLAT

Olyan automatákat kellene felállítani a forgalmasabb helyeken, melyből két darab kétforintos bedobása után kiesik négy darab kétforintos.

BALATONNÁL

Brahovácz büszkén meséli:

— Siófokon megismerkedtem egy holland milliomosnővel. Megígérte, hogy kényeztetni fog és négy hónapra meghív vendégül amszterdami kastélyába.

— És hol ismerkedtek meg?

— A Balaton partján mellém lépett és magyarul, kedves holland akcentussal megkérdezte: „Szép fiú! Kölcsön tudna adni száz forintot? Amszterdamban visszaadom."

BOLDOGSÁG

Az ember éjjel-nappal nem lehet boldog. Kell egy kis kikapcsolódás.

Galambos Szilveszter

IRÁNYJELZŐ TÁBLA

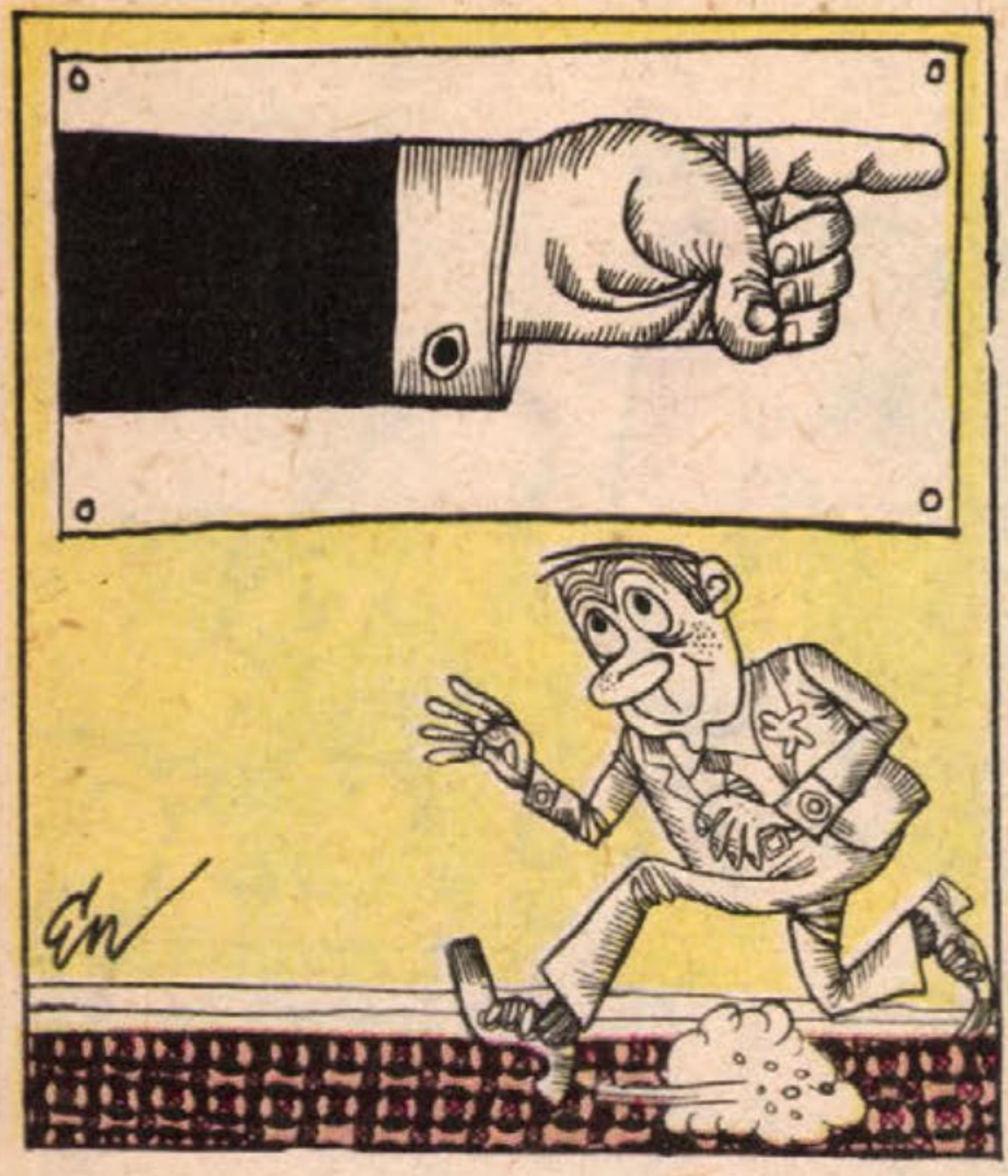

SIÓFOKON

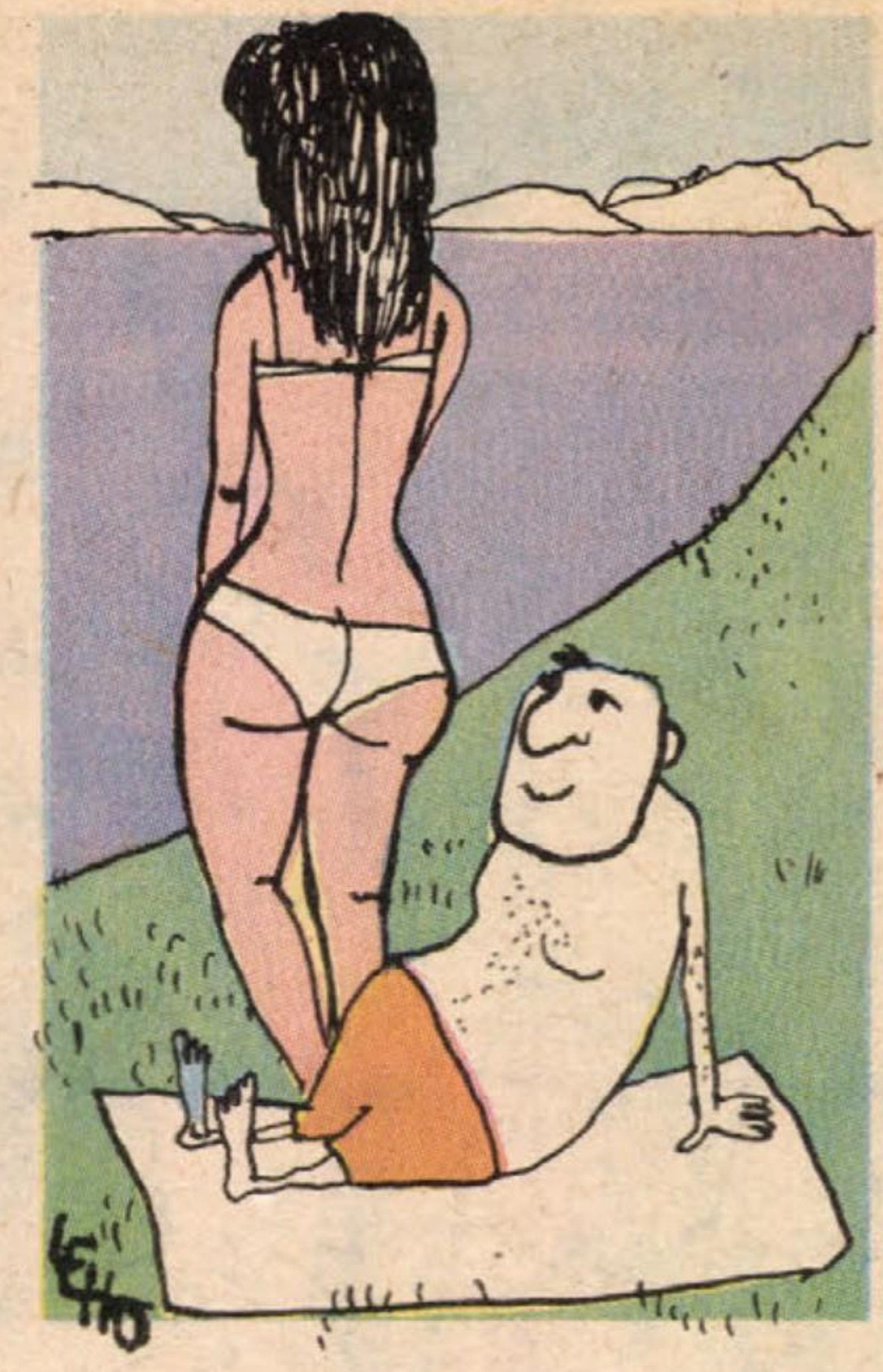

– Mondtam én, hogy jó ez a déli oldal is!

VALLOMÁS

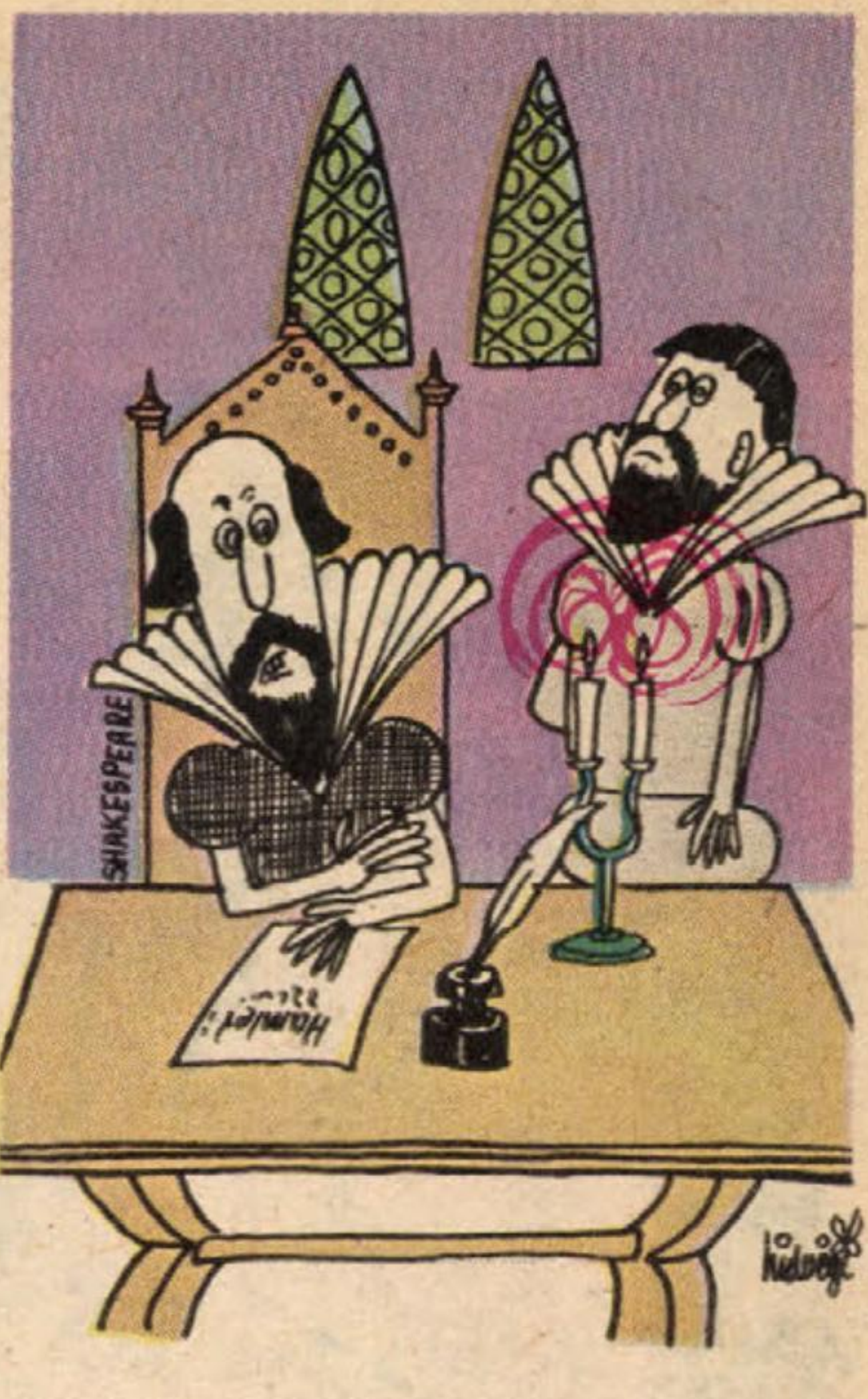

– Tulajdonképpen utálom a krimit, de hát a közönségnek ez kell . . .

RÉBUSZ

132. rejtvényünk megfejtése:

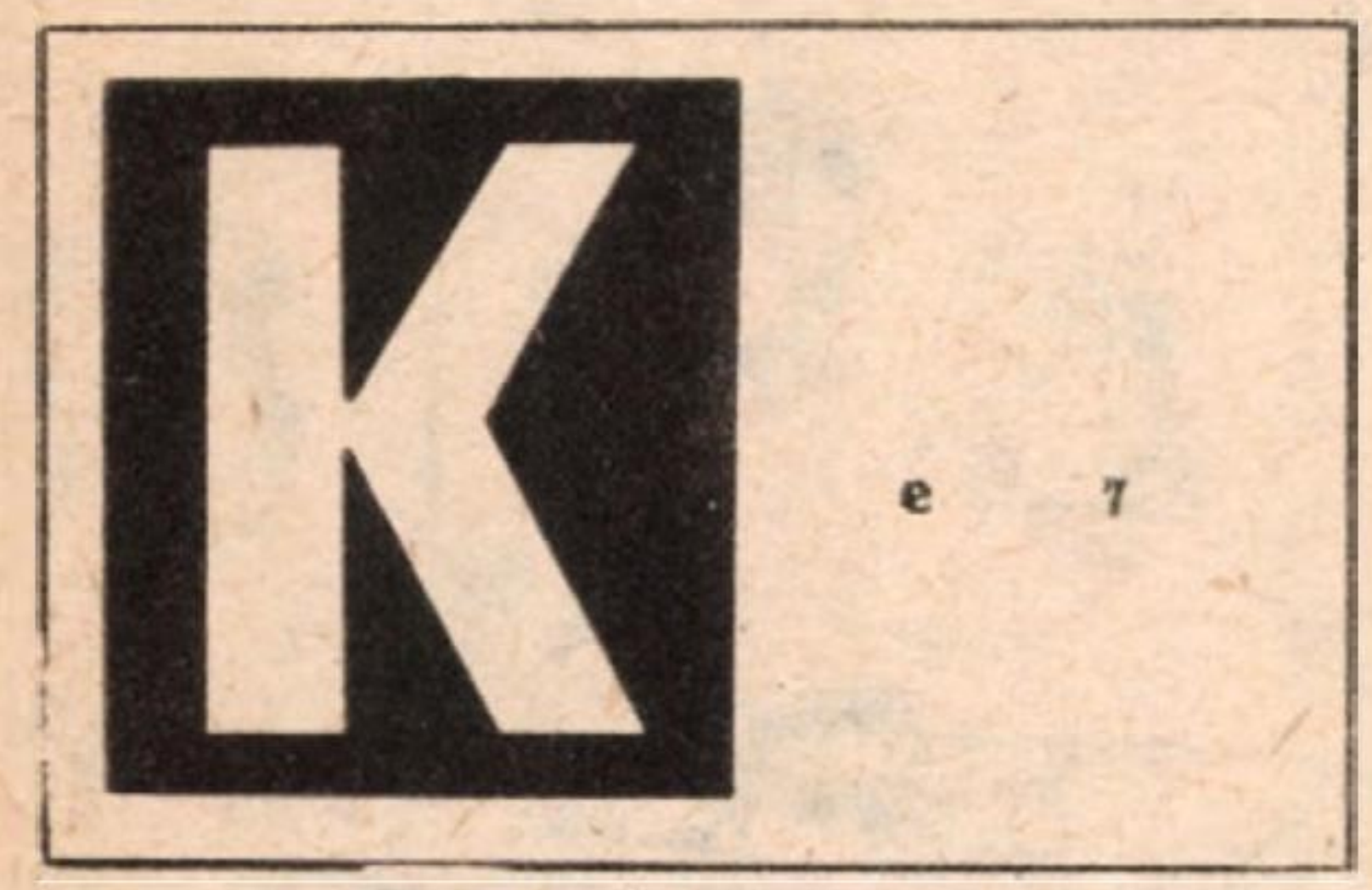

Hófehérke és a hét törpe

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Újváry Béláné, Pápa, Jókai u. 39.

Bodó Jenőné, Budapest V., Arany J. u. 7.

Tóth Béláné, Sopron, Fegyvertár u. 3.

134. REJTVÉNYÜNK

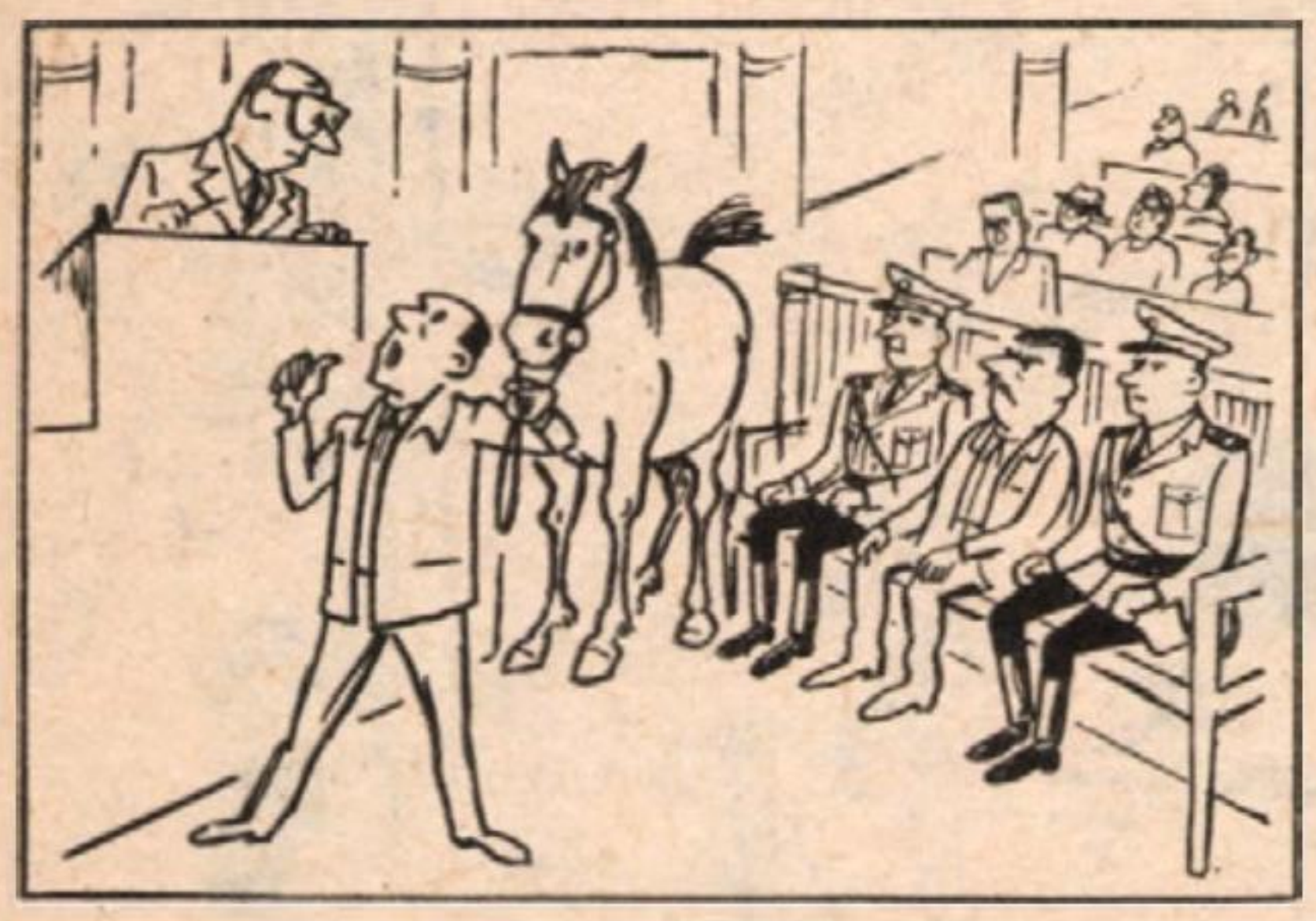

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb július 27-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

GYENGÉD FIGYELMEZTETÉS

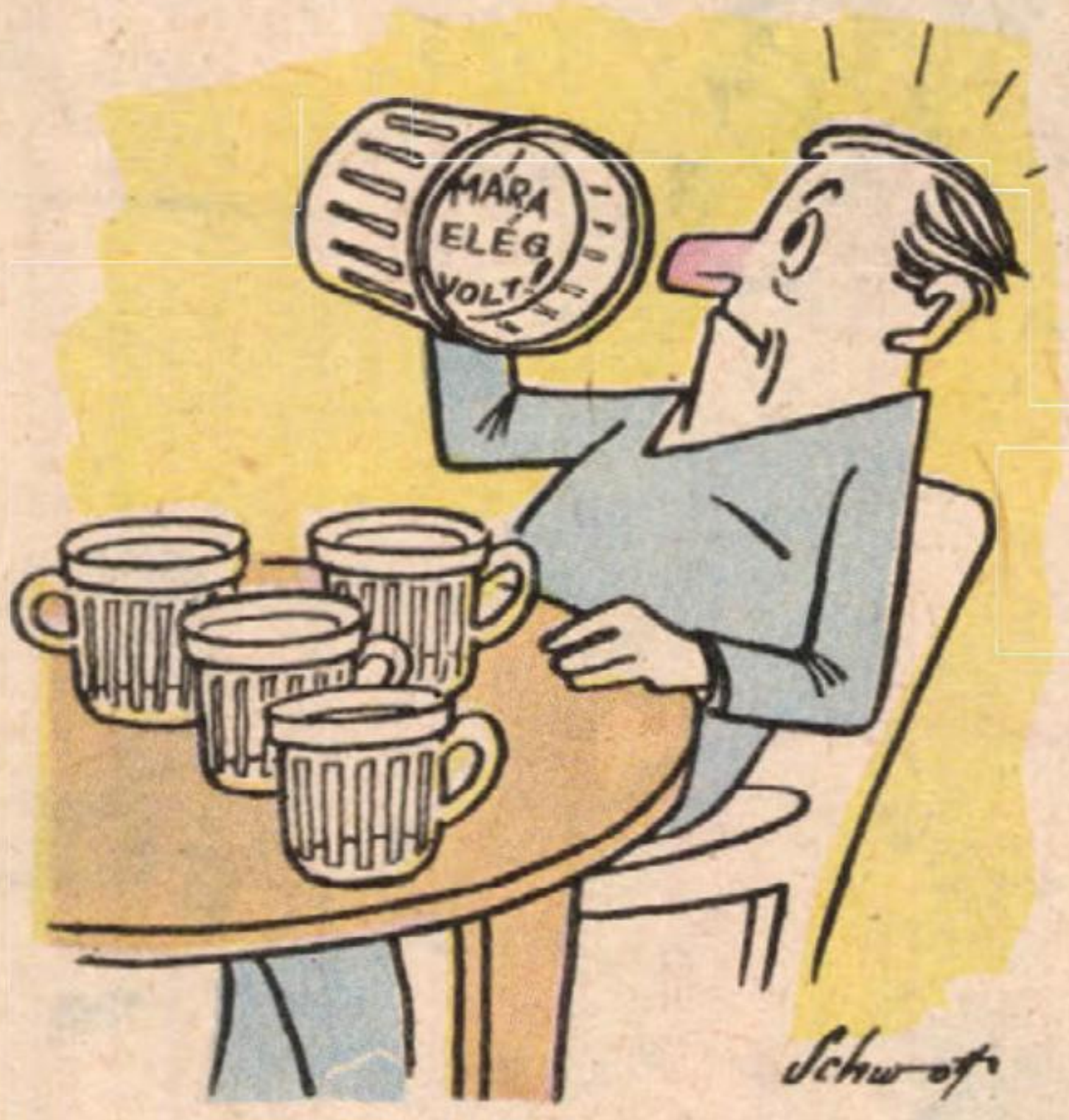

ÚJ KÉTFORINTOS

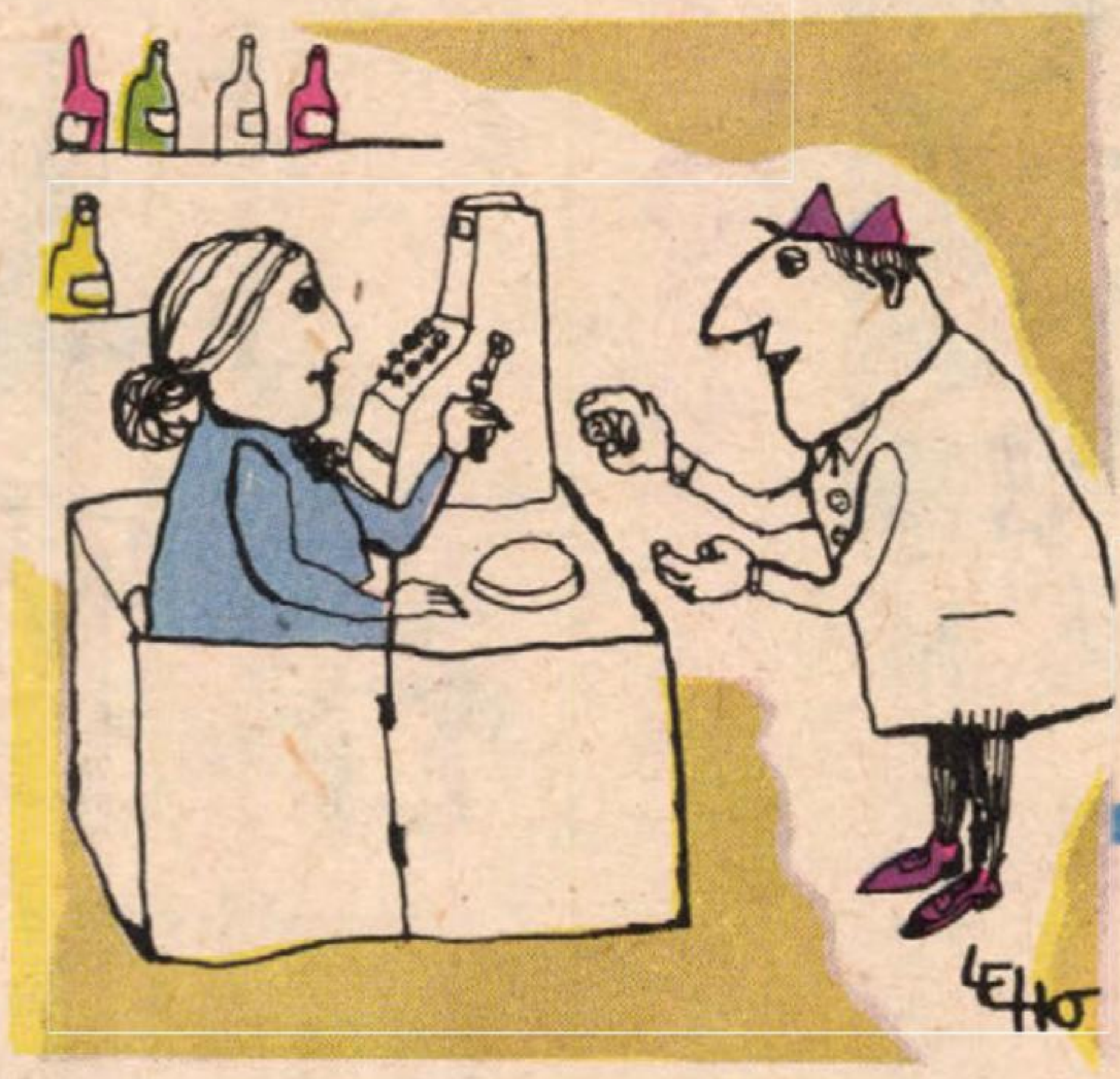

– Tessék mondani, ez is annyit ér, mint a régi?

CSALÓDÁS

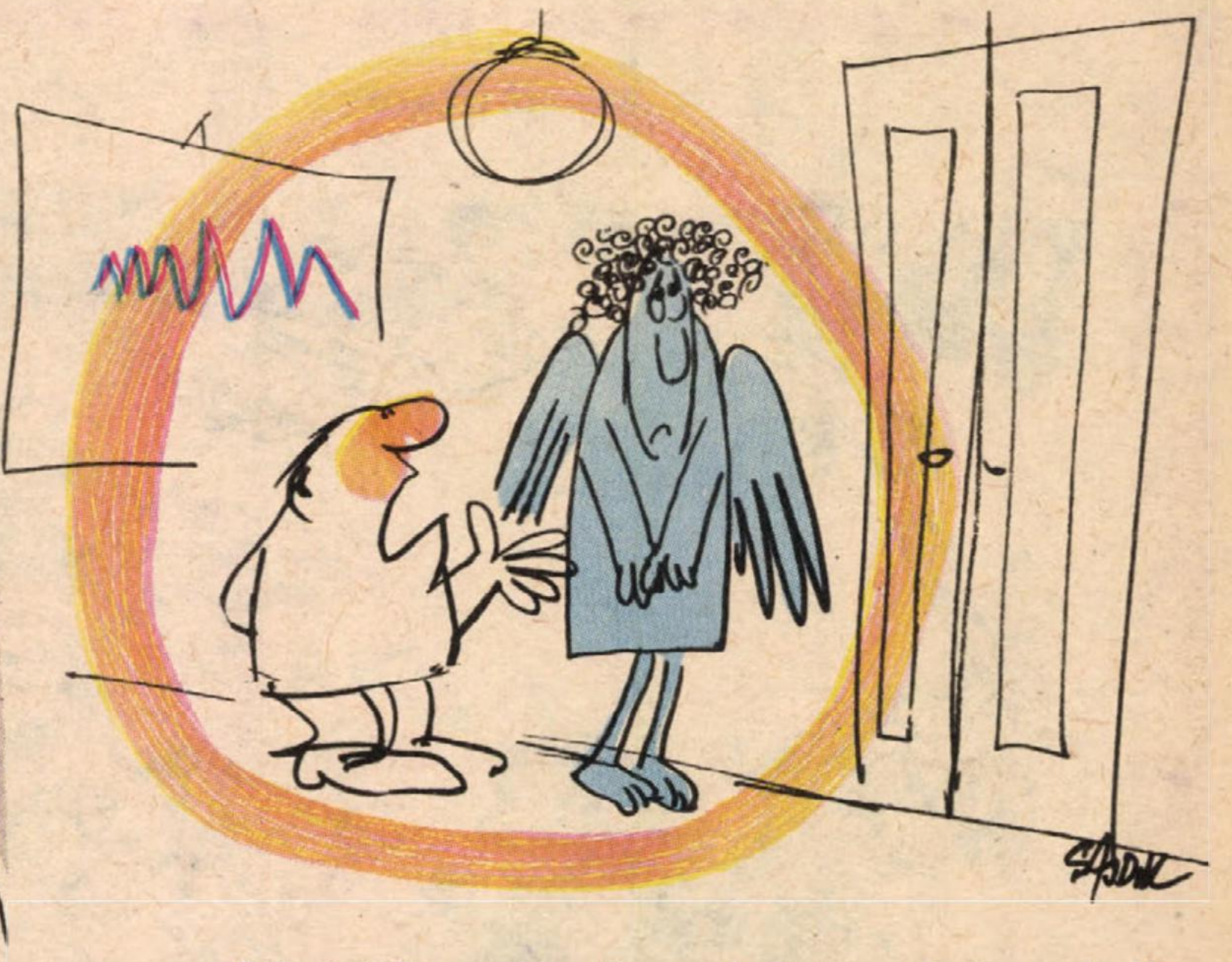

– Szóval, hiába vagy az őrangyalom, nem tudod megakadályozni a fegyelmimet?

GŐG

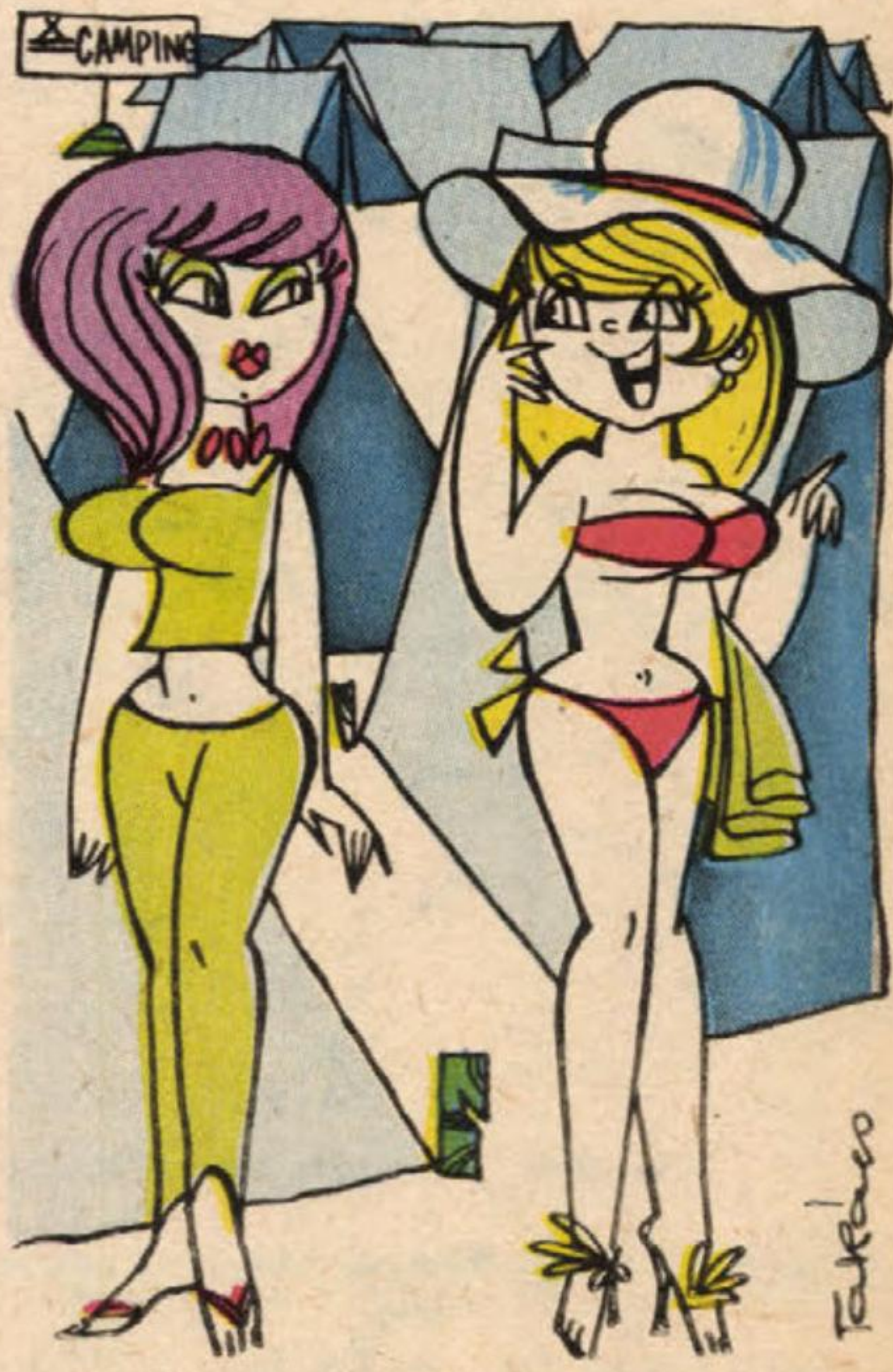

– A mi sátrunk egy fél négyzetméterrel nagyobb!

ÜGYINTÉZÉS

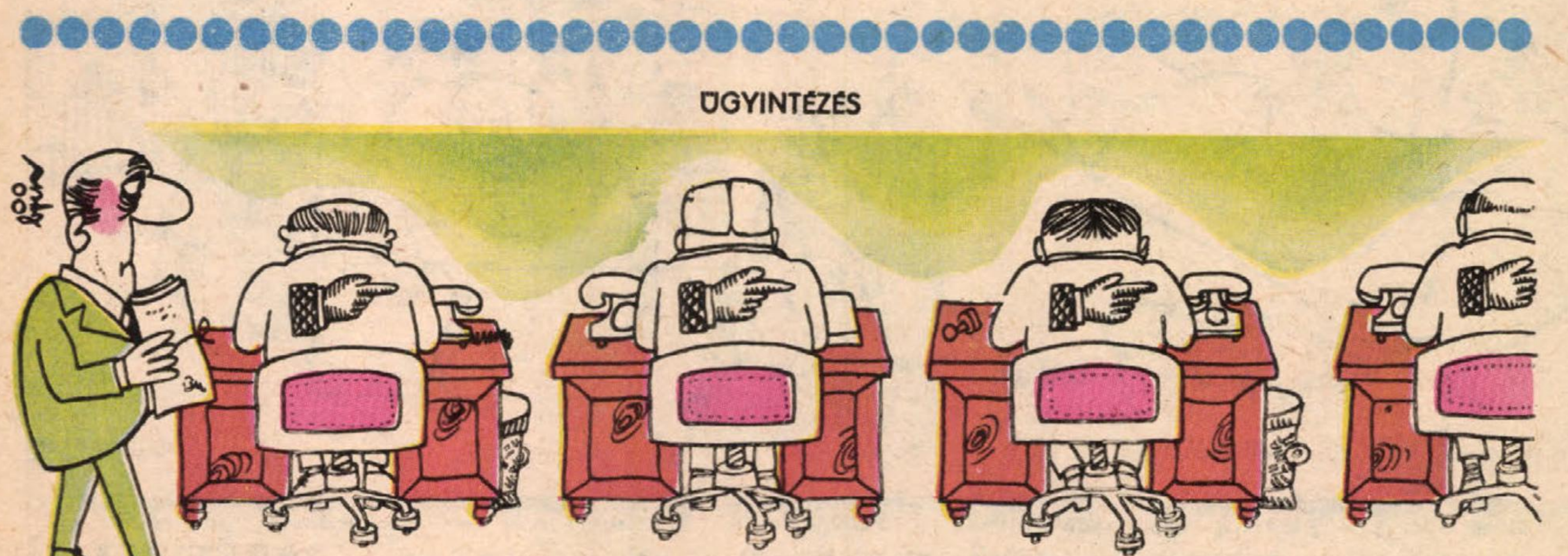

BALATONI NYÁR

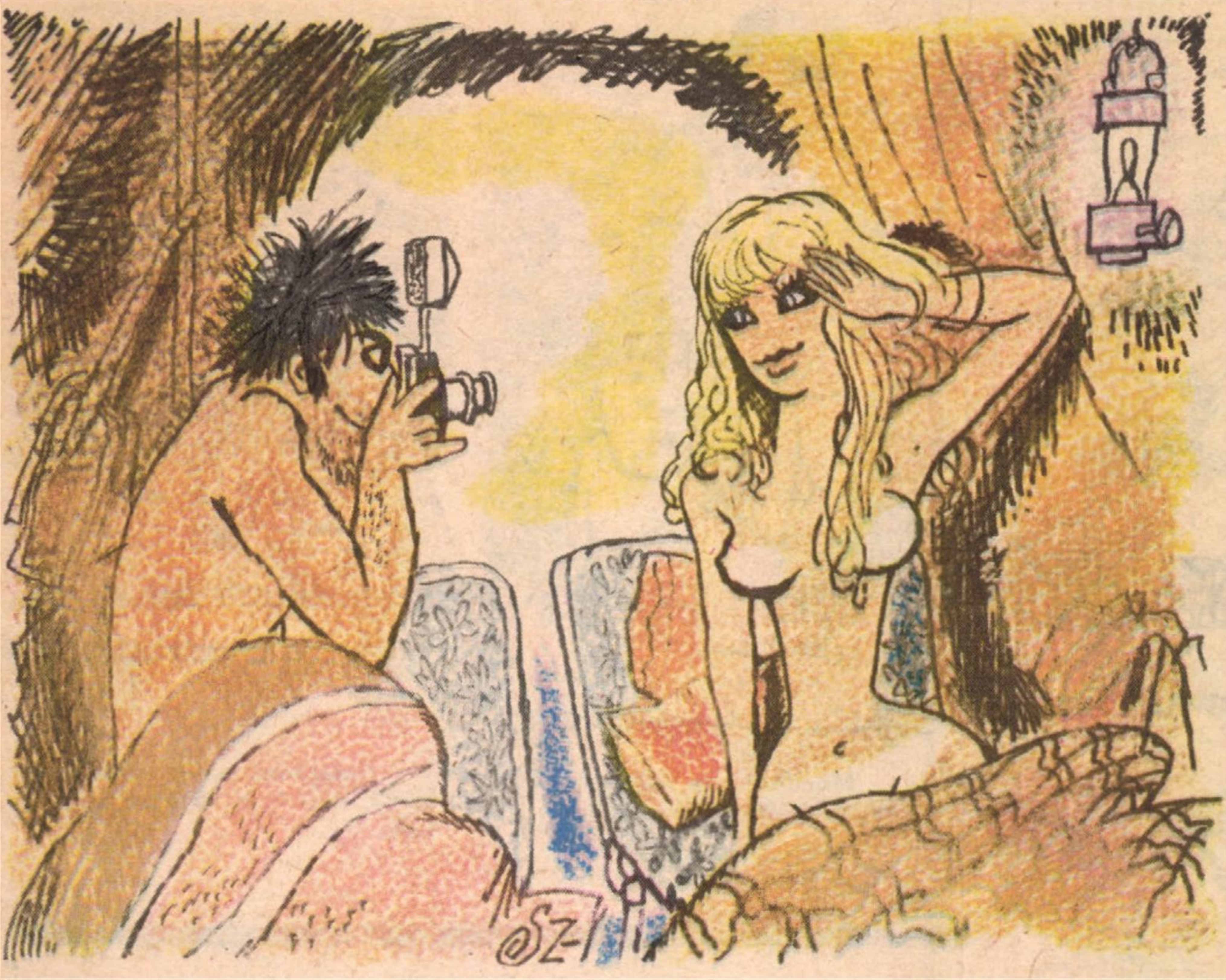

– Mielőtt elbúcsúznánk . . .

CSÁBÍTÁS

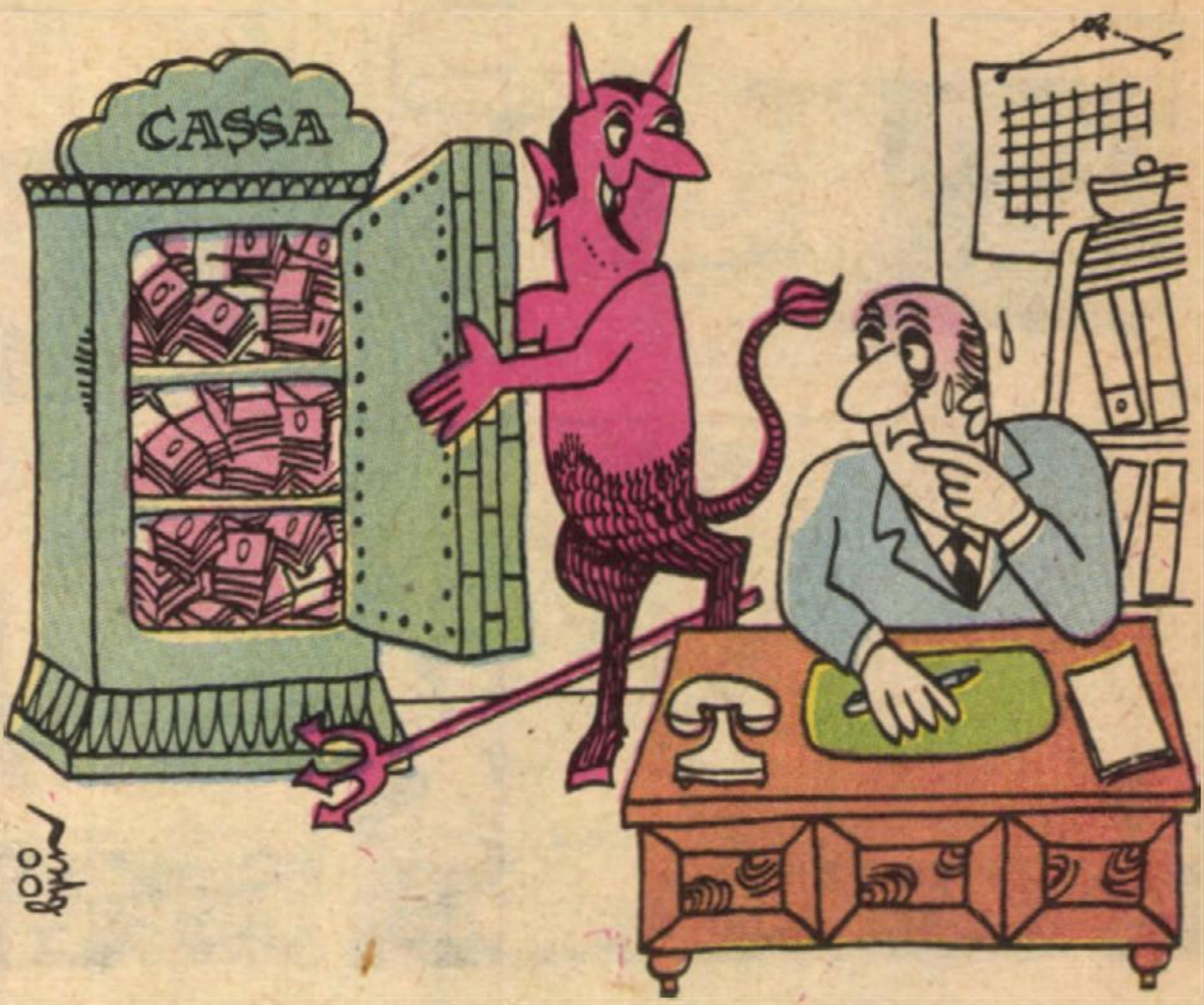

TELEFONRONGÁLÓ

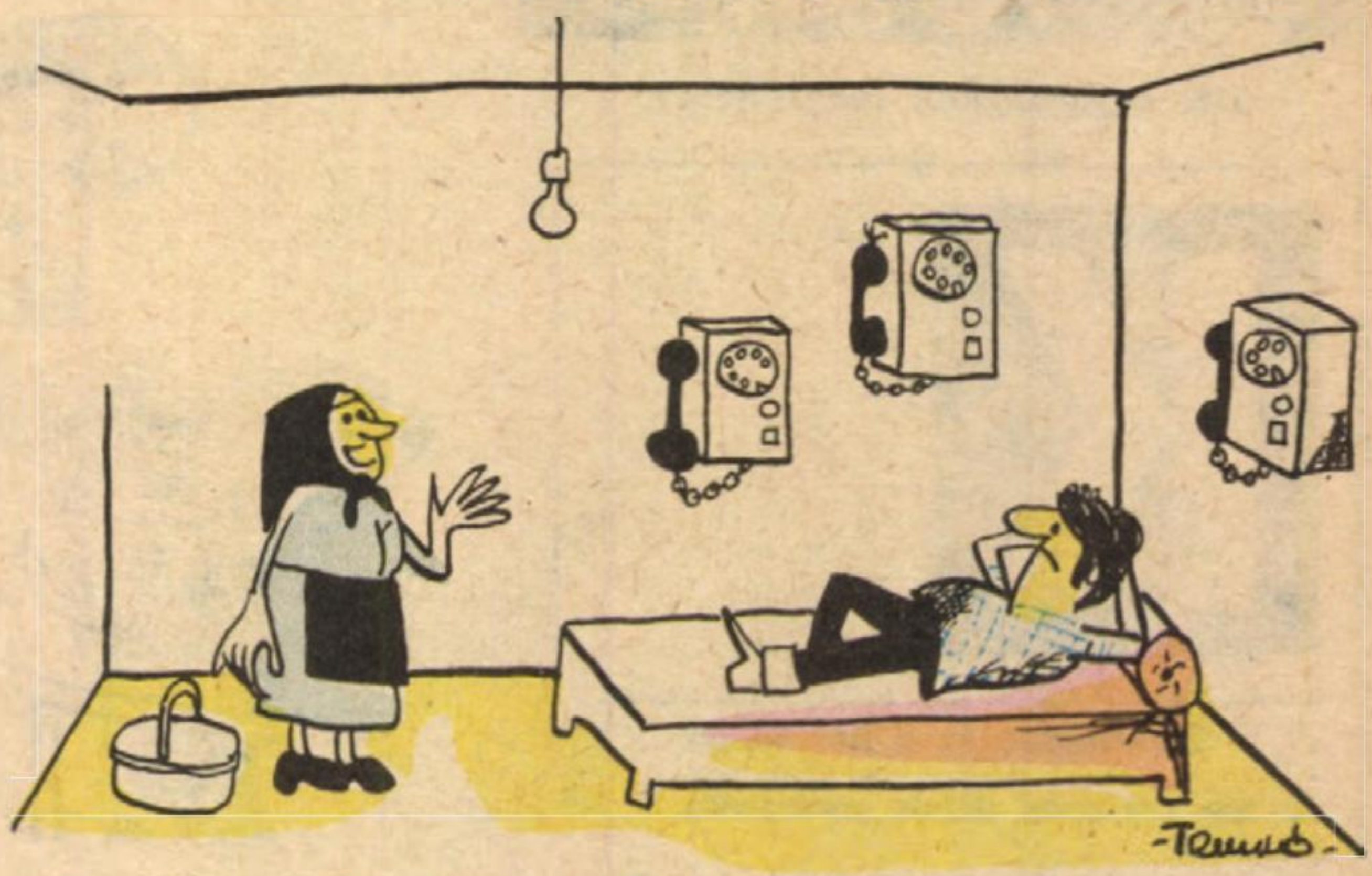

– Nem is írtad, fiacskám, hogy ennyi telefonod van . . .

VÁSOTT FELNŐTTEK

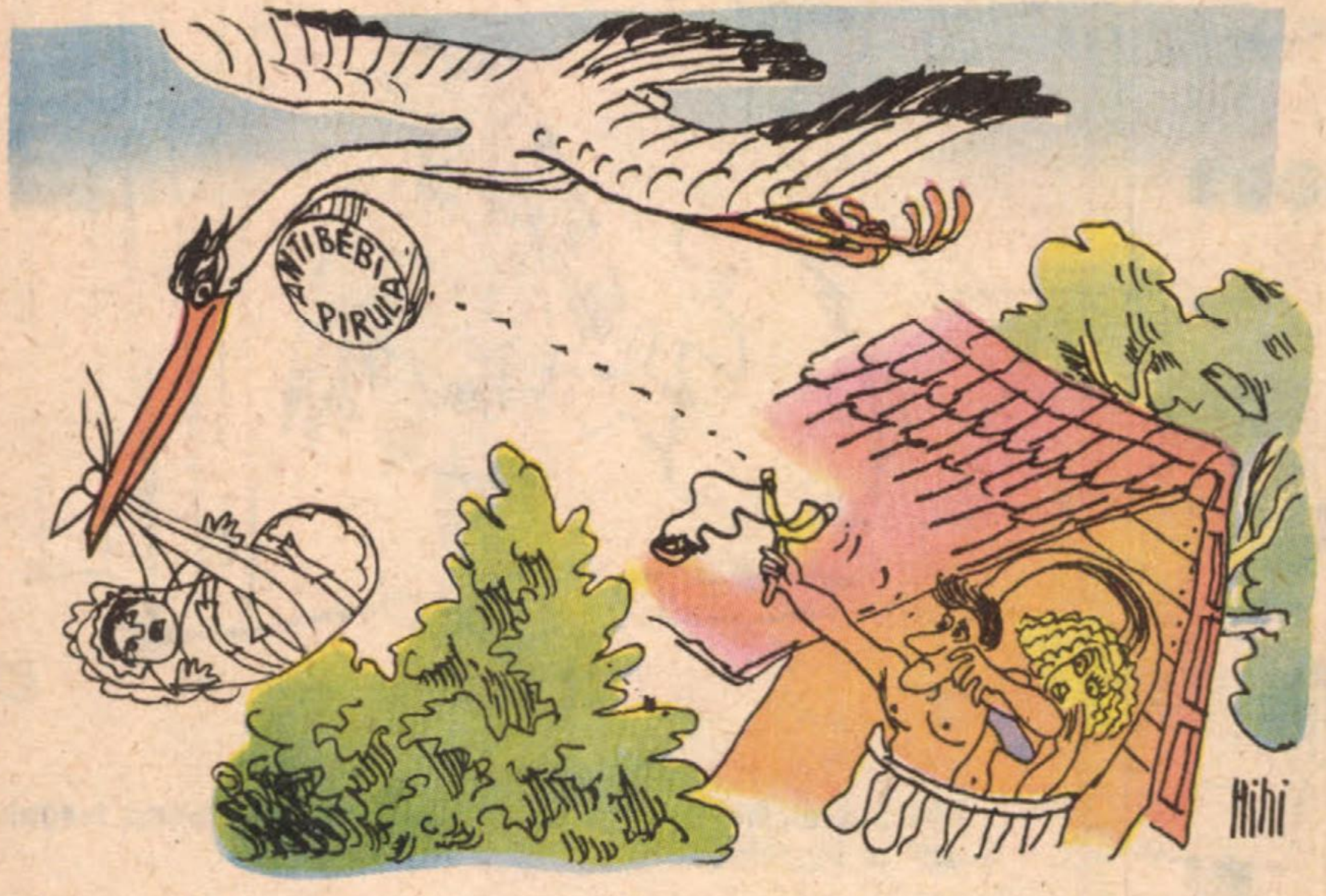

GYEREKEK NYÁRI MUNKÁN

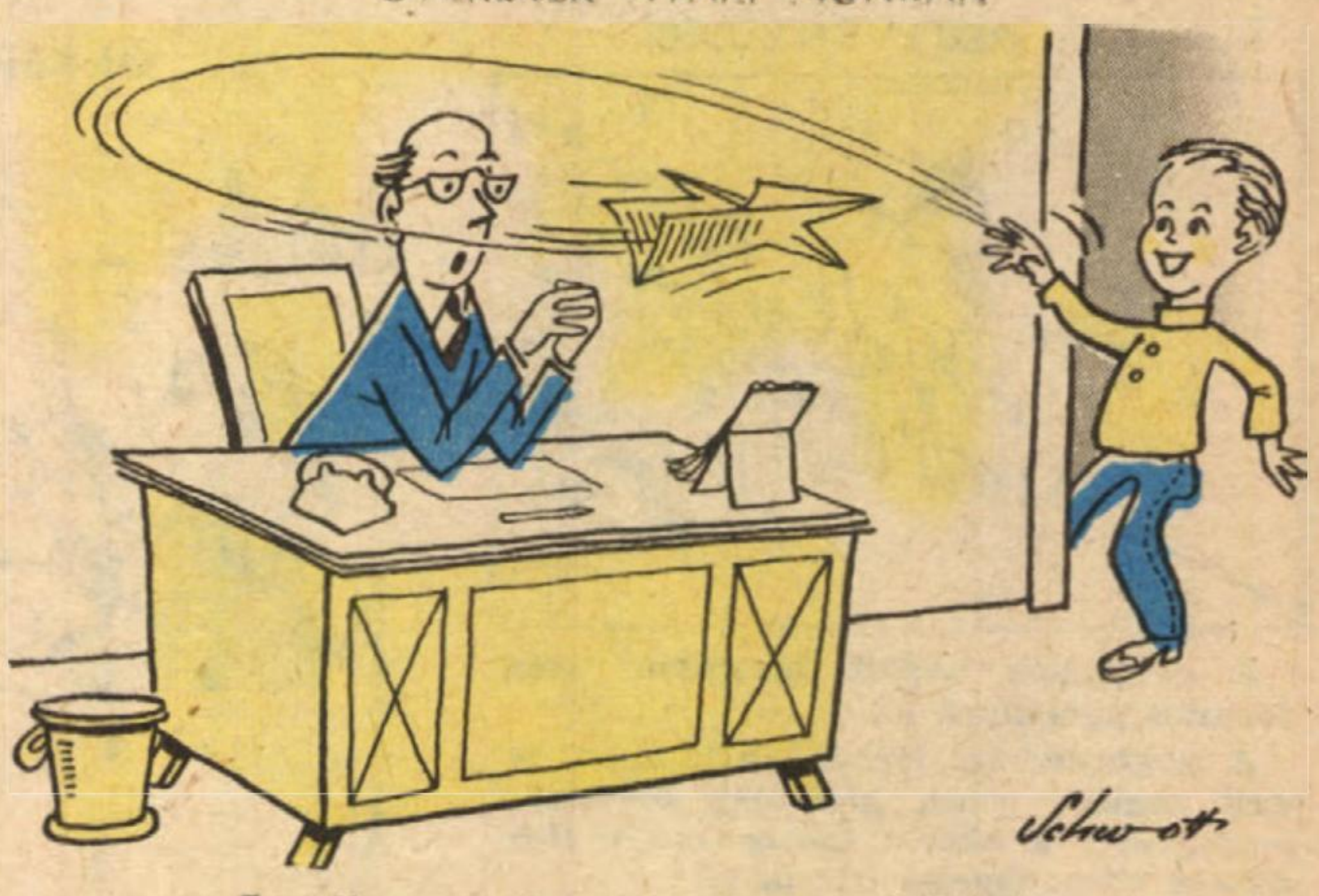

– Tessék a mai posta, igazgató bácsi!

TÚLZOTT ADMINISZTRÁCIÓ

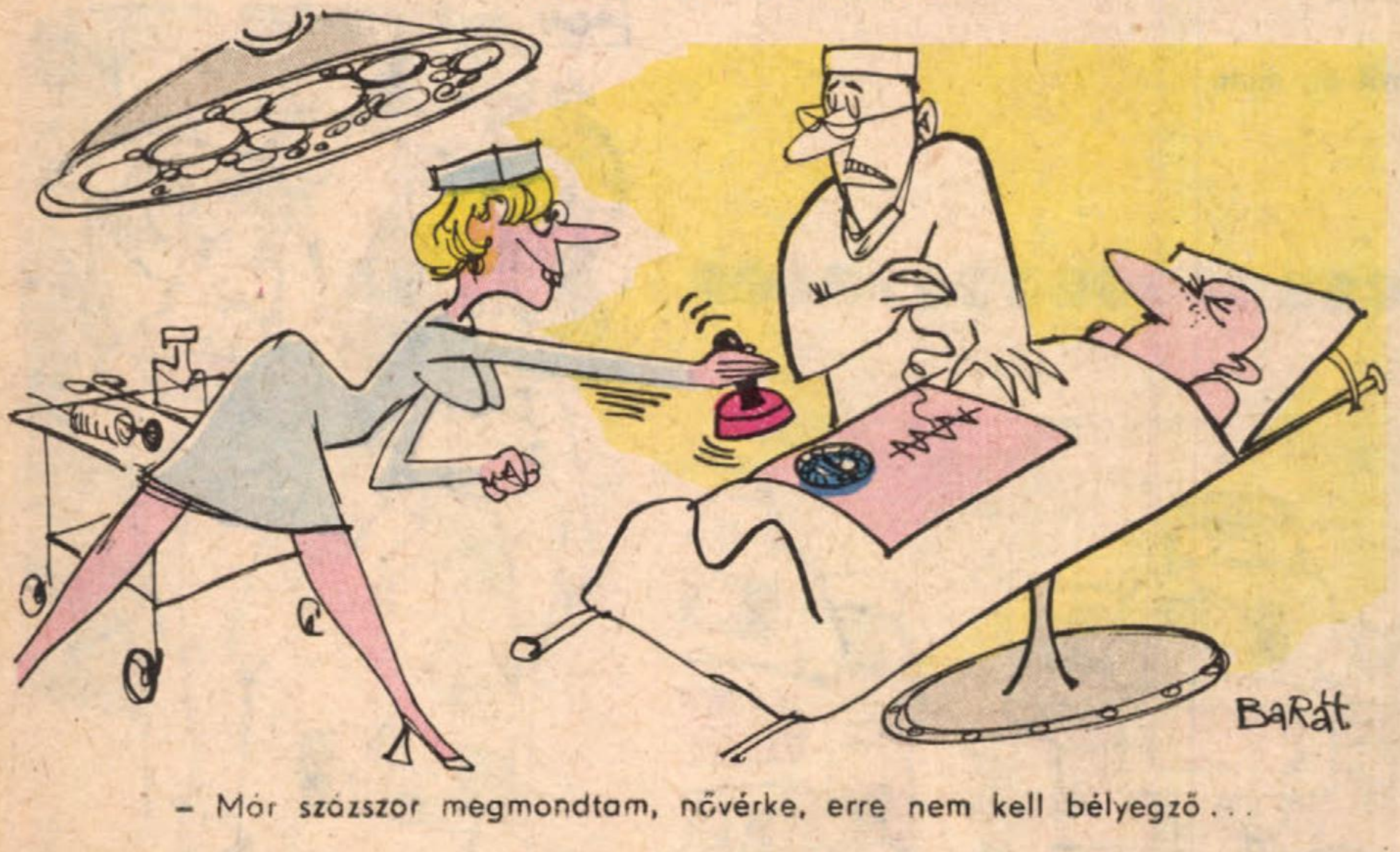

– Már százszor megmondtam, nővérke, erre nem kell bélyegző . . .

IDEGENFORGALOM

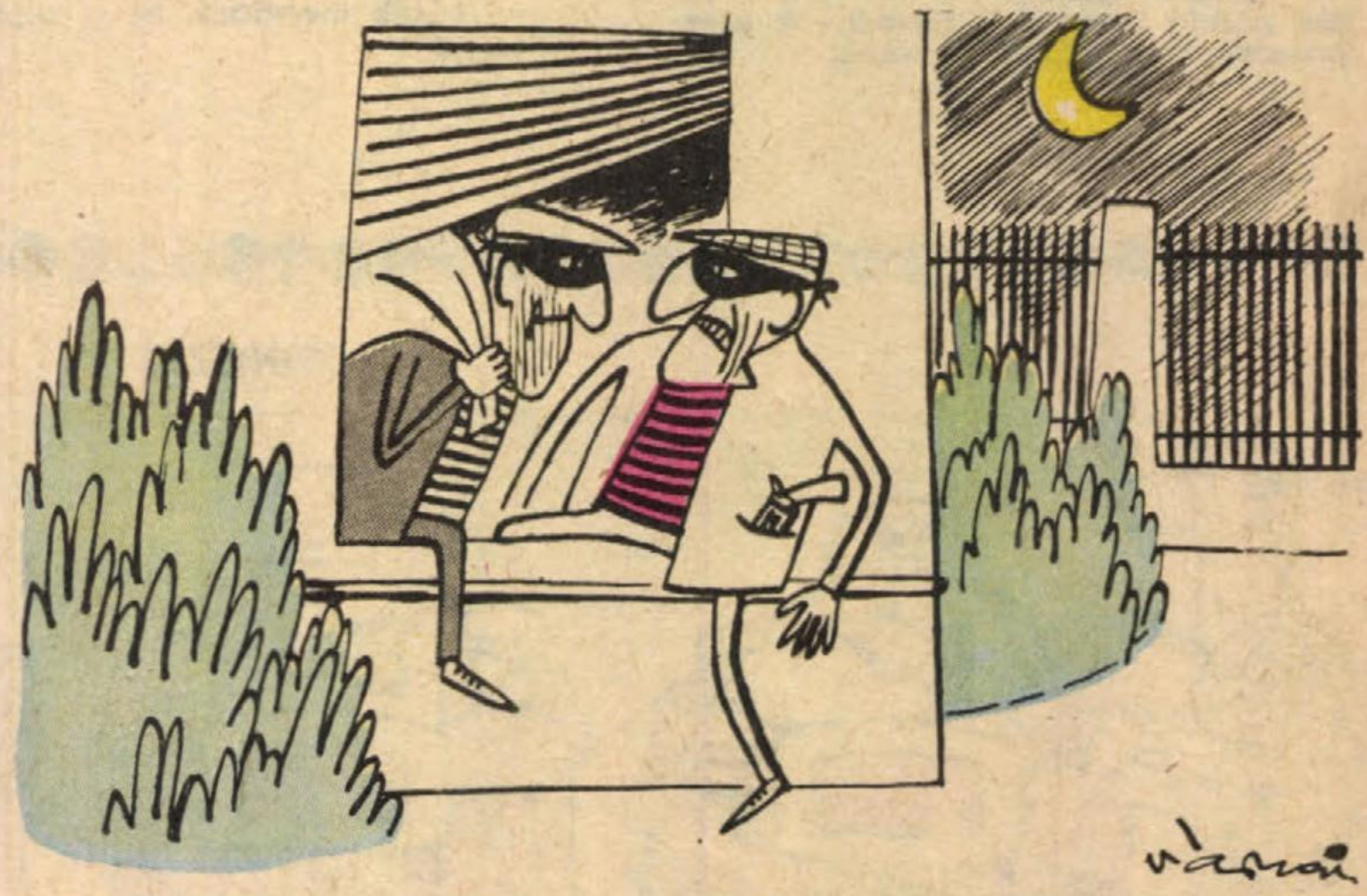

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György – Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. – Telefon: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343–100, *142–220. – Árusítja a Magyar Posta **INDEX: 25.504**
Készült a Zrínyi Nyomdában 70.3345/2 – Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. – Ultraset 72-es ofszet rotációs eljárással. – Felelős vezető: Bolgár Imre